

reviscola

La revista de l'Institut Jaume Huguet · Antiga **Escola** del Treball

VALS

juny 2022

18

EQUIP DE REDACCIÓ

Cinta Bartomeu Madueño
Marc de Bofarull Prats
Joan Foguet Coll
Claustre Pallarès Ramon
Neus Salvat Arbós

FOTOS DE PORTADA

Fotos guanyadores del XV Concurs de Fotografia Medi-ambiental de l'Institut:

Categoria 1: Isaac Mastel, de 2n ESO E
Categoria 2: Èlia Aguilera, de 1r de Cures Auxiliars d'Infermeria

Categoria 3: Montse Fuguet

DISSENY DE PORTADA I CONTRAPORTADA

Marc de Bofarull Prats

DISSENY I IMPRESSIÓ

Gràfiques Moncunill, SL - Valls

D.L. T-343-2005

EDITA

Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball

C/ Creu de Cames s/n · 43800 Valls

Tel. 977 600 938

Fax. 977 612 565

Correu electrònic: centre@institutjaumehuguet.cat

web: www.institutjaumehuguet.cat

AMiPA 977 603 560

ANESPRO 977 600 938

Índex

EDITORIAL	3
REPORTATGE	4
Les xarxes socials: un mar desconegut	
REFLEXIONS	11
Xarxes socials	
Si vols la pau no preparis la guerra	
DIÀLEG	17
1r d'ESO i 2n d'ESO: Has participat en aquestes decennals?	
ENTREVISTES	26
Roger Padullés	
Mariona Escoda	
Carme Martí	
OPINIÓ	32
Per què la Terra no és plana?, botellots, el català a les xarxes, s'ha de canviar el sistema educatiu?, l'espai, vaga feminista, el boom del futbol femení, el veganisme, l'educació és un dret, el sistema educatiu, les agressions homòfobes, els problemes de salut amb el menjar ràpid, la monarquia, educar per cooperar o per competir?, parlem en català?, el món amb Internet, seguim en el segle passat?, un any sabàtic, xarxes socials...	
DES DE CASA	45
El meu resum de la Covid	
25 anys del concurs literari de Sant Jordi	
La representació de l'Assassinat a l'Orient a l'Express, d'Agatha Christie	
Després de 2 anys, torna Matilda	
Matilda, aquest cop sí	
El projecte Rius, un voluntariat mediambiental	
Projecte eTwinning: un intercanvi europeu	
QUADERN DE VIATGES	58
Un viatge de final de curs que sempre recordarem (Lloret de Mar 2021)	
Esquiada 2022	
Sortida cultural a Madrid	
Diari del viatge a París	
CARA A CARA AMB LA JUBILACIÓ	67
Amàlia Àlvarez García	
Assumpció Niubò Bosch	
Pepita López Gil	
ET RECOMANEM	72
Llibres, anime, videojocs, esports, música, pel·lícules, experiències, roba, colònies, plataformes, sèries, viatges, dansa, aplicacions...	
PASSATEMPS	84

Podríem viure sense les xarxes socials digitals i sense connexió a Internet? La resposta a aquesta pregunta s'ha d'ubicar en el temps, doncs és evident que, fins fa uns anys, tothom vivia sense les xarxes socials i sense Internet. El món d'avui no seria el mateix sense aquesta digitalització tant és així que, molts dels joves d'avui hi heu anat actualitzant el vostre perfil a mesura que us heu anat fent grans. D'aquesta manera, les xarxes han actuat com a aparadors del dia a dia, sovint esbiaixat segons la conveniència o el moment.

Les converses al pati o al carrer, el fet d'enviar una carta, de llegir el diari o de trucar per telèfon, eren algunes de les formes majoritàries de construir relacions interpersonals. Actualment, com en tants altres aspectes, en aquest de les relacions interpersonals, hi ha una dualitat entre el que és analògic i el que és digital. Així, la manera de comunicar-nos entre les persones s'ha modificat a causa de l'ús cada vegada més generalitzat de les tecnologies digitals, que ens permeten una comunicació no presencial, virtual i a tothora. Han pres un paper rellevant a les nostres vides i ens permeten comunicar-nos des de qualsevol lloc i amb qualsevol persona o entitat, ja sigui coneguda o no. En definitiva, les xarxes ens posen el món al nostre abast.

A l'Institut intentem que aprofiteu les potencialitats de les xarxes socials per a l'aprenentatge i també que en sapiqueu fer un bon ús, fent-les servir de forma crítica i alhora responsable. Sovint, la immediatesa que ens ofereixen poden fer-nos cometre alguns errors, ja sigui en publicacions que no haguéssim volgut fer o bé en fer difusió de coses que no són veritat. Us recomano que feu una lectura acurada del reportatge d'aquesta edició de la *reviScola* que teniu a les mans, doncs hi trobareu alguns exemples i alguns bons consells en aquest sentit.

És evident que les xarxes socials han vingut per quedar-se. Per tant, en aquest món de les xarxes socials, cal saber-s'hi moure, segons les nostres necessitats i interessos. En definitiva, no són més que una actualització de les relacions interpersonals a l'entorn digital. Si fem una mirada retrospectiva, ja a la Grècia clàssica les ciutats es construïen al voltant de l'àgora, que era la zona reservada a la vida més

social, el centre cultural, comercial i polític de l'entorn. Dins del recinte de l'àgora se celebraven assemblees on hom debatia sobre les característiques i el futur de la societat. La paraula fòrum també fa referència al mateix concepte en la societat romana. Fixeu-vos que ha transcendit fins als nostres dies i ara ha esdevingut un espai virtual per discutir sobre algun tema. Més a prop nostre, sense anar tant lluny en el temps, trobem també exemples de reunions socials. Antigament, als pobles s'hi construïen safareigs públics que servien per emmagatzemar aigua i era on les famílies hi anaven a rentar la roba. Aquests safareigs eren espais on se solia socialitzar i conversar. De fet, com sabeu, encara ara es fa servir l'expressió 'fer safareig' per indicar quan s'està rumorejant o explicant coses de terceres persones.

Actualment, també les persones dediquem una part molt important del nostre temps a fer activitats en grup. Fer esport, sortir de festa amb els amics, organitzar un dinar o fer una sortida al camp són activitats que, si bé pot semblar que tenen un objectiu bàsicament lúdic, també tenen un component marcadament social, que demostra la importància del paper social en la nostra pròpia felicitat. I això que ens fa feliços ho compartim a les xarxes socials, sense sovint ser prou conscients que tot això ens exposa i ens fa més visibles als altres: la nostra petjada digital ens pot fer més vulnerables davant de noves vivències.

I per últim, però no menys important, l'ús de la llengua catalana a les xarxes socials és important. Cal que vetllem per emprar correctament el català a les nostres relacions digitals. Hi ha certs "influencers" catalans, que ho fan molt malament i a les xarxes no s'expressen mai o quasi mai en català. Això no ajuda a posicionar la nostra llengua a les xarxes socials digitals. Ajudem-la nosaltres!

Us animo que llegiu aquest exemplar de la *reviScola*. D'una banda, podreu conèixer una mica més la vida de l'Institut, i, d'altra banda, us podreu endinsar també en aquest món de les xarxes socials digitals.

Josep M. Soler
Director

LES XARXES SOCIALS: un mar desconegut

Si busqueu el número de revíScola de l'any 2010 (a l'hemeroteca de la web de l'Institut), hi trobareu el reportatge que van fer els alumnes de Periodisme d'aquell any; era l'inici del món de les xarxes socials, un món que ha evolucionat moltíssim i que ha canviat completament la nostra manera de relacionar-nos. Ara, dotze anys després, ens hem fet les mateixes preguntes: *Com està la situació? Quines xarxes tenim? Han augmentat els perills?*... Us convidem a navegar per les respostes que hem trobat.

Que és una xarxa social?

Una xarxa social és una plataforma digital formada per una comunitat d'individus amb interessos, activitats o relacions en comú (siguin familiars, d'amistat o de feina). Té com a objectiu permetre l'individu posar-se en contacte amb altres persones com a mitjà de comunicació o per intercanviar informació. Els usuaris no cal que es coneguin abans d'entrar en contacte a través d'una xarxa social, sinó que es poden conèixer a través d'ella.

De quins tipus n'hi ha?

Per entendre bé les xarxes socials hem de saber que es poden diferenciar en dos tipus:

- **Xarxes socials horitzontals:** són el tipus de xarxes socials generals, on qualsevol tipus d'usuari pot entrar i participar, sense tenir a priori característiques comunes. Són, per exemple, Facebook, Instagram o Twitter.

- **Xarxes Socials verticals:** en aquestes, els usuaris busquen o tenen punts en comú, i serveixen per a una o diverses finalitats concretes en l'àmbit professional: ocupació, networking,

viatges, etc. El principal exemple és LinkedIn.

Quines són les més importants?

Whatsapp:

és l'aplicació de missatgeria amb més usuaris, ja que en té més de 2.000 milions; és una aplicació gratuïta que permet parlar, fer trucades i ara fins i tot videotrucades.

Facebook:

va ser molt popular fa anys i ara està en decadència a Europa, però a Amèrica encara és molt utilitzada. Va ser creada per poder mantenir en contacte persones, i que puguin compartir informació, notícies i continguts audiovisuals entre elles. Actualment té 2.700 milions de persones d'usuaris.

Instagram:

és una xarxa social i una aplicació mòbil alhora que permet als seus usuaris pujar imatges i vídeos amb múltiples efectes fotogràfics com ara filtres, marcs, colors retro, etc., per compartir-los a la mateixa plataforma o en altres xarxes socials.

Twitter:

és una xarxa social que permet escriure missatges de forma ràpida i senzilla. A més, també permet intercanviar informació a través d'enllaços als mitjans de comunicació. Actualment Twitter té uns 353 milions d'usuaris.

Youtube:

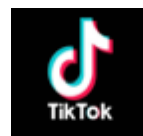
és un lloc web dedicat a compartir vídeos. Presenta una varietat de clips de pel·lícules, programes de televisió i vídeos musicals, i també continguts de no professionals com videoblogs i YouTube Gaming. Tothom pot crear-hi un canal per penjar-hi vídeos parlant, jugant, etc.

Snapchat:

és una aplicació de missatgeria per a telèfons intel·ligents amb suport multimèdia d'imatge, vídeo i filtres per a fotos de realitat augmentada. Snapchat té un inconvenient i és que existeix l'SnapMap. És a dir, pots saber on són els teus contactes en cada moment i això és falta de privacitat. És més utilitzada als Estats Units, ja que ells no utilitzen tant el Whatsapp.

TikTok:

és una aplicació que permet gravar, editar i compartir vídeos curts (de 15 a 60 segons) a loop i amb la possibilitat d'afegir fons musicals, efectes de so i filtres o efectes visuals.

Skype: és un programari que permet que tothom es comuniqui a través de trucades i videotrucades gratuïtes, individuals o en grup; també s'hi poden enviar missatges instantanis i compartir arxius amb altres persones.

Pinterest:

és un lloc web per compartir fotos, infografies, vídeos, etc. Moltes persones el fan servir com a catàleg

d'idees perquè té un format característic que ajuda a poder organitzar, arxivar i compartir els àlbums de fotos agrupant-los per temàtiques, interessos, aficions, etc.

Telegram:

és una aplicació de missatgeria instantània gratuïta i feta amb programari lliure que permet enviar i rebre missatges a través d'Internet. Permet crear grups i enviar imatges i vídeos. Un dels objectius principals és permetre una major privadesa i seguretat en comparació amb altres aplicacions similars.

Signal:

permet als usuaris enviar missatges de text, documents, imatges, vídeos i informació de contacte a través de

Wi-Fi, 3G o LTE a altres usuaris que tinguin la mateixa aplicació; per això representa una alternativa als SMS tradicionals per a posseïdors de mòbils que executin Android 2.3 o posterior.

Twitch:

és una plataforma de vídeo en streaming enfocada als videojocs on podem trobar partides jugades pels usuaris, transmissions d'eSports i altres esdeveniments relacionats amb els videojocs. A més, és una comunitat global, és la xarxa social per als amants als videojocs.

Flickr:

és un lloc web gratuït que funciona com a xarxa social, i que permet emmagatzemar, ordenar, buscar, vendre i compartir fotografies i vídeos en línia. S'hi poden crear àlbums, exposicions o col·leccions; s'hi pot entrar en grups per conèixer altres persones amb les mateixes inquietuds o, fins i

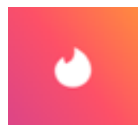
tot, permet participar en concursos o reptes en línia.

LinkedIn:

És la xarxa professional més gran del món a Internet. Aquesta web connecta empreses i empleats, cosa que permet poder-hi trobar feina. A més, permet enfortir les relacions professionals i aprendre les habilitats que es necessiten per tenir èxit a la carrera professional.

Tinder:

És una plataforma global de cites en línia on es poden conèixer persones noves, expandir el cercle social o conèixer gent de més de 190 països. Només és per a gent heterosexual.

Grindr:

És exactament igual que Tinder però amb la particularitat que només és per a gent que pertany a la comunitat LGTBQ+.

Com ha canviat el panorama de les xarxes socials en deu anys?

El nostre anterior reportatge era del 2010 i, com podem veure en aquests gràfics, el món de les xarxes ha canviat moltíssim.

Les xarxes socials i plataformes de missatgeria

Les xarxes socials i plataformes de missatgeria

Les dades més destacades són:

- El nombre d'usuaris entre el 2010 i el 2020 s'ha multiplicat per 3,6.
- La més utilitzada al món, Facebook, ha passat de 682.588.411 usuaris a 2.498.000.000.
- El 2010 encara no existia Whatsapp, mentre que ara és la segona xarxa social més utilitzada mundialment.
- El nombre de xarxes i el nom que tenen ha anat variant; per exemple: Myspace, Hi5. I n'hi han aparegut de noves com TikTok, Youtube, Snapchat...

Quins avantatges ens aporten?

Immediatesa; segurament aquest és un dels motius que fan que ens agradin tant. Podem interactuar amb els nostres amics, familiars, etc., de manera ràpida i quasi* gratuïta, encara que estiguin a l'altra punta del món. Augmenten la visibilitat de les marques. Són un canal d'aprenentatge, entreteniment i informació. Ajuden l'activisme social i influeixen en les persones. I, especialment en aquests anys de pandèmia, ens han facilitat les relacions, ens hem sentit menys aïllats, etc.

A més, també permeten prendre consciència (YouTube), expressar-se i trobar una identitat pròpia (Instagram) i crear comunitat i trobar suport emocional (Facebook). S'hi poden fer denúncies socials (Twitter, sobretot); tenir visibilitat professional (LinkedIn); comprar i vendre; obtenir notícies al minut d'arreu del món, etc.

*Molta gent oblidada que el mòbil, la connexió a Internet, l'electricitat, el carregador... s'han de pagar.

Les xarxes socials han esdevingut un espai en el qual formem i construïm relacions, configurem la nostra pròpia identitat, ens expressem i coneixem el món que ens envolta. Però hem valorat prou quins riscos comporten?

Estàs molt enganxat a les xarxes socials?

Les xarxes socials es poden convertir en una addicció; la majoria de joves que tenen mancances emocionals poden acabar suplint-les mitjançant les xarxes socials o perfils irreals. Poden arribar a deixar de banda la resta de les obligacions pròpies d'una vida social normal com ara estudiar o treballar, fer esport o altres aficions, sortir amb amics o relacionar-se amb la família. A més, alguns estudis han detectat que l'abús de les xarxes socials provoca allunyament de l'entorn de la vida real, nivells alts d'ansietat, afecta l'autoestima i pot acabar causant la pèrdua de la capacitat d'autocontrol.

Has pensat mai que et poden enganyar i robar-te la contrasenya a través del *phishing*?

El *phishing* és un mètode per enganyar-te i robar-te contrasenyes, números de compte, números de targeta, etc. S'envien missatges fent-se passar per fonts de confiança perquè els donin les dades. També hi ha l'*smishing*, que és molt semblant,

però que es fa a través dels sms.

Coneixes el *grooming*?

El ciberassetjament pedòfil o *grooming* consisteix en una sèrie d'actituds i actuacions enganyoses dutes a terme per part d'un adult amb la finalitat de guanyar-se la confiança dels joves per involucrar-los en una activitat sexual.

Ets conscient del ciberassetjament (*ciberbullying*)?

El ciberassetjament és l'assetjament o la intimidació per mitjà de les tecnologies digitals a través de les xarxes socials. És un comportament que es repeteix i que busca atemorir, enfadar o humiliar les persones.

Mentalment, com ens afecten les xarxes?

Molts joves no han conegut un món sense accés a Internet i a les xarxes socials. L'ús diari, o gairebé diari, d'Internet ha augmentat ràpidament en l'última dècada. Un estudi ha demostrat que les taxes d'ansietat i de depressió en els joves han augmentat un 70 % per culpa de les xarxes socials. Veure amics constantment de vacances o gaudint de les nits, pot fer que els joves sentin que s'estan perdent coses mentre que d'altres gaudeixen de la vida. Aquests sentiments poden promoure que comparin i porten un efecte de desesperació. Les imatges, sovint poc realistes que s'ofereixen a les xarxes socials, poden fer que els joves tinguin sentiments d'autoconsciència, de baixa autoestima i de recerca del perfeccionisme, cosa que es pot manifestar com a trastorns d'ansietat.

Un altre estudi, fet entre joves britànics, se centra en un problema molt particular: el benestar i la salut mental dels usuaris d'aquestes aplicacions, sobretot Instagram, la qual es considera la pitjor xarxa per a la salut mental dels adolescents. La major incidència de l'ús de les xarxes socials es dona entre els joves de 16 a 24 anys, un període crucial per al desenvolupament emocional i psicosocial de les persones.

Quins són els principals problemes?

•**Ansietat i depressió:** un de cada sis joves experimentarà un trastorn d'ansietat en algun moment de la seva vida, i les taxes d'ansietat i depressió en els joves han augmentat un 70 %. Els exemples més comuns són: quan no tenen prou seguidors, m'agrades o comentaris en les seves publicacions.

•**Problemes de son:** El son i la salut mental estan estretament lligats. Dormir és especialment important en els joves i adolescents, és un element clau per al seu desenvolupament. És essencial perquè puguin funcionar correctament durant el dia; els adolescents necessiten dormir cada dia al voltant d'una o dues hores més que els adults. Nombrosos estudis han demostrat que l'ús creixent de xarxes socials té una associació significativa amb la

mala qualitat del son en els joves. Utilitzar les xarxes socials a través de telèfons o ordinadors portàtils a la nit, abans de dormir, també està relacionat amb un son de mala qualitat. Es pensa que l'ús de llums LED abans del son, pot interferir i bloquejar processos naturals en el cervell que desencadenen sensacions de somnolència, així com l'alliberament de l'hormona de la son, la melatonina. Un de cada cinc joves afirma que es desperta durant la nit per consultar missatges a les xarxes socials.

•Sextorsió o xantatge amb gravacions sexuals:

aprofitar imatges o vídeos sexuals, obtingudes amb consentiment o robades.

•Privacitat: és molt important a qui enviem missatges.

Saps què és el FOMO??

FOMO són les inicials de *fear of missing out*, que es pot traduir per "por de perdre's alguna cosa". L'expressió descriu una nova forma d'ansietat sorgida amb la popularització del mòbil i les xarxes socials, una necessitat compulsiva d'estar connectats.

Et fan por les crítiques?

Molta gent té por de les crítiques i del que la gent dirà si penges una cosa o una altra. Les crítiques poden fer molt de mal si són malintencionades, cosa que pot derivar en la pressió social que fa que molta gent acabi odiant el seu cos; tot plegat pot acabar convertint-se en anorèxia o bulímia.

Coneixes el sexting?

El *sexting* consisteix a enviar missatges amb contingut eròtic a través de dispositius tecnològics. Poden ser fotos, missatges, àudios o vídeos i es pot fer per mitjà de xarxes socials, correu electrònic o qualsevol altra eina de comunicació desenvolupada per a aquests dispositius digitals.

Has sentit a parlar de les fake news?

Les *fake news* o notícies falses són un tipus de periodisme groc o propaganda que consisteix a amagar informació o a difondre falsedats a través de mitjans de comunicació tradicionals o de mitjans en línia. Les notícies enganyoses estan escrites i publicades amb la intenció d'enganyar a fi de danyar una agència, entitat o persona, i/o de guanyar econòmicament o políticament, sovint utilitzant un titular sensacionalista, deshonest o definitivament fabricat per augmentar el nombre

de lectors, compartir en línia i fer clic a Internet.

I quins altres problemes existeixen?

Altres problemes que comporten són que tenim menys contacte presencial, que ens poden suplantar la identitat, es redueix la productivitat, podem patir ciberatacs i estafes, es pot viralitzar informació no desitjada i la nostra imatge personal o laboral pot veure's afectada segons el que es publiqui.

El català a les xarxes socials

La situació del català a les xarxes socials està minoritzada i connotada. Al desequilibri amb el castellà, pel que fa al potencial demogràfic i econòmic, s'hi sumen una sèrie de prejudicis ideològics, derivats de la mateixa condició de minorització dins i fora de les xarxes, que connoten negativament el català. Així, una part dels usuaris — incloent-hi alguns youtubers i instagramers— poden associar l'ús d'aquesta llengua a un tipus de persona que consideren poc atractiva i amb la qual no s'identifiquen.

Com a exemple, el nombre de visualitzacions de vídeos de YouTube en castellà multiplica per 400 el nombre de visualitzacions que obtenen el conjunt de youtubers en català. Així doncs, la tria a l'hora de fer contingut digital en castellà respon a una necessitat de voler més audiència o més receptors, és a dir, a una qüestió monetària i de reconeixement.

Miquel Montoro, youtuber i instagramer mallorquí, n'és un exemple ben clar: quan va anunciar que es passava al castellà perquè "hi ha més persones que el parlen", es va generar una polèmica que va fer que tornés a fer els seus vídeos en català, encara que amb subtítols en castellà.

Emilio i Iván Martínez són els bessons espanyols més famosos de TikTok, nascuts a Granollers; acumulen més de sis milions de seguidors a Instagram, creant contingut en castellà. Actualment a TikTok, Emilio té més de 15 milions de seguidors i Iván més de 12 milions. Segueixen creant contingut en castellà.

En el cas de TikTokers catalans com Berta Aroca, acumula més de 30 mil seguidors en aquesta xarxa, un nombre incomparable amb els tiktokers creadors de contingut en castellà. D'altres, com Long Li Xue que en té més de 145 mil o Pol Gise amb més de 83 mil.

Pol Gise és un influencer català que té dos comptes: un amb contingut en castellà i un altre en català. En el que fa el contingut en castellà, acumula 284 mil seguidors a Instagram. En canvi, al compte en català només en té 73,9 mil.

Els catalans més famosos amb contingut en castellà:

- El Rincón de Giorgio
- Auronplay
- 8cho
- Tri-line
- Loulogio

Els catalans més famosos amb contingut en català:

- Juliana Canet
- Berta Aroca
- Pol Gise
- Long Li Xue
- Joan Grivé

Els youtubers i instagramers catalans de més èxit tendeixen a generar continguts en castellà. Aquesta tendència, juntament amb la feblesa de la comunitat de productors de continguts en català i l'impacte inferior que aconseguixen, aboca el català a una situació de clara minorització en aquestes xarxes. Entre els youtubers i instagramers catalans se sol partir de la idea que, per una qüestió demogràfica, la tria del castellà comporta més ressò i, per tant, més possibilitats de rendibilitzar l'activitat.

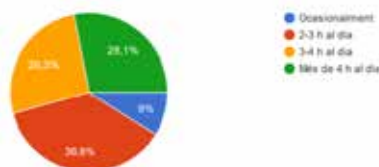
La nostra enquesta

Hem fet una enquesta a alumnes del centre per conèixer què en pensen de les xarxes socials. Les dades més importants que n'hem extret les podeu veure a través de les gràfiques i de les següents conclusions:

-Les xarxes que més es fan servir són Instagram, Whatsapp, TikTok i Youtube, tot i que també es fan servir bastant Twitch, Twitter i Pinterest.

-La majoria les fan servir per parlar amb els amics i per diversió entre altres.

Quant de temps utilitzes les xarxes socials habitualment?
399 respostes

A través de quin dispositiu fas servir més les xarxes?
298 respostes

-A les xarxes socials la llengua que més fan servir és el castellà, tot i que un 62 % també fa servir el català.

-La majoria de la gent que segueixen els alumnes fan servir el castellà.

Segueixes influencers catalans?
400 respostes

-Auronplay i Ibai són els influencers que més segueixen, seguits d'Abril Cols i Paula Gonu.

-Els influencers catalans que més segueixen són Auronplay, Paula Gonu, Dulceida, Laura Escanes i Patry Jordan.

-Miquel Montoro, Pol Gise, Juliana Canet i Berta Aroca són els influencers que fan contingut en català que majoritàriament coneixen els alumnes.

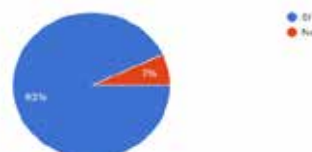
-A través d'Instagram, TikTok i dels amics és com els alumnes han conegut els influencers.

Quantes hores dediques a veure contingut en català?
388 respostes

-Mitjançant les xarxes socials Instagram, Youtube i TikTok és com més segueixen els influencers.

Ets conscient dels problemes que causa l'abús de les xarxes socials?
407 respostes

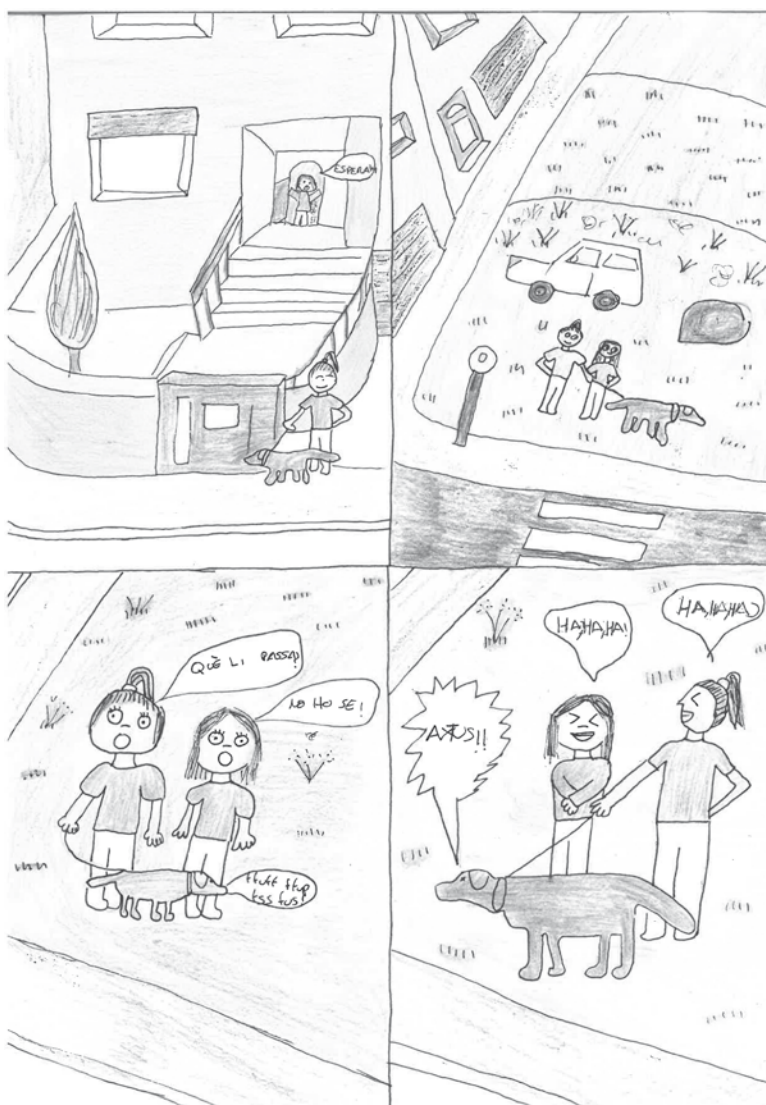
-Alguns dels problemes que més pateixen o han patit els alumnes són l'addicció al mòbil, problemes de son, pirateig del compte, FOMO i ciberassetjament.

Raquel Martínez, Aina Morató, Biel Oller i Francesca Viñas
Periodisme – 1r Batxillerat

PROJECTE AINA: és un projecte que vol que el català estigui més present a les tecnologies de la llengua, en la intel·ligència artificial com ara els assistents de veu, els traductors automàtics o els agents conversacionals.

L'objectiu últim és que la ciutadania pugui participar en català en el món digital al mateix nivell que els parlants d'una llengua global, com ara l'anglès, i evitar així l'extinció digital de la llengua.

Cora Pena Vargan, 1r Eso A

XARXES SOCIALS: «El WhatsApp apropa els que són lluny i separa els que són a prop» Aforisme popular

La realitat d'adolescents i joves és que utilitzen quotidianament les xarxes socials amb naturalitat i espontaneïtat. Però, què en pensen? Quins avantatges hi troben? Quins inconvenients? Quines utilitzen més? Seguidament trobareu unes breus reflexions de l'alumnat de primer de batxillerat sobre les xarxes i el seu ús.

LES XARXES SOCIALS I ELS SEUS EFECTES A LA SOCIETAT

Les xarxes socials són essencials per saber què passa pel món, però també poden ser un perill. Si nosaltres hi posem informació privada, com la nostra adreça, els nostres telèfons o ens fem una foto massa reveladora, pot passar que ens puguin vigilar o fins i tot fer-nos mal.

ARIADNA ALFONSO MENÉNDEZ

LA REALITAT DE LES XARXES SOCIALS

No fa falta que ens desfem de les xarxes socials, només hem de mesurar el temps que hi passem i adonar-nos de la seva realitat per tornar a passar temps amb la nostra família, amics, parella, mascotes, companys, hobbies o per dedicar-nos temps a nosaltres mateixos. Només així, tornarem a la nostra realitat.

ALISSON ALARCÓN MACÍAS

VIDA REAL?

A les xarxes com Instagram la gent comparteix la seva vida amb els altres d'una manera senzilla i ràpida. Les persones pengen una foto del lloc on són o una *instastory* d'alguna foto seva. Però, realment la vida que pengen a les xarxes és la seva de veritat?

LEONOR CHESÉ ALMANSA

LA BALANÇA DE LES XARXES SOCIALS

Les xarxes són una manera extraordinària d'expressar l'opinió; amb un bon ús, això és meravellós, però no tothom té seny i molts usuaris utilitzen aquest poder de forma inadequada i negativa, insultant o menyspreant. No tot el que es diu és vàlid. Els comentaris negatius poden afectar moltíssim i molta gent, d'això, no n'és conscient.

RAQUEL ARMENGOL BERGADÀ

TOT EL QUE ENS AMAGUEN LES XARXES SOCIALS

La tecnologia és essencial, tot i que un ús abusiu pot causar moltes conseqüències negatives, com addicció a les xarxes i al mòbil, i afectacions a la vida social, sedentarisme, sobrepès, risc de perdre la privacitat... És important mantenir un equilibri i saber controlar.

JÚLIA BLANCH FONTBONA

LES XARXES SOCIALS DES DEL PUNT DE VISTA D'UNA ADOLESCENT

Els adolescents acostumem a seguir molts influencers, penjar-ho tot sobre nosaltres, i mirar vídeos. No acostumem a mirar notícies, simplement seguim altres persones. Els adolescents estem enganxats a les xarxes socials perquè volem tenir likes, seguidors, comentaris i arribar a ser influencers; en canvi, la majoria d'adults no tenen aquest desig.

AINA DOMINGO VIDALES

HEM CRESCUT AMB INTERNET I AMB LES XARXES SOCIALS

La generació z ha crescut al costat d'Internet i de les xarxes socials. Això vol dir que la gran majoria d'adolescents -jo mateix inclòs-

utilitzem les xarxes socials. Volem saber què fa la gent i passar l'estona... Però no tothom ho fa per això: hi ha gent que ho fa per controlar, manipular i en alguns casos inclús per agredir altra gent.

JAN DURAN CASANOVAS

EL MUNDO CON DOS CARAS

La mayor ventaja de las redes sociales es que toda la información está a solo un clic de distancia. Los estudiantes también pueden educarse sobre varios temas. Por otro lado, es dañino porque invade tu privacidad como nunca antes. El intercambio excesivo que ocurre en las redes sociales convierte a los niños en un objetivo de depredadores y piratas informáticos que usan una identidad falsa.

GRÉTA TERÉZIA KOVÁKS

LES XARXES EN EL NOSTRE ENTORN

De xarxes socials, en podem trobar de diverses com ara de publicació de dibuixos personals (Pinterest), d'altres que ho fan amb històries o fotografies (Instagram o Facebook), d'altres publiquen escrits (Twitter), unes que són per trobar parella (Meetic), entre moltes altres...

GEMMA MAGRE RAMÍREZ

NI OPINIONS NI VIDA PRIVADA

Em considero una persona molt activa dins de les xarxes, ja que hi passo bastanta estona fent-les servir, diria que unes dues hores diàries. Tot i això, no comparteixo ni opinions ni la meua vida privada, ja que penso que l'altra gent no té per què saber-ne res, sobretot si no hi ha confiança.

EDUARD MARTÍ IBARRA

EL DIA A DIA DE LES XARXES SOCIALS

Quan circula una publicació sobre algun fet que ha passat pot ser que la informació sigui errònia o que la informació estigui incompleta. Per moltes coses les xarxes són bones, però per moltes altres no ho són tant. Per exemple, et pots assabentar de coses que passen a altres parts del món al moment i, mentrestant, poden estar creant un perfil fals amb la teva informació.

AINA MORATÓ NOGUÉS

JOVES I XARXES SOCIALS

La majoria de joves utilitzen a diari les xarxes socials. Quan publiquem fotos, vídeos... a les nostres xarxes socials, ho fem de manera lliure i per voluntat pròpia i crec que no hi hauria d'haver més limitacions a l'hora de publicar, simplement que cadascú sigui lliure de publicar el que vulgui.

MARTA SANVIDAL FIGUEROA

PROS I CONTRES

Les xarxes socials són comunitats virtuals on els seus usuaris interactuen amb altres persones amb qui troben interessos en comú. Alguns dels avantatges són la millora de comunicació, entreteniment i diversió. Els inconvenients: la falta de privacitat, el tràfic de les dades personals, els perfils falsos i el *cyberbullying*.

GISELA SOLÉ ANDREU

ÚS DE LES XARXES SOCIALS

Hi ha diferents raons per les quals les utilitzem, principalment per la comunicació. Crec que en l'època en la qual vivim, la comunicació és un pilar important. També utilitzo les xarxes per estar al dia i per assabentar-me de l'actualitat. El principal avantatge respecte als mitjans tradicionals és la velocitat amb la qual et pots comunicar.

LAIA SORIANO CAÑELLAS

COMPARTIR

És més difícil trobar un adolescent que no tingui perfil d'Instagram que un adolescent que sí que en tingui. Una xarxa social pot ser útil per mantenir contacte amb un amic llunyà i també és una bona manera de compartir experiències, comentaris i fotografies.

LAURA SORIANO CAÑELLAS

POSTS

Avui en dia, si no tens Instagram o Facebook et consideren com una persona desconnectada del món real. Avui en dia, la gent penja posts a les xarxes socials de tot, tant si marxen de viatge, com si els ingressen en un hospital.

XÈNIA VALLVEY ALBAREDA

AVANTATGES I INCONVENIENTS

Ens podem assabentar de notícies que passen arreu del món al moment, podem fer compres a altres països o conversar amb gent que viu lluny... Però, per altra banda, quan hem creat un compte introduïm una sèrie de dades o imatges que si l'aplicació o la pàgina no són segures no sabem on poden arribar i en perdem el control.

FRANCESCA VIÑAS GRASES

TENIM EL CONTROL?

Les xarxes tenen un gran benefici, tot i la mala fama que se'ls ha donat en els últims anys. Gràcies a les xarxes socials, és possible posar-se en contacte amb gent llunyana, permeten establir relació amb persones de diferents sectors i països, retrobar persones que coneixíem, trobar feina o inclús viure treballant-hi (youtuber, dissenyador de videojocs...) i també evitar que es perdin amistats a conseqüència d'algun trasllat. Però tenim el control?

JÚLIA BOSCH FORN

LA CARA DOLENTA DE LES XARXES SOCIALS

Un dels inconvenients són les *fake news* o notícies enganyoses que són la publicació o emissió d'informació falsa amb la finalitat de generar enrenou. Un altre problema és que hi ha gent que se sent influenciada pels influencers i acaba imitant el que fan o comprant un producte per resoldre un problema que ells mateixos et fan pensar que tens.

TIAGO AMARELLE RODRIGUES

REVOLUCIÓ TECNOLÒGICA I DIGITAL

L'aparició de les xarxes socials ha estat una revolució tecnològica, digital i social. Entre d'altres usos, també es fan servir en el sistema educatiu, cosa que fa dos-cents anys això encara no existia. En aquest sentit, aquest invent ens facilita l'aprenentatge, realitzar treballs i la recerca d'informació sobre temes variats.

MANUEL POMPEI ILIES

PARCS INFANTILS I XARXES SOCIALS

Abans, els infants anaven al parc a jugar amb els amics i amigues i ara juguen a videojocs, quan hi ha temps, perquè els adolescents també tenen deures i escola... Xarxes socials com TikTok, YouTube, que enganxen la gent i sobretot els nens i no tenen ni idea de com racionar els deures amb els videojocs i les xarxes socials.

FRANCESC INVERNÓN MORAGAS

CONTROL D'INFORMACIÓ

Tradicionalment, el govern controlava la majoria d'informació que sortia a la llum, així, tant si era pública com privada no era del tot verge. Actualment, amb l'arribada de les xarxes socials, el govern ha perdut molt de poder sobre la informació, ja que cadascú de nosaltres pot rebre-la im-

diatament i informar, també, milers de persones amb facilitat.

ALEIX LADERA GARCÍA

NO MIREM LA TELEVISIÓ

A part d'un canal de comunicació i socialització, les xarxes socials s'han convertit en una eina d'informació immensa per a tots aquells que no mirem la televisió o no escoltem la ràdio: avui en dia pots consultar informació de moltes més maneres i una d'elles és aquesta.

ROGER LÓPEZ BARQUET

NO ENS HI PODEM RESISTIR

Cap jove en aquest món resisteix estar tot un dia sense poder connectar-se amb els seu telèfon mòbil, tauleta o ordinador. Jo mateix m'incloc dins d'aquest món, generació o com li vulgueu dir. Fins i tot he arribat a llegir que al dia, mínim, obrim l'aparell electrònic unes 150 vegades. No m'equivoco si dic que això ho podem definir com una petita o gran addicció...

JAN MARIMON ARMENGOL

UN MÍNIM DE RESPECTE

Sobre les opinions que s'hi difonen, per fotografies o qualsevol altra publicació, crec que hi hauria d'haver un mínim de respecte vers la persona que ho ha publicat, ja que més d'un cop m'he trobat amb molts missatges desagradables i amb molt d'odi cap a aquella persona.

RAQUEL MARTÍNEZ GALCERA

PASSAR L'ESTONA I CONÈIXER GENT

Usualment les utilitzo per passar l'estona, recopilar informació, descobrir nous llocs, receptes de cuina i "life hacks" (es pot traduir en trucs per fer la vida més "fàcil"). L'avantatge principal és que, sense moure't de

casa, pots conèixer persones que estan a molts quilòmetres de distància. L'inconvenient és que creen addicció.

IAN MOBECHÉ CASTRO

AVENÇ INFORMATIU I CONTINGUTS FALSOS

Les xarxes socials han significat un avenç informatiu, ens han fet entrar en una nova era, l'era de la informació, en què pots trobar quantitats d'informació mai vistes abans i en què tothom pot opinar (sense por a represàlies?). Però aquesta facilitat a l'hora de difondre informació i opinió també ha fet que sigui molt més fàcil la manipulació d'informació per tal de publicar continguts falsos.

ARNAU NIUBÓ GARCÍA

MENYS RESTRICCIONS

Crec que hi hauria d'haver més llibertat a l'hora de penjar fotos. Últimament, penjar una fotografia a Instagram o un vídeo tant a TikTok com a Youtube comporta moltes restriccions. A Instagram és on més ensenyo la meua vida privada i on penjo més fotografies. Les altres xarxes socials les tinc més per observar i entretenir-me una bona estona.

BIEL OLLER SIGRÓ

COMPARTIR GUSTOS I IDEOLOGIES

Les xarxes socials han suposat uns avenços considerables a la societat en molts sentits. Molta gent que es trobava sola perquè el seu entorn no encaixava amb ells, han resolt aquest problema i han trobat gent semblant amb qui compartir gustos i ideologies.

BRUNO PUERTAS BRANDAO

M'AGRADA

La gent entra en una competició sobre l'ús de les xarxes socials. Cada ve-

gada hi ha més gent que només mira quants amics té al Facebook o quants «m'agrada» li han posat a una publicació seva a Instagram, enlloc de millorar com a persones.

ANDRIY RUDYY

PERILL

Saben tota la teua vida perquè tu els has donat les teves dades.

MARC ROCA CUESTAS

ACCÉS A LA INFORMACIÓ

Soc amant de la història contemporània i trobo que aquests mitjans moderns em faciliten molt el fet de poder arribar a una gran quantitat d'informació en diferents formats (pel·lícules, música, reportatges, textos...) que m'enriqueixen i satisfan el meu afany de consumir aquest tipus de coneixement. Abans, hauria d'haver anat a biblioteques o hemeroteques i estar pendent de reportatges i films que emetessin per televisió.

JORDI SANTAMARIA RODON

RELACIONS, ADDICCIÓ I ANSIETAT

Les xarxes socials com Twitter, Instagram o TikTok són les més utilitzades pels joves, ajuden a crear relacions amb altres persones, però sense un control poden arribar a crear trastorns de la realitat. L'addicció es relaciona amb els joves que tenen mancances emocionals i fins i tot hi ha adolescents que arriben a sentir ansietat si no tenen els mòbils a prop seu. Alguns poden arribar a deixar de banda les seves obligacions i la vida social.

JÚLIA VILLA PALAU

OBRIR ELS ULLS A LA REALITAT DE LES XARXES SOCIALS

Més enllà de considerar que les xarxes socials siguin positives o negatives, el que sí és cert és que fan que la gent es

baralli per acumular visites, aplaudiments, m'agrada o elogis. Això afecta tant les generacions més joves com les més grans. Hem d'obrir els ulls i veure la realitat de les xarxes socials.

PAULA ÁLVAREZ HURTADO

PUBLICITAT I FALSEDAT

Un desavantatge és la publicitat que hi trobem involuntàriament. Les empreses agafen la informació i les dades d'un usuari i ho transformen en publicitat personalitzada. Un altre gran problema és la falsedat, tant amb els perfils com en les fotos editades. Crear un estàndard de bellesa pot provocar problemes psicològics als usuaris que estan darrere la pantalla.

DÚNIA ANDAVERT MARTÍNEZ

L'IMPACTE DE LES XARXES SOCIALS EN ELS ADOLESCENTS

L'aparició de les xarxes socials ha provocat un gran impacte en la societat actual. Però, són realment tots aquests canvis bons per als adolescents? Els joves poden donar un bon ús a les xarxes socials si són conscients que la realitat a les xarxes està distorsionada. A més a més, han de saber que quan publiquen coses estan perdent part de la seva privacitat.

MARTA BECERRA OLIVA

ADOLESCENTS I XARXES

Es podria afirmar que el percentatge d'adolescents que no utilitzen alguna xarxa social és increïblement minoritari en contrast amb els que sí les utilitzen. Allà compartim els nostres gustos, on vivim, viatges... Prement el botó de publicar, estem donant a gent desconeguda accés a la nostra vida i estem perdent totalment el control del nostre contingut.

PAULA BLANCH FONTBONA

ORGANITZACIÓ I QUALITAT

Les xarxes estan en un moment d'organització, que segurament culminarà en l'establiment de perfils que seran coneguts per la seva qualitat i veracitat (per dir-ho d'alguna manera, seran els equivalents a la BBC britànica o al New York Times, però a les xarxes) que permetrà que hi pugui haver la mateixa qualitat que als mitjans tradicionals, però amb la mateixa accessibilitat i lliure informació de les xarxes.

JOSEP BOADA SOLÉ

NOTÍCIES FRESQUES I PRESSIÓ SOCIAL

Les xarxes tenen les seves virtuts, que no són poques (per exemple, informar-nos a l'instant de les notícies fresques d'última hora); però també hem de ser conscients dels seus desavantatges (per exemple, la pressió social a la qual ens hem d'enfrontar diàriament els adolescents en rebre comentaris o en comparar-nos amb altres falses realitats).

MARIA CAÑADILLA DOMINGO

ÚS DE LES XARXES SOCIALS EN L'ACTUALITAT

És molt habitual que la gent utilitzi les xarxes socials en la seva vida quotidiana, ja sigui per motius laborals o simplement per entreteniment. Personalment, faig ús d'aquestes xarxes diàriament per estar més connectada amb la gent del meu entorn i també per saber de la gent, sovint famosa, més llunyana a mi.

MARIA FRANQUÈS ROSELLÓ

NO TOT ÉS REAL...

Les xarxes tenen diferents usos: en l'àmbit d'oci, en empreses, en mitjans d'informació, persones que opinen sobre els problemes de l'actualitat, conèixer i parlar amb gent nova, compartir imatges, saber més sobre els

propis interessos, tenir qualsevol informació a l'abast... Encara que no tot és real..., i aquí és on entren els desavantatges.

EULÀLIA GIL VILAR

LES XARXES MÉS UTILITZADES

Les xarxes socials més esteses i utilitzades són sobretot Instagram, Twitter i Youtube. La primera és utilitzada per ensenyar a la gent el teu dia a dia o compartir els moments que més t'agradin; la segona, per anunciar els fets més recents al món i donar opinions -la majoria de polítics prefereixen dir la seva per Twitter que per altres canals. Per últim, Youtube és usada per pujar vídeos de tots els temes imaginables (ciència, jocs, actualitat, política...).

TEO MILÁN ESTRUCH

UN INCONVENIENT

Si penges o dius alguna cosa en contra d'alguna empresa, en el futur, si vols treballar en aquella empresa, potser no hi podràs entrar. També, si poses les teves dades o els teus interessos a les xarxes t'enviaran publicitat sobre aquelles coses que busques.

ADAÍ NIUBÓ GARCIA

FORA DE CONTEXT

Els adolescents, o gairebé tots els adolescents, fem molt ús de les xarxes socials. Les utilitzem molts cops per a comunicar-nos i expressar-nos. És una bona eina si s'utilitza correctament, però molts cops en fem un mal ús; es malinterpreten comentaris, fotos... i es treuen de context.

IVET SERRA ROIG

«COOKIES»

Quan acceptes les "cookies" estàs obrint un portal d'accés al teu telèfon

mòbil, ordinador, tauleta... Però, què passaria si no acceptéssim les "cookies"? No ens permetrien seguir endavant amb la nostra cerca, joc o conversa. Això ens fa prendre una decisió, obrir un portal dins del nostre dispositiu i tenir la llibertat de poder fer el

que vulguem o denegar aquest portal i viure amb les limitacions permeses?

XÈNIA SERRA ROIG

MALALTIA MENTAL

L'addicció a les xarxes socials és una

malaltia mental que va en augment, especialment en els adolescents, i que a la llarga, pot provocar serioses conseqüències com l'ansietat. Hauríem de no passar un temps excessiu utilitzant les xarxes.

MARTA TARRAGÓ ARNAL

«Si vols la pau no preparis la guerra»

La frase és una deformació pacifista de l'original llatina «Si vis pacem para bellum», de Flavi Renat Vegeti -en llatí Flavius Vegetius Renatus- que, literalment, deia «Si vols la pau prepara la guerra», extreta de la seva obra del segle IV Epítome rei militaris. L'actual guerra d'Ucraïna ens fa reflexionar sobre l'estupidesa humana que condueix als conflictes bèl·lics i a les seves nefastes conseqüències: ferits, morts, bombardejos, por, destrucció, refugiats, famílies separades, fam, misèria, economia per sota terra, amenaça d'armes químiques i nuclears... Tot plegat, allò que mai no voldríem que ocorregués a casa nostra, però que, malgrat tot, és un fet recurrent en la història de la humanitat. I la d'Ucraïna amb Rússia no és l'única guerra actual, recordem sinó la recent guerra de Síria, la del Iemen, la de l'Afganistan, la de la República Democràtica del Congo, la d'Etiòpia, la d'Israel i Palestina, la d'Haití, la de Myanmar... entre d'altres conflictes armats presents al planeta Terra. El que llegireu a continuació, són un seguit de reflexions al voltant de la guerra fetes per l'alumnat de 4t d'ESO a classe de Llengua Catalana i Literatura.

I SI ENS PASSÉS EL MATEIX?

La guerra es la pitjor sortida que podem triar per als civils, però veig que per al president Putin és el millor que pot triar. No ho entenc, sembla que no tingui ni cap ni peus, la gent està boja... Gràcies a Déu Ucraïna segueix viva i alguns civils poden refugiar-se a Romania, Polònia, Espanya... Sincerament, la guerra és el pitjor que pot passar al món. Nosaltres estem aquí tranquil·lets, però si ens passés el mateix que a Ucraïna o Síria o més guerres i països que les estan sofrint?

AITOR ALCALÁ JIMÉNEZ
4t ESO A

SEMPRE HI HA HAGUT GUERRES

La guerra sempre ha estat present a la Terra des dels seus principis. Primer, abans que hi haguessin armes de foc ens barallàvem amb llances de tribu a tribu... Fins a avui en dia, en què països com Ucraïna i Rússia, Palestina i Israel, entre molts altres, estan en guerra. Aquestes guerres són conflictes que avui en dia es produeixen sobretot pels interessos polítics que poden tenir alguns països.

ENRIC MASTEL NAVEROS
4t ESO A

SOCIETAT DE MALESTARS

L'únic que porta la guerra és ma-

lestar per a tota la població. Coses que s'haurien d'haver solucionat diplomàticament, que és per al que serveix la política, se solucionen amb gent innocent ferida, morta i enfrontada. La pau no hauria de ser «valuososa», ja que, en un principi, no haurien d'existir les guerres. Però malauradament ho és i hem de valorar la pau i ajudar les persones que no la tenen.

BERTA TIBAU BARTOLÍ
4t ESO A

GUERRES CADA VEGADA PITJORS

La guerra d'Ucraïna i Rússia està provocant moltes morts i la gent ha d'abandonar el seu país. El problema amb les guerres és que, com que la tecnologia avança, els països es tornen més forts, fins que acaben provocant que les guerres siguin pitjors.

FERRAN ORTEGA PONS
4t ESO A

LA GUERRA NO ÉS NOMÉS SANG

La guerra d'Ucraïna és molt forta però si hagués sigut a l'Àfrica no li donaríem tanta importància. La guerra no és només sang perquè, encara que hi hagi ferits i morts, la gent, a vegades, prefereix estar morta que viure el que estan vivint: la por dels seus fills, la rà-

bia perquè no saps què fer i, per últim, com fugar-te com a refugiat si no tens diners.

MARUAN BENHDACH
4t ESO A

SI VOLS LA PAU, NO PARLIS AMB ELS AMICS, PARLA AMB ELS TEUS ENEMICS

La pau és un objectiu difícil d'aconseguir ja que el món està ple de guerra i ressentiment entre tots.

VLADYSLAV VANKEVICH
4t ESO A

PER QUÈ VOLEM ESTAR TAN BEN INFORMATS DE LES GUERRES?

Òbviament, ningú no vol que la guerra arribi a casa seva. I és per això que tothom està tan ben informat, perquè tenim por de les conseqüències econòmiques, polítiques i de les que tindrà Ucraïna. Ara, més que mai, hem vist fins on arriba l'estupidesa humana portada per l'egoisme cap als diners. Sempre volem més i més i arriba un moment que els polítics no ho poden controlar, fins i tot entre ells no es poden controlar.

LAIA CAMELL AGUILAR
4t ESO B

I LES ALTRES?

Durant les últimes setmanes, la política mundial s'ha vist afectada davant el conflicte ucraïnès. És estrany que en un telenotícies no hi hagi cap notícia sobre la guerra. Però és estrany veure'n sobre la guerra del lemen o la de Myanmar; de fet, fa unes setmanes no sabia ni que existien aquests conflictes. L'Estat espanyol ha venut armes valorades en milions als Emirats Àrabs Units per massacrar la població del lemen. I, en contraposició, d'això no se'n parla tant. Per tant, si posem atenció en una guerra, no hauríem de posar atenció a moltes altres? So-

bretot a les que la nostra economia hi està relacionada, tenint en compte que Espanya és el setè estat fabricant d'armes a nivell mundial.

BLAI SINGLA MILIAN
4t ESO B

VIOLÈNCIA INJUSTIFICADA

Amb el començament de la guerra d'Ucraïna, podem demostrar que la raça humana no aprèn dels seus errors, ja que estem començant el que podria acabar sent un Tercera Guerra Mundial. Demostrem que som incapços de parlar entre nosaltres per arreglar les coses i que quan alguna cosa no ens agrada sempre recorrem a la violència que, per mi, és injustificada.

ODA RULL RAFÍ
4t ESO B

HUMANS?

Arribar a una guerra significa no haver estat capaç de solucionar els conflictes pacíficament, per tant, significa haver fracassat com a espècie civilitzada. Els humans som tant ambiciosos i, al mateix temps, tant poc intel·ligents i racionals, que som capaços de fer autèntiques bogeries per aconseguir el que volem, fins al punt de ferir, destruir, bombardejar o matar. D'aquesta manera només estem demostrant que d'humans, en som molt poc.

CLARA CANO TOMÀS
4t ESO B

ARMAMENT

Si parléssim en un sentit moral i ètic, tothom diria que la guerra no serveix per a res, que només aporta morts i desgràcies. Però si ens hi fixem realment, podem veure que gran part de les inversions que es generen a l'economia d'un país són per les armes i la maquinària destinada a la militarització nacional. Lamentablement, la política i la societat es deixen portar

molt pel seu propi egoisme.

SARA SEGURA CUENDA
4t ESO B

CAL NOMÉS UN BOIG

"Dos no es barallen si un no vol", diuen. Per molt que així sigui en la majoria de conflictes, no succeeix igual amb les guerres: en aquests casos, un bàndol del conflicte té el propòsit de causar desastres i danys a canvi de guanys territorials, polítics, socials... I en l'altre bàndol del conflicte només fan que desitjar serenitat i seguretat per a les seves terres. El que està clar és que tots dos bàndols perdran més que una funesta guerra.

MARYANA KUZEVICH
4t ESO B

UN PREMI NOBEL DE LA PAU PERÒ MILERS DE MORTS

La Guerra de Tigray, situada a Etiòpia, és un conflicte civil armat entre el govern federal i el Front d'Alliberament del poble de Tigray (TPLF). El novembre del 2020 va començar la guerra, quan el primer ministre, Abiy Ahmed, Premi Nobel de la Pau del 2019, va decidir inventar-se que els integrants del TPLF havien atacat la base militar del govern. Així doncs, Ahmed va començar una guerra per benefici propi, on no va pensar que el partit TPFL busca la llibertat del poble, busca igualtat, busca el benefici comú. A més, se suposa que si obtens un Premi Nobel de la Pau l'any anterior, no és perquè l'any següent iniciïs una guerra. Llavors, realment es mereixia el premi? Milers de persones estan morint per culpa seva.

ISONA FERRÉ CEBRIAN
4t ESO B

NO MÉS GUERRA

La resposta a la guerra no hauria de ser més guerra. Hauria de ser el diàleg

i pactar les causes per solucionar-ho sense acabar amb vides. En la guerra s'hauria de defensar ja que si contraataques també estàs creant guerra. No fa falta arribar a aquests punts tan extrems on està arribant Rússia.

GUILLEM SENDRA FUGUET
4t ESO C

QUIN SENTIT TÉ LA GUERRA?

La guerra és produïda per conflictes multinacionals, per causes econòmiques, socials o polítiques. Aquests conflictes, com podem veure, no són amistosos i maten moltes persones innocents i destrueixen molts llocs culturals i residencials. Considero que està malament posar en risc la vida dels ciutadans pel fet que la gent que controla els països són egoistes i volen més terres i diners: els únics que acaben perdent són els ciutadans.

NATALIA ELENA
4t ESO B

SITUACIONS EN GUERRA

Em poso a la pell de les persones que estan patint les guerres i no aconseguixo poder sentir la situació que els està tocant viure. Suposo que, fins que no ho vius, no podràs entendre-ho. Només desitjo que totes aquestes guerres acabin aviat.

LUCÍA LÓPEZ MARTÍNEZ
4t ESO C

EN L'AMOR I EN LA GUERRA TOT S'HIVAL

Abans vèiem la guerra des d'un punt molt llunyà i extern, però aquesta terrible situa-

ció amb Ucraïna ens ha fet obrir els ulls i adonar-nos que la guerra ens queda gran a tothom. Com volen que la suposada generació que havia de "canviar el món" ho faci, si els han obligat a deixar tots els seus coneixements en com utilitzar una arma? El sentiment de perdre-ho tot d'un dia cap a un altre hauria d'estar prohibit; però clar, en l'amor i en la guerra tot s'hi val sempre que no afecti persones importants, no Putin?

NOA MAÑAS MÁRQUEZ
4t ESO

HEM DE RECÓRRER A LA GUERRA PER RESOLDRE UN CONFLICTE?

Al segle XXI, la guerra no hauria de contemplar ni la possibilitat d'existir. Hem fet coses molt grans i n'hem aconseguit d'increïbles i hem avançat en molts aspectes, però en aquest, que és un dels més importants, no. A les alçades que estem, hauríem de ser capaços de poder parlar les coses sense necessitat d'ames de per mig.

MARTINA DALMAU CASES
4t ESO C

PERSONES

Enmig de les guerres sempre hi ha interessos i polítiques, normalment capitalistes. Al final, sempre es parla d'un bàndol, d'un altre... Encara que un dels dos hagi començat el conflicte, la gent que genera el problema seguirà vivint bé i qui acaba sofrint són les persones, la gent que no hi té res

a veure. Això no s'aplica només a la guerra: és el món en què vivim, els de baix sempre són els que paten les conseqüències.

GENMA GARRIDO RIZZO
4t ESO C

LES GUERRES INTERIORS

Des de sempre, les persones que han sigut protagonistes d'una guerra, l'han propagat per tot el món perquè a dins seu ja n'hi havia una que no podien derrotar. Han fet pagar a la resta del món i a gent innocent les conseqüències de no poder guanyar la seva pròpia. Actualment, al món, encara passa. Això deixa clar que encara queda molt per evolucionar psicològicament. En diferents països, cada dia, en cada moment, hi ha víctimes d'una ràbia o guerra interna d'una sola persona enfadada amb si mateixa.

IRINA LÓPEZ CRISTIA
4t ESO B

LA GUERRA COM A RECONeixEMENT DE PODER

Des de fa molts segles la guerra ha servit com a eina de lluita que s'inicia a partir d'un conflicte polític i social que comporta unes conseqüències devastadores. Actualment, aquest fet continua succeint a Ucraïna. Tot això s'hauria d'acabar i aplicar altres mesures més civils davant d'un possible enfrontament entre diverses nacions i, d'aquesta manera, poder evolucionar com a persones.

ALBA ESCANDELL GONZÁLEZ
4t ESO C

Erasmus+

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

(octubre - maig)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres
de 16 h a 18 h dilluns i dijous
(juny - setembre)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres

Carrer Creu de Cames, s/n
43800 VALLS
TEL. 977 600 938 FAX. 977 612 565
e3004611@xtec.cat
www.institutjaumehuguet.cat

HAS PARTICIPAT EN AQUESTES DECENNAIS?

(1r d'ESO)

En aquestes Decennals jo només he assistit a un acte: he anat a acompanyar el capgròs del meu institut. Aquesta va ser una experiència nova per a mi i em va agra-

dar bastant anar al costat del capgròs mentre ens dirigíem a l'escenari. La resta de les Decennals me les vaig passar a casa llegint llibres del meu interès. El dijous d'aquesta setmana vaig anar a visitar l'escola del meu poble. Els meus antics professors em van rebre amb molt de gust i els va agradar molt la meua visita. Aquestes són les primeres Decennals que recordo i per només haver anat a un acte em van agradar molt.

AINHOA LÓPEZ SANS, 1r ESO A

Jo per les Decennals vaig anar a les llums a veure com s'encenen. A prop d'allà hi ha botigues on pots comprar menjar i jo em vaig comprar unes creps. Per acabar el dia vaig anar a

veure els gegants: el de l'institut era el Josep Maria Tost. A la cercavila hi havia el Sebas, l'Ainhoa i la Mar. Vaig caminar una estona amb elles i després me'n vaig anar. Trobo que aquestes Decennals han sigut molt avorrides: moltes llumetes i poca festa. No he pogut fer res divertit, només veure llums i poca cosa més. El que haurien de fer és preparar més festes. Espero que d'aquí a 10 anys ja no hi hagi covid i puguem fer festes fins que no puguem més.

ABRIL MAS VALLS, 1r ESO A

En aquestes Decennals he fet unes quantes coses i també n'he fet moltes més però no eren actes de les Decennals. Per exemple, el diumenge vaig marxar cap Andorra

amb uns amics i ens hi vam quedar dos dies. El divendres 4 em vaig quedar a dormir a casa de la meua cosina al Pont d'Armentera, mentre que la mare estava amb unes amigues a Valls veient l'Esperanceta. Un dels actes on vaig assistir en aquestes Decennals va ser l'espectacle de llums. Vam anar a fer la ruta de tapes amb uns amics i vam decidir anar a veure l'espectacle de llums, que per cert era molt xulo. Com que aquestes han estat les meves primeres Decennals trobo que no hi ha faltat res, però crec que els que ja han passat altres Decennals trobaran a faltar alguna cosa, perquè per tema COVID no crec que hagin pogut fer tots els actes.

NAIA MASSÓ GIRONA, 1r ESO A

Aquestes són les meves segones Decennals i les primeres amb memòria perquè les primeres que vaig viure tenia 1 any cap a 2 anys.

En aquestes Decennals vaig sortir amb el capgròs de l'institut, que representa Josep Maria Tost, i al vespre vaig anar a l'encesa de llums. El dissabte dia 29 vaig sortir amb les gitanes de Valls, a la tarda vaig sortir amb els nans (jo feia d'armat content), pel trasllat de la imatge. El diumenge vaig anar amb una amiga a la pista de gel i després vam anar a veure el meu germà com tocava el timbal amb l'indiote de Nulles. Després vam anar al ball de gralles i quan vam tornar vam anar a veure la moixiganga. Més cap al vespre vaig anar al concert de Rosario. He fet més coses però no cal explicar-les.

GRETA RUÉ GÜELL, 1r ESO A

En aquestes Decennals 2021+1 he anat en alguns actes, perquè considero que és una cosa divertida que només passa cada 10 anys. Jo ara tinc 12 anys i en les properes

Decennals ja en tindrè 22. Vaig anar a bastants llocs però el que em va agradar més van ser els concerts. Jo vaig anar a molts dels concerts que eren molt divertits i emocionants. Els que em van agradar més van ser: Buhos, Els Pets, Itaca Band, Miquel del Roig, Suu i Zoo. També vaig anar a veure les llums del Fornàs: eren molt boniques i les vaig mirar en 3 sessions. Una de les altres coses que vaig fer va ser acompanyar el capgròs del meu institut. M'ho vaig passar molt bé i ja que va ser una experiència nova per a mi. La vaig trobar molt divertida.

MAR SANTÓ BUENAVENTURA, 1r ESO A

Les Decennals 2021+1 han sigut molt boniques i especials per a mi. He fet moltes coses, com anar als concerts. Hi he anat a tots menys a Rosario i Banda Neon. No vaig poder anar a cap obra de teatre, però sí a l'espectacle de llums del Fornàs i del campanar, que els dos eren super bonics. Vaig tindre molta sort perquè vaig poder sortir amb el nan de l'institut i vaig ballar amb el drac i els diables infantils. Em van agradar molt els diables encara que em cremés bastant a la cara, a les espatlles i el pit. I fins aquí les millors Decennals! De moment.

ARNAU COBOS BUCH, 1r ESO B

Jo no vaig anar a la festa de les Decennals perquè no podia. Durant quasi tota la setmana vaig estar parlant amb trucada amb els meus amics. De fet, cada dia de la setmana de les Decennals vaig llegir 10 pàgines d'un llibre. Durant aquella setmana els primers dies vaig acabar uns deures. Quan els vaig acabar, vaig llegir un conte que anava sobre uns dinosaures especials. També vaig passar estones mirant el mòbil i veia TikTok. A més, vaig fer trucada amb el Mouslim mentre jugàvem a un joc en línia o estudiàvem. En les properes Decennals m'agradaria molt que hi haguessin molts focs artificials.

USAMA ZEBATI, 1r ESO A

Sí que vaig anar a les Decennals: vaig anar a la pista de gel i a les llums del Fornàs. Hi vaig anar perquè hi havia un amic meu i va preguntar-me si venia i li vaig dir que sí. Primer vam anar a les llums i després vaig anar caminant a la pista de gel. Quan vaig acabar, vam tornar a anar a veure les llums i per finalitzar el dia vam anar a menjar al McDonalds de Valls. I finalment vaig tornar a casa. Aquestes són les meves Decennals: no vaig anar a cap lloc més perquè estava bé a casa.

JOAN MORALES HERNÁNDEZ, 1r ESO B

Jo no he participat en gaires coses perquè m'havia de quedar confinat fins al dimarts per culpa del COVID19. Però he participat a: la processó; en un concert de Beret,

perquè volia quedar amb els meus amics de la primària; he visitat els llums del Fornàs i les del Pati, i he fet la ruta de les tapes. A mi m'han agradat molt les llums del campanar, perquè hi havia molts efectes visuals i a mi tot això m'agrada. El que m'ha faltat veure són les inauguracions de les llums del Fornàs i les del Pati. M'hagués agradat veure-ho, ja que com he dit al principi estava confinat.

NIL SALAT SERRA, 1r ESO B

Vaig anar a alguns actes de les Decennals, però no a molts perquè si venia a Valls quedava amb els amics. El primer dia de les Decennals vaig anar amb ma mare a les enceses de llums i a l'espectacle dels cavalls. En principi hi anàvem soles, però ens vam trobar a una amiga seva i vam anar amb ells. Primer vam anar a l'encesa de llums del pati i després a la del Fornàs. Quan estàvem al Fornàs vaig anar a sopar amb el fill de l'amiga de la meua mare, que és amic meu, i amb la seva parella, que també és molt amiga meua. Alguns dies vaig quedar per Valls amb amics i amigues i vèiem alguna cosa pel carrer, però en general no vaig anar a gaire cosa més. El dia dels correfocs també hi vam anar, tot i que jo no volia. Durant els correfocs ho vaig passar molt malament i fins i tot vaig plorar... Vaig trobar que faltava algun cantant més conegut, com l'Aitana o la Rosalia. Haguessin tingut molt més èxit i la gent hagués comprat moltes més entrades.

ANAÏS GALLEGO DOMÈNECH, 1r ESO B

En aquestes Decennals jo no he pogut assistir presencialment perquè he estat confinat. En aquest any em pensava que m'ho podria passar bé perquè serien les meves primeres Decennals. L'únic acte en el qual he pogut assistir des de casa ha sigut l'últim,

que és el dels castells de foc. A mi em va encantar l'acte del piromusical.

El que em va agradar d'aquest acte va ser la música: anava coordinada

amb els castells de foc i a mi això em va deixar impressionat. Em vaig quedar al·lucinat. I així van ser les meves estimades Decennals que tant esperava amb il·lusió. Espero que a les properes, d'aquí 9 anys, les pugui gaudir més.

BIEL SECALL MARTÍ, 1r ESO B

A les Decennals 2021+1 vaig anar: als castells, a la cercavila dels gegants de cada poble (Puigpelat, Nulles i Vallmoll), quatre cops a l'encesa de llums del Pati, als corre-

focs, a l'espectacle de llums al campanar de Valls i als focs artificials de l'últim dia. Aquests els vaig veure des del meu poble perquè es veien des de molt lluny.

Em vaig posar d'acord amb unes amigues de Valls i vam quedar per anar a veure què feien. Perquè l'última vegada que vam veure algun espectacle teníem dos anys i a part jo no vaig poder sortir perquè tenia bronquitis. No vaig voler anar als concerts perquè cap música m'agrada. També em va faltar anar a veure les llums del Fornàs tan xules i algunes cercaviles.

ALBA VILALTA BERROS, 1r ESO B

En aquestes Decennals he anat a les llums del Fornàs, ja que és molt bonic veure-les. També he anat al concert de Beret, perquè és un cantant molt conegut que a mi m'agrada molt. També vaig anar a la pista de gel amb els meus amics i amigues: va ser molt divertit, encara que alguns amics van

caure uns quants cops. Per sort, no es van fer mal. El que més em va agradar d'aquestes festes ha sigut el piromusical, ja que és una cosa que no es fa molt, perquè les Decennals són cada deu anys. També em va agradar perquè veure la pirotècnia amb els colors va ser molt bonic.

AINA BARRANCO HEREDIA, 1r ESO C

Vaig anar a les Il·lums del Fornàs, al Mapping Candela i a la pista de gel. Hi vaig anar perquè és una festa que es fa cada deu anys i les activitats que feien eren molt xules. Les Il·lums del Fornàs eren espectaculars i posaven música cada vegada que les encenien. El Mapping Candela era xulíssim perquè il·luminaven l'església de Sant Joan Baptista amb focus i la pista de gel estava bé, però el gel no estava recte i no et deixava patinar bé.

MAXIM BEY, 1r ESO C

A aquestes Decennals he anat a la pista de gel i a veure les Il·lums del Fornàs. A la pista de gel hi vaig anar dues vegades: la primera hi vaig anar amb les nenes de patinatge i la segona, amb una amiga meua i ens ho vam passar molt bé, tot i que algun cop vam caure. I a les Il·lums del Fornàs hi vaig anar amb la meua família i amb una amiga meua el dia que ho van inaugurar. Jo crec que ha faltat alguna cosa per als nens més petits, ja que només van fer circ per a aquestes edats.

ANNA BOADA SEGÚ, 1r ESO C

Jo penso que totes les activitats han estat molt bé. Vaig anar a la pista de gel, a la diada de castells, al seguici al

concert de 10 grups. La pista de gel va ser molt divertida, però si hi anaves a la tarda estava una mica desfeta. Tot i això, en general tot bé. La diada va ser molt xula, però hi havia molta gent. El concert dels 10 grups va estar super bé, però cap a la nit la gent s'anava emocionant, s'agrupaven i s'empenyien una mica. Tots els grups van estar brutals. I com que és una festa que només es fa cada 10 anys posaria alguna cosa gratuïta perquè ho puguem gaudir tot tipus de públic.

ÈLIA MACÍA SURIÑACH, 1r ESO C

Jo crec que totes les idees que l'Ajuntament va pensar estan súper bé. Vaig anar un munt de dies a la pista de gel i quasi tots els dies a l'encesa de llums del Fornàs. També vaig anar a la diada i als concerts de la Rozalén i La Oreja de Van Gogh. La pista de gel va ser super xula: hi havien unes balenes i uns pingüins per si no sabies patinar. N'agafaves un per no caure, però depèn a l'hora que hi anaves, el gel de la pista estava desfet i ja no podies patinar tan bé com al matí. L'encesa de llums del fornàs va ser molt bonica. El concert de la Rozalén i La Oreja de Van Gogh va ser super guai. A mi em va agradar més quan va sortir la Rozalén, ja que li donava més vida al concert perquè eren cançons més mogudes. Per a mi estaria bé que alguna cosa que han fet per les Decennals hagués sigut gratuïta. Per la resta va anar tot super bé.

MARINA PASAMÓN SORROCHE, 1r ESO C

Jo vaig assistir a tres actes de les Decennals. A l'encesa de llums del Fornàs hi vaig anar molt: el primer cop era molt bonic però després ens can-

sàvem. A la pista de gel ens vam divertir molt, hi vaig anar amb les meves amigues i em va agradar molt. El piromusical va ser l'últim acte de les festes. Hi vaig anar a un lloc a prop del barri del Fornàs i va ser molt bonic i especial.

MARIA VIGIL PARÍS, 1r ESO C

Per a les Decennals, no vaig estar cap dia a Valls. La meua família i jo vam aprofitar els dies de festa per anar a visitar uns familiars de Barcelona. Abans de marxar, vam voler passar per la plaça del Pati i veure les llums. Les vaig trobar molt boniques! I com que a Instagram cada dia anaven pujant tot el que feien ho vaig poder veure des del mòbil.

ALÍCIA BRAVO ALSO, 1r ESO D

A mi les Decennals 2021+1 m'han agradat molt, són les segones Decennals que visc, però les primeres era molt petita i no me'n recordo de res. En aquestes Decennals m'ho he passat molt bé. He anat a veure bastantes coses: els espectacles de llums, els seguicis, el correfoc, el castell de foc... També vaig participar en un acte al teatre Principal amb la meua escola de dansa: vam fer un ball de mitja hora que s'anomenava La Boda, i hi va anar bastanta gent.

ÈLIA GONZÁLEZ MARTÍNEZ, 1r ESO D

Per a mi les decennals han sigut molt interessants, ja que hi havia molta il·luminació. He anat amb la meua amiga a veure les llums del Pati,

l'espectacle que hi havia al Fornàs i un altre espectacle al campanar que durava uns 4 o 5 minuts' aproximadament. Jo crec que el que falta hagués sigut que Valls hauria

d'haver estat una mica més il·luminat, ja que no m'agrada que només sigui en uns llocs exactes. Podrien haver decorat, per exemple, una mica el passeig de l'Estació.

THAIS ENTRIALGO ALMANSA,
1r ESO D

Per les Decennals he anat a moltes activitats que han fet per Valls, com patinatge sobre gel, l'espectacle de llums, la ruta de tapes, el laberint de l'Eugeni d'Ors, espectacles de dansa... La veritat és que jo i la meua família hem anat a moltes activitats i ens ho hem passat molt bé. M'hagués agradat anar a més activitats que semblaven divertides. Les dues activitats que m'han agradat més de les Decennals són l'espectacle de llums i el patinatge sobre gel.

JÚLIA FARRÉ ESTRADA, 1r ESO E

Aquestes Decennals només vaig anar a veure les llums: les del Pati, les del Fornàs i el Mapping. Va ser el que més em va agradar. Tenir 10 dies de festa em va agradar molt. També vaig anar a sopar als *food trucks*. Els altres dies vam estar de vacances amb la família a França ja que els meus pares tenien festa. M'hagués agradat anar al concert d'Oques Grasses i als 10 de les Decennals. Igualment m'ho vaig passar molt bé.

MARINA GALOFRÉ BATALLA,
1r ESO E

Aquestes Decennals han sigut les primeres en què hi he participat més activament, ja que soc del Pla de Santa Maria i aquest any ja vaig a l'institut a Valls.

He anat a veure diferents activitats. M'han agradat molt totes. Vaig anar a patinar sobre gel i em va encantar. També vaig anar a veure la cercavila de gegants i capgrossos, on també hi havia la Mulassa. Quasi cada dia vaig anar a veure l'encesa de llums al Fornàs i a la plaça del Pati. He gaudit molt d'aquestes Decennals: havia sentit com m'explicaven aquestes festes però com que era petita no havia pogut gaudir-les. Aquest any sí, i m'han agradat molt. El que més em va cridar l'atenció va ser l'encesa de llums, ja que el considero un acte molt bonic i tradicional.

ANNA MILÀ ANDREU, 1r ESO E

Jo sóc d'aquí Valls i com és costum vaig anar a gaudir de les festes Decennals. Vaig anar a 3 grans obres de teatre anomenades: *El bon policia*, *La Filla del Mar* i *El Petit Príncep*, que em van agradar

molt. També vaig anar a veure uns quants concerts dels "Deu de les Decennals" com Buhos, Zoo i Els Amics De Les Arts. Em van agradar molt les lluminàries tant del Fornàs com les del Pati. Vam anar a passejar amb els amics i a patinar sobre gel. En fi, una gran experiència i fins d'aquí 9 anys, Decennals!

ANDREU INVERNON BONET,
1r ESO E

A mi les Decennals em van agradar ja que vaig anar a diverses coses. Algunes d'elles són: el concert d'Oques Grasses, ja que és un grup que m'agrada molt; al correfoc; a

l'encesa de llums; als petards de nit... Jo crec que va ser molt xulo i ho van organitzar molt bé. Espero que d'aquí a 9 anys tornin a ser espectaculars

NÚRIA SENDRA FUGUET, 1r ESO E

A mi les decennals em van semblar una mica avorrides, perquè tot sempre era el mateix, com per exemple les llums del Pati i el Fornàs. Vaig anar a quasi tot el que van fer com

els castells, les llums... Però no vaig anar a cap concert perquè quan anava a comprar les entrades no en quedaven. El que em va agradar més de les Decennals va ser estar amb els amics donant una volta.

ANNA MARTÍNEZ BORONAT,
1r ESO E

Institut Jaume Huguet

Institut Jaume Huguet

INS Jaume Huguet

HAS PARTICIPAT EN AQUESTES DECENNAIS?

(2n d'ESO)

Aquestes Decennals vaig anar a l'encesa de llums. Va ser molt bonic! També vaig anar a veure una cavalcada on hi havia cavalls lluminosos amb els meus avis! L'encesa de

llums del Fornàs em va agradar molt, la combinació de llums i colors va ser molt bonica. Gràcies a aquestes festes vaig poder quedar amb unes amigues que des que hi ha la COVID que no les havia pogut veure. Amb elles vam anar a patinar, però vaig trobar que era una mica car el preu per 30 minuts. També vaig veure el Mapping de l'església de Valls i la part que més em va agradar va ser quan feien veure que el campanar era un piano! Vaig intentar anar a algun bar del recorregut de tapes, però hi havia massa cua i vaig haver de marxar. El concert de 10 de les Decennals va ser molt divertit, però vaig acabar molt cansada. Aquestes Decennals les he gaudit molt, però m'hauria agradat que haguessin durat més temps.

LAIA FERREIRO FOSSAS, 2n ESO A

A les Decennals m'ho he passat molt bé! El primer dia vaig anar a l'encesa de llums del Fornàs, em van semblar molt bonics amb bombetes de colors i

la música... Impressionant! També hi havia cavalls de llums, que eren molt elegants. Els altres dies vaig quedar amb amigues per donar un tomb a la ciutat. Un dels dies vaig anar amb els meus pares i la meva àvia a visitar la Mare de Déu de la Candela a l'església de Sant Joan. Hi havia actes que m'hi hagués agradat anar, però no vaig

poder perquè els meus pares treballaven. Un dels que més em va agradar van ser les figures que van projectar a l'església Sant Joan. Precioses!

No he anat a cap concert, però a les pròximes segur que hi vaig. M'agradaria que vinguessin altres artistes com el Rauw Alejandro, l'Aitana Ocaña i el Bad Bunny. Aquest darrer és molt més difícil que vinguí, la veritat. Per últim, cal dir que m'ho he passat genial i espero que aquests 9 anys em passin ràpidament!

LUCÍA TORBELLINO VÁZQUEZ, 2n ESO A

Aquestes Decennals he assistit als actes que m'han semblat interessants. El primer dia van encendre les llums al Pati, hi vaig ser i Valls va passar de ser un poble fosc a ser

més viu que mai. Un dia d'aquella setmana van fer un espectacle de llums (mapping), al darrere de l'església de Sant Joan, i l'havies de veure des d'un aparcament. Vaig comprar l'abonament dels 4 dies últims per als concerts. El primer va ser La Pegatina i Macaco i m'ho vaig passar molt bé. Va ser brutal i se sentia molt bé. El segon dia de concerts, actuava Beret i no s'entenia quasi res. El tercer dia de concerts va ser el 10 de les Decennals. Vaig anar-hi allà a les 2 i començaven a les 4 de la tarda perquè volia fer tot el possible per aconseguir un bon lloc. Els concerts em van passar molt de pressa i als últims de la nit ja estava cansada, però vaig aguantar. L'últim dia vaig anar al concert d'Orquestra Diversiones i el dia següent tenia institut, però sort que va acabar aviat.

LAIA VILA FERRÉ, 2n ESO A

Puc dir que han sigut les meves primeres Decennals amb memòria. En vaig viure unes altres però tenia 2 anys, per la qual cosa no me'n recordo absolutament de res. A mi

em van semblar impressionants, molt ben treballades, però puc dir que estic preocupat perquè no tornarem a tenir unes festes grans fins d'aquí 10 anys. Sí que tenim Sant Joan i Nadal i diverses coses però tan grans com les Decennals no les tornaré a viure fins que tingui 23 anys. Van venir cantants increïbles, que van fer uns concerts per recordar tota la vida. Hi havia unes llums espectaculars al Fornàs i al Pati i sobretot cal destacar el piromusical i els correfocs per acomiadar les festes vallenques.

CARLES MARIMON ARMENGOL, 2n ESO A

Aquestes Decennals m'han agradat bastant. Les he trobat molt entretingudes i han fet activitats molt divertides. Les llums que van posar al Fornàs no em van agradar

gaire, però en el fons eren boniques. Allò que va ser espectacular va ser el mapping de l'església de Sant Joan de Valls; hi havia un moment que semblava que l'església caigués. Vulguis o no el millor van ser els concerts, el de Don Patricio i els 10 de les Decennals, que eren 10 grups que canten en català. Va durar des de les 5 de la tarda fins les 5 del matí. Va ser espectacular. Portava anys esperant que es fessin les Decennals i no m'han decebut, m'ho he passat molt bé. Tant de bo les tornessin a fer ara mateix. Vaig estar amb els meus amics i va ser molt

divertit. Una de les millors festes majors que he viscut mai. Han sigut unes Decennals espectaculars.

JORDI VILAPLANA ROVIRA,
2n ESO A

Aquestes Decennals he anat a veure els focs artificials entre altres coses. És el que més m'ha agradat, hi havia molts colors i formes acompanyades amb música. A la meua religió no celebrem les Decennals, però sempre m'agrada descobrir i experimentar coses noves. També vaig anar a veure les lluminàries musicals, sobretot m'agrada tot el que tingui colors i llums. Una altra cosa que em va semblar molt entretingut és el ball de les sardanes. Vaig anar a veure com ballaven formant una rotllana amb música tradicional. En general m'he passat aquestes Decennals molt distreta i passant-m'ho molt bé. L'únic que em va fer llàstima és no anar a veure algun concert... Ara toca esperar fins al 2031!

AYA EN NADI, 2n ESO B

Només vaig assistir dos dies a les Decennals. Vaig assistir el dia dels concerts i el dia que van fer les llums. Per mi són les primeres Decennals, la gent diu que han estat les millors de moment. La veritat és que m'han agradat bastant, hi he anat amb la meua mare, el meu pare, el meu germà i la meua germana gran. Però el que no m'agrada gens és que ara ens hem d'esperar deu anys més per celebrar les Decennals. Les properes Decennals hi voldré anar més dies i amb amics i amigues. La veritat és que no he trobat a faltar res perquè com ja he dit són les meves primeres Decennals.

MARC MARTÍN BORRÀS, 2n ESO B

Aquestes Decennals 2021+1 he assistit a diferents actes. Al primer que vaig assistir va ser a l'encesa de llums a la plaça del Pati. El dia següent vaig veure l'espectacle de llums del Fornàs, aquest el vaig veure diverses vegades durant tota la setmana festiva. També vaig veure el mapping de llums a la façana de l'església de Sant Joan i del campanar. L'última activitat que vaig veure va ser els focs artificials al Fornàs: el millor que he vist que jo recordi. Va ser molt llarg i molt entretingut. A més, anava sincronitzat amb la música dels altaveus que hi havia al passeig. Per acabar, em va faltar anar als concerts.

ANNA DOMÈNECH CALVÓ,
2n ESO B

Aquest any vaig anar a Valls a celebrar les Decennals. Vaig anar a diverses activitats, com l'espectacle de llums de l'església de Sant Joan Baptista. Va ser preciós i molt, molt al·lucinant. També s'ha de dir que la música estava una mica alta però en general era molt maco. Al principi es veia com si l'església es desfés, mentre es veia com si l'església tingués cor i bategues sola, amb la Verge. També hi havia uns focus que es veien per tot el cel i enlluernaven els ulls amb la potència de llum que portaven. En resum, va ser una experiència bonica, una mica massa de soroll, però sobretot, que és el més important, és que va ser gratuït.

HUG PLANA PORTA, 2n ESO B

Aquestes decennals he assistit a bastantes activitats, vaig anar a la cercavila on participava el nostre institut i també vaig anar a la pista de gel del Vilar. El que em va agradar més va ser anar al concert d'Oques Grasses, que

em van agradar, i l'entorn també. Les llums, les del Fornàs, estaven molt ben preparades i sobretot eren molt boniques. Els focs artificials per finalitzar la festa van ser espectaculars, va valdre la pena que durés el temps que va durar. La veritat és que no em va faltar cap activitat.

ARIADNA RIBÉ FRANCH, 2n ESO C

Aquestes Decennals han sigut il·luminades. Els carrers de Valls estaven plens d'alegria i de colors. Jo he assistit a bastantes coses, com veure el gran castell del Pati. També he pogut veure els diables, els capgrossos, la mulassa, l'àliga, el lleó, etc. I també el bestiari escolar de les escoles de Valls. He vist els focs artificials que hi ha hagut a la nit. M'ha faltat anar al concert que es va fer el dissabte. Van venir molts cantants catalans, alguns cantaven en català i d'altres en castellà. En general ha sigut una setmana especial. El que més m'ha agradat ha sigut que gràcies a les Decennals hem tingut vacances.

ILHAM GOURADA, 2n ESO B

Aquestes Decennals he anat a moltes activitats, n'hi ha que m'han agradat molt i n'hi ha que no, com tot. He anat als concerts de la polsera lila i també a Oques Grasses. També he anat a la pista de gel alguns matins, perquè vaig provar d'anar-hi algun dia a la tarda i el gel estava molt desfet i no era molt agradable. A part d'això vaig anar a veure les llums del Fornàs, de la plaça del Blat i del carrer de la Cort, que eren molt bonics. Una

altra cosa que em va agradar molt era el mapping que van posar sobre el campanar i l'església de Sant Joan. En general quasi tot em va agradar i van ser 10 dies molt bonics per quedar amb els amics i família. L'únic que em va faltar és temps per fer-ho tot.

CLARA PEDRET MARCHAMALO,
2n ESO C

Aquestes Decennals he anat a bastants actes i al concert d'Oques Grasses. He anat a veure tots el espectacles de llums, a una cercavila on participaven totes les escoles i els capgrossos. També vaig quedar amb les amigues i vam anar a la pista de gel. Als pocs que vaig anar m'ho vaig passar molt bé. Ho vaig gaudir molt i em van agradar moltíssim totes les lluminàries. També vaig anar a veure els focs artificials, van estar espectaculars i molt originals; mai m'hagués pensat que es podien fer aquelles formes tant originals i innovadores.

AINA BULDÓ REQUENA, 2n ESO C

Hi vaig anar els dos últims dies perquè uns amics em van dir si hi volia anar. El primer dia vaig anar a veure el correfoc i les llums del Pati, del Fornàs i de l'església. L'últim dia vaig anar a veure els focs que feien a la pista de tennis i quan va acabar vam anar a menjar alguna cosa a un bar. Després ja vam agafar el cotxe i vam anar cap a Cabra del Camp, que és on visc. M'hagués agradat que haguessin fet algun concert del Morad o del Beny Jr.

CÈLIA ARMENGOL VIVES, 2n ESO C

Les Decennals m'han agradat molt, ha sigut una de les millors festes que he vist mai. Els focs artificials, els carrers plens de gent somrient... Una de les millors sensacions, sincerament. Però ha estat molt mal plantejat perquè hi havia molta gent sense mascareta, però també molta seguretat. Molta gent hi ha anat, fins i tot gent que no és de Valls, molta gent de pobles propers. Alguns que hi han anat han dit que no els ha agradat, però jo no ho entenc, la veritat. A mi m'han agradat molt. És una llàstima que hagi d'esperar 10 anys per tornar a viure aquesta experiència.

AYUB EL AMRIOUI, 2n ESO C

L'únic lloc que vaig anar aquestes Decennals va ser al mapping que van fer a l'església de Sant Joan. Hi vaig anar a les 7 de la tarda, hi havia molta gent i estava quasi tot l'espai ple, però vaig poder trobar un lloc amb el meu pare. Hi havia uns policies per indicar a la gent on no es podien posar. Els projectors i el focs que hi havia eren molt grans i feien una llum molt potent perquè es veia perfectament des de molt lluny. Va durar uns 15 minuts i va ser molt bonic tot perquè també hi havia música que acompanya molt bé els visuals.

CAI BOLTÀ SERRANO, 2n ESO C

El divendres 28 de gener vaig assistir a l'inici de la celebració de les Decennals. Quan van encendre les llums va ser un moment indeleble, però sobretot un moment màgic que sé que no oblidaré mai. També vaig anar el diumenge 6 de febrer a veure la clausura

de les llums, que va ser tant un moment memorable com un moment trist, perquè va ser una setmana fantàstica, una setmana en què vaig gaudir i m'ho vaig passar genial amb els meus amics. Tinc clar que recordarem les Decennals com unes de les millors festes de Valls.

NOA REDONDO SORIA, 2n ESO D

Les festes Decennals de Valls es van celebrar apressadament del 28 de gener fins al 6 de febrer. Són unes festes que se celebren cada deu anys a Valls, amb cantants, llums, festa, concerts... També es va celebrar la Candela, ja que és la patrona del poble. Les festes Decennals es van ajornar per culpa de la pandèmia, fent que molts vallencs s'enfadessin moltíssim. El bo és que s'esperaven amb més ganes i va ser molt important aquesta festa. Jo personalment no vaig anar a cap acte de les Decennals. Tampoc crec que faltés alguna cosa, va ser una festa prou gran i bonica.

ALBA PEDROSA JIMÉNEZ, 2n ESO D

Durant els dies de les Decennals jo vaig assistir a l'encesa de llums del Pati. Això va ser molt espectacular, perquè va ser la primera vegada que vaig veure les llums de les Decennals. Vaig tenir la sort que el 2022 hagin estat aquestes festes perquè jo vaig estar gairebé tota la meua vida a Barcelona i veure això va ser espectacular. Un altre esdeveniment on vaig assistir va

ser els diables el mateix dia que van encendre les llums al Pati. Després d'uns minuts d'encendre's les llums van començar a sentir-se uns tambors i van començar a aparèixer els diables amb els petards i les figures dels dracs escopint foc. Ens vam cremar una mica perquè estaven molt a prop nostre. A tota la resta d'actes no hi vam assistir.

JARED ALARCÓN MACÍAS, 2n ESO D

Jo només vaig assistir a l'encesa de llums, però pel que m'han dit i he vist estava molt bonic tot. També van fer concerts i en alguns hi vaig assistir: Beret, Ro-

sario, Don Patricio, Rozalén i molts d'altres. També van fer un correfoc i van sortir amb els castellers i els gegants. Aquestes són unes quantes de les activitats que es van fer i que van estar molt bé. La majoria d'activitats que es van fer van estar la mar de bé, jo no vaig poder assistir a totes però a les que vaig anar em van agradar. Jo crec que no ha faltat res.

DOAE EL GHAZI JANATI, 2n ESO D

Jo vaig assistir als actes de la processó i a les cercaviles com als cercolets, perquè a una escola de dansa van voler ajuntar gent de secundària per fer el ball dels cercolets. Ho fan a cada festa que hi ha al poble, és un ball que fa més de dos-cents anys que existeix i fa poc que el van tornar a reviure. Aquest ball és bastant cansat si portes sis hores ballant per tot el poble. L'altre acte que vaig veure és el final de les festes amb els focs artificials. Jo pensava que seria de deu o quinze minuts, però va durar mitja hora, o sigui, trenta mi-

nuts. Va valdre bastant la pena perquè eren xulíssims, tot i que no sóc molt de petards.

IRIS SANS BORRÀS, 2n ESO D

Vaig anar a la plaça de llums dues vegades perquè cada dia feien una cançó diferent. Vaig anar a fer tapes amb els meus pares i estaven boníssimes;

hi havia una patata amb tomàquet i més coses i me'n vaig menjar quatre perquè estaven molt bones. També vaig anar a veure els gegants amb el meu germà petit. Vam anar a veure uns cavalls de llums fets de tela i més cap a la nit una projecció a l'església de Valls. Vaig anar-hi perquè em van obligar, però m'ho vaig passar bé. A mi, el que em va faltar van ser un altre tipus de concerts (Bad Bunny, Ozuna, Eladio Carrion...) perquè tots els concerts eren de cançons antigues i no m'agradaven gaire. Em van semblar unes Decennals molt boniques, tot i que feien poques coses pels nens.

JAN MASIP DOMINGO, 2n ESO E

Catalunya és un lloc on hi ha festes innumerables i molt conegudes, algunes perquè duren molt de temps i altres perquè després d'uns anys es torna a fer

aquesta festivitat, com és el cas de les Decennals. He assistit a molts actes a les Decennals: les llums a l'església, els correfocs, les llums al Pati, etc. Els correfocs van ser el millor que vaig veure perquè a mi m'agrada la piro-tècnia. Les llums s'assemblaven molt, però les de l'església eren molt especials i molt boniques, sobretot una part en la qual es projectava un piano com si el toquessin. Les millors activi-

tats a les quals no vaig assistir van ser la processó dels cavalls de llum i els gegants.

ISAAC MASTEL NAVEROS, 2n ESO E

A les Decennals vaig anar a veure els arcs de llums que estaven al Pati de Valls. Vam passejar a prop d'allà i vam observar llums que abans no hi eren i

quan vam decidir mirar què era vam trobar quatre arcs amb llums en forma de quadrat que ocupaven quasi tota la plaça. També vaig veure un altre arc que estava situat al Fornàs, tenia forma diferent dels primers i també de tant en tant feia diferents animacions amb música durant 7-10 minuts. Crec que l'únic que no em va agradar és que la música sonava molt fort.

NICOLE TYMKIV, 2n ESO E

Vaig assistir a les lluminàries que es van fer a dos llocs diferents: al Pati i al Fornàs. El Pati, que estava decorat per tots els costats de la plaça, era molt

bonic, brillava molt. El Fornàs era diferent, encara més bonic perquè les llums eren arcs i feien com un camí. A més a més, tenia música i les llums mostraven diferents imatges com de colors, estaven programades per a què la imatge fos com un vídeo i em va agradar molt perquè normalment no es pot veure això cada dia. La música també estava molt bé. Em va agradar caminar pel Fornàs perquè hi havia molts llocs per comprar menjar i estava molt bo tot.

LAILA BEN MESSAOUD ROMERO DE AVILA, 2n ESO E

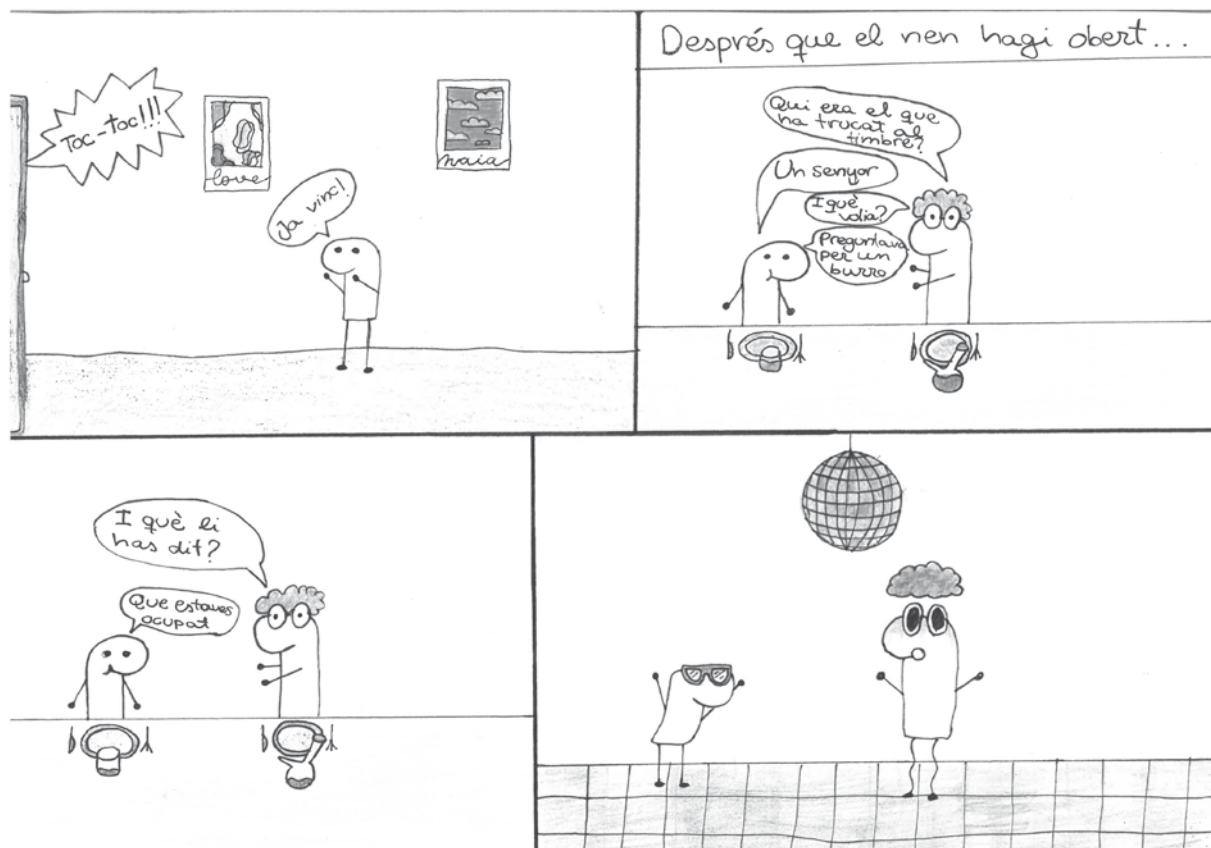

En aquestes Decennals he assistit als següents actes: a l'encesa de les llums a la plaça del Pati, al mapping de l'església,

al túnel de llum del Fornàs, a la processó dels cavalls de llum i al castell de focs. També vaig anar amb els meus amics a veure les caixes de titelles del Serra de Miramar i els objectes de la circoteca a l'Enxaneta. L'acte que més m'ha agradat ha sigut el túnel de

llum, però les caixes de titelles també m'han agradat.

GUERAU VERGE MONTSERRAT, 2n ESO E

Naia Massó Girona, 1r Eso A

Construïm el FUTUR junts!

ESO

BATXILLERAT

FORMACIÓ PROFESSIONAL

Roger Padullés porta *La flauta màgica* a les Decennals

Roger Padullés, cantant d'òpera reconegut a escala mundial, a les Decennals va fer una adaptació de La flauta màgica, de Mozart, que combinava cantants professionals i cantants amateurs dels cors de Valls.

• On vas començar a estudiar música?

Jo vaig començar a estudiar música més o menys quan tenia sis anys. Em vaig començar a preparar perquè ja tenia molt clar que volia anar a estudiar a l'Escolania de Montserrat. A l'Escolania de Montserrat s'hi entra quan tens deu anys, de manera que als sis anys ja em vaig començar a preparar per entrar-hi.

• Què o qui et va motivar a ser cantant?

De fet, el meu germà ja hi havia estat a l'Escolania de Montserrat. Com que és 5 anys més gran que jo, va ser quasi normal: quan el veia cantar i fer música, jo també tenia ganes de fer-ho, el volia imitar.

• Com va ser l'experiència d'anar a l'Escolania de Montserrat?

Molt bé. És una experiència una mica curiosa perquè abans l'Escolania era un internat i vivies allà, de manera que jo veia els meus pares al cap de setmana només i durant les vacances d'estiu i Nadal. Ara la cosa és molt diferent perquè els nens poden anar a dormir cada dia a casa seva. A la meua època hi havia una habitació amb cinquanta llits i quan tothom es portava bé no passava res, però a vegades hi havia una mica de sarau. Amb tanta

gent semblava un festival! Però bé, la meua experiència va ser bona, m'ho vaig passar molt bé i sobretot vaig aprendre molt, no només de música sinó també de cultura.

• Quin és el professor de cant que més t'ha marcat al llarg de la teua carrera professional?

Segurament, el professor de cant que més m'ha marcat és un que vaig tenir a Barcelona, que es diu Josefin Proubasta. És el professor que va veure el meu potencial i em va animar a dedicar-m'hi professionalment. És una cosa que recordaré sempre; per mi va ser molt important. Llavors quan vaig arribar a Alemanya vaig tenir un professor que es deia Reginaldo Pinheiro, que és brasiler. Tot i que jo vaig anar allà namés per estudiar cançó alemanya per veu i piano, ell en sentir la meua veu em va dir que tenia potencial per cantar òpera. De manera que aquests dos professors són els que més m'han marcat: un perquè em va dir que m'hi podia dedicar i l'altre perquè em va obrir un camp enorme, que és l'òpera.

• Entre els teatres de tot el món en els quals has actuat en quin és el que més t'ha agradat cantar o en quin has gaudit més?

Això és difícil de dir, però te'n diria un, el Liceu. És el de casa nostra i hi he cantat moltíssimes vegades. Al Teatre

Real de Madrid també hi he cantat moltes vegades. Ara bé, un lloc que no és un teatre sinó que és una sala de concerts que em va agradar molt és a Amsterdam, en una sala de concerts que es diu Concertgebouw. De fet, hi he cantat dues vegades i les dues vegades el públic va ser una passada: van estar molt callats durant tota l'òpera, però després van començar a aplaudir com bojos. Una cosa que jo no havia vist mai i la veritat és que l'ambient que es va crear allà en aquella sala va ser molt bonic. Va ser de les millors experiències que he tingut mai.

• Quina és la primera cançó de la qual tens el record d'haver cantat professionalment?

Professionalment, va ser en un concert que vaig fer el dia de Sant Jordi. Devia ser cap allà l'any 1998 o 1997 i va ser el Romanç de Santa Llúcia, del compositor Eduard Toldrà. Aquesta és de les primeres que recordo que vaig cantar en concert, sempre l'he cantada molt a gust i m'ha agradat molt cantar-la. De fet, aquest concert va ser el meu primer concert com a professional. En acabar-lo hi va haver un senyor que em va dir: "M'ha agradat tant que et regalo la rosa que havia comprat per a la meua dona. Ja n'hi compraré una altra després." Va ser divertit!

• Et va ser molt difícil aprendre l'alemany quan vas anar a Alemanya a estudiar? I els altres idiomes amb els quals cantes?

Sí, cantar en un idioma no vol dir que hakis de parlar-lo, el que s'espera és que el sàpigues pronunciar bé. Però com que vaig anar a estudiar Alemanya evidentment no hi havia cap altra alternativa. Em pensava que parlant anglès ja no caldria aprendre alemany, però quan arribes a un país has d'aprendre la llengua, perquè si no, no hi ha manera de fer-te entendre. L'alemany al principi va ser una mica difícil, però em vaig apuntar en un curs intensiu i vaig anar-hi durant tres mesos. Era un curs especialitzat per a estudiants estrangers que van a estudiar música, de manera que amb tres mesos més o menys ja em vaig començar a defensar i ja vaig començar a poder fer vida normal. Una llengua no deixes mai d'aprendre-la; encara hi ha moltes coses que hauria de millorar, però almenys ara la gent m'entén. Per casualitats de la vida mentre estudiava a Alemanya vaig compartir pis amb dues estudiants italianes, de manera que també vaig aprendre italià. Després vaig treballar a França i vaig poder aprendre el francès i juntament amb l'anglès que ja el parlava. Gràcies a tot això ara més o menys em defenso amb moltes llengües.

• D'on va sortir la idea de fer l'adaptació de *La flauta màgica* aquí a Valls?

Jo feia temps que tenia al cap poder fer *La flauta màgica*, però em faltava un lloc on poder-la fer i trobar el pressupost per poder-la dur a terme. Quan em van posar a la comissió artística de les Decennals vaig plantejar aquest i d'altres. Al final aquest sembla que és el que va agradar més perquè hi podia participar molta gent de Valls, va ser una cosa natural. Vaig presentar el pressupost per poder-lo fer i quan els directors de la fundació van dir que seria possible vam

engegar motors. *La flauta màgica* és l'òpera que he cantat més vegades a la meua vida, unes vuitanta vegades, i la conec bastant bé. La música és molt coneguda: hi ha moments molt tendres, moments molt divertits, i em va semblar que era una òpera adient representar-la a Valls.

• Com va ser la tria dels cantants protagonistes de l'òpera de Valls?

Els cantants d'òpera que canten al Liceu i en teatres grans cobren molt i no teníem aquest pressupost. Així, vaig trucar a col·legues i amics que s'hi dediquen i han vingut a Valls per molts menys diners dels que habitualment cobren. Jo vaig estar molt content perquè han vingut bàsicament perquè eren amics meus i els venia molt de gust fer aquest projecte de caràcter popular, que impliquen a tanta gent del poble. A tots els qui vaig trucar em van dir que sí, de manera que va ser un luxe tenir els solistes que van venir.

• T'hauria agradat fer de Tamino a *La flauta màgica* de les Decennals?

Sí que m'hauria agradat, però vaig tenir tanta feina amb les altres coses que feia que no hagués pogut rendir ni gaudir. Com que ja l'he cantat altres vegades, aquest cop em venia més de gust la direcció d'escena, que gairebé et podria dir que m'agrada tant o més que el fet de cantar. Veure que va sortir tan bé i que va agradar tant a la gent per a mi és una satisfacció molt gran.

• Com ha sigut treballar amb els cantants amateurs dels cors?

Ha estat sorprenent, perquè tothom s'ho ha pres amb moltes ganes. Tothom portava les coses molt ben apreses. La Mireia Besora em va trucar després del primer assaig i va dir: "Escolta, que la gent s'ho ha passat superbé i han vingut aquí molt en-

rotllats i tot molt bé". Vaig estar contentíssim. Em va saber molt de greu que no tothom que volia cantar-hi, pogués fer-ho. Com que vam haver de fer audicions, a algunes persones els vam haver de dir que no, però realment tothom ho ha entès bé i la gent que va participar no només en l'àmbit vocal, sinó en l'àmbit escènic ho van fer molt bé. De fet, molta gent va dir que havia estat la sorpresa de l'òpera, ningú s'esperava que pogués sonar d'una manera tan bonica un cor amateur que només s'havia reunit per fer allò. Per tant, jo crec que va ser la sorpresa de *La flauta màgica*.

• En quins projectes estàs treballant ara?

Aquesta temporada estaré en tres òperes al Liceu. La primera ja la vaig fer: *l'Ariadne auf Naxos*, del compositor Richard Strauss. En faré una al final de tot que precisament és *La flauta màgica*, però en aquest cas sí que faré de solista. I ara entremig tinc una producció que es diu *El monstre al laberint*, en què faig de protagonista i és un projecte que també és molt maco perquè hi canten nois i noies de diversos instituts de tot Catalunya amb gent que tampoc són professionals. Participar en un projecte amb cantants amateurs també és una cosa que m'agrada, perquè si podem fer que almenys uns quants d'aquests nois i noies després es dediquin al món de la cultura ja em sentiré satisfet a això és el que estic fent i de cara l'estiu debutaré en un festival que es diu la Schubertiada Vilabertran. És el festival de música per a veu i piano més important de Catalunya. A més, tinc un concert al teatre d'Arriaga de Bilbao en què presento música de compositors que van estar en camps de concentració. Estic bastant posat en aquest món.

AINA MORATÓ NOGUÉS

Mariona Escoda: "De petita ja cantava molt"

Mariona Escoda, cantant val·lenca, fa poc va treure el seu primer disc i a les Decennals l'ha presentat al Teatre Principal. Va estudiar música a l'escola de música Robert Gerhard de Valls.

• Des de petita ja t'agradava cantar o va ser més tard que et va començar a agradar?

Jo vaig començar a cantar als cinc anys perquè vaig entrar a la coral dels Cors alegres. No recordo perquè m'hi vaig apuntar, no sé si van ser els pares, però el que recordo és que m'agradava molt la música. Era d'aquelles nenes que quan els posaves música ja ballaven, ho sentia molt i em van apuntar a la coral. Hi vaig estar uns quants anys i quan tenia dotze anys em van apuntar a classes de cant. Des de llavors he fet nou anys de classes de cant: modern, líric i *voice craft*. I també he passat per tres o quatre professors. Per tant, m'ha agradat cantar des de sempre.

• Amb quants anys vas començar a l'escola de música Robert Gerhard?

A l'escola Robert Gerhard vaig començar a tocar el violí quan tenia set anys. A partir de llavors també vaig fer orquestra i solfeig, i després modern. La vida a l'escola de música és una bogeria! La vaig deixar a segon de batxillerat perquè vaig marxar cap a Barcelona a començar la carrera.

• Quina és la primera cançó que tens el record d'haver cantat a

l'escola de música?

Estic el vuitanta per cent segura que va ser "I Dreamed a Dream" d'Els Miserables. Soc molt fan dels musicals i no m'estranyaria que fos aquesta. Amb la primera professora que vaig tenir vaig fer "Just give me a reason" de Pink, això sí que ho recordo.

• Quin és el professor o professora de cant que més t'ha marcat?

Entre l'Eloi Fort i la professora que tinc ara. Vaig tenir l'Eloi molts anys i amb ell era un rotllo perquè només feies mitja hora de classe o tres quarts i se't feia tan curt. Era una persona que entenia molt el cant i la música com l'entenc jo i a mi em va ajudar moltíssim. Quan vaig arribar aquí a Barcelona li vaig dir "Eloi, recomana'm una professora de cant" i em va recomanar la Yasmina Azlor. M'ha marcat molt, fa tres anys que estic amb ella i he après tant: és un Eloi però versió millorada perquè té més estudis, es dedica molt a la veu, ha fet molt de *voice craft* i ha fet molt de tot. És increïble, ella m'ha ensenyat una barbaritat de coses.

• Vas estar amb alguna banda en la teva adolescència?

Sí, jo vaig començar amb un duet de guitarra i veu amb el Gabriel Llorach i després vaig començar amb una

banda que es deia els Pessigolles, que fèiem versions. Hi va haver una època que ens anava molt bé: fèiem bolos a les festes majors, a actes de poblets de l'Alt Camp i el Tarragonès fins que tots ens vam anar fent grans i cadascú va començar a agafar el seu camí. Després vaig estar una temporada sola i ara actualment fa dos anys que estic amb l'Andreu Dexeus (fill) de pianista amb un duet de piano i veu. Ara al desembre vaig estrenar banda que és la banda amb la qual farem els concerts del disc.

• Com se't va ocórrer posar-li música al poema 8 de març de Maria Mercè Marçal?

Aquesta és una història molt curiosa. Ens van trucar a la Cristina Español, una amiga pianista, i a mi per dir-nos que el GTP (Grup del Teatre Principal) estava organitzant un acte pel 8 de març del 2020 i volien que artistes val·lenques de diverses disciplines hi participessin. Jo al principi vaig entendre que la meua feina era compondre una cançó amb lletra sobre el 8 de març, sobre el Dia Internacional de la Dona. Quan vam quedar amb la Cris vam veure que tenia més sentit i seria més bonic un poema musicat, que no pas compondre-la nosaltres. Però quan vam parlar amb la directora de l'acte

ens va comentar que havíem de fer una cosa completament diferent del que havíem pensat. Aleshores vam decidir tirar-la endavant igualment perquè es podria publicar com el primer single de la meua carrera. Des de llavors quan s'acosta el març, en actes per la violència de gènere o pel dia de la dona sempre que vaig a algun lloc la toco, sempre me la demanen.

• Quin és el millor lloc en què has cantat?

En qüestió de magnitud, el lloc més gran crec que va ser a Lleida a l'auditori Enric Granados. O potser al Palau de Congressos d'Andorra al concert Mama Pop, que em van agafar com a vocalista. En canvi, si em preguntes el millor, millor t'hauria de dir que va ser al Teatre Principal de Valls al gener per Decennals. Allò és insuperable! Per a una vallenca és molt fort que et programin per Decennals i puguis estrenar a casa teua i que a sobre vingui gent a veure't i vegis el públic emocionat. Va ser tan guai, jo estava supernerviosa. Ens el vam currar tant, vam fer tants assajos, vam patir tant i va haver-hi tants imprevistos que no hi comtàvem. Ens preocupava no poder tirar-ho endavant, però al final ho vam fer amb un equipàs que no els paro de donar les gràcies.

• En què t'has inspirat per fer el teu primer disc?

M'he inspirat en històries personals. No tinc traça a escriure sobre coses que no he viscut. Totes les cançons parlen de sentiments, de pensaments que he tingut o coses que m'han passat. Per a mi compondre aquest disc ha sigut una mena de teràpia de gestionar emocions i situacions. M'ha anat molt bé per això. Si t'hi fixes moltes cançons no són ben bé de desamor, sinó de l'amor des de la vessant "No m'estima". Està tot superromantitzat, en cap cas és com diuen les lletres. La veritat és que sí que m'he ins-

pirat en les meves experiències. Quan he de gestionar un problema, l'escric i m'ajuda a exterioritzar-ho.

• Com va ser l'experiència de presentar el teu primer EP al Teatre Principal i per les Decennals?

Va ser una passada, va ser increïble! Quan m'imaginava la presentació de l'EP idíl·lica, me la imaginava així: al Principal i per Decennals. T'ho juro. Va ser molt fort. Veus que van passant els dies, que s'acosta la data i arriba el dia. Estava molt nerviosa, però va ser sortir a l'escenari, veure que la meitat de cares eren conegudes i el meu cor va dir: "A gaudir, a explicar i a emocionar!". I això va ser el que vam fer, crec que va ser el que vam fer. Tinc molt bon record del concert.

• Com us vau conèixer amb la teua banda actual?

Amb la banda actual no vaig gravar l'EP. Érem set dalt l'escenari i només tres vam gravar l'EP. Érem el bateria, el baixista i jo. Pel que fa al pianista, que és l'Andreu, va marxar d'Erasmus i vaig haver de buscar un substitut. El guitarrista, per coses de la vida, no va seguir a la banda. A partir d'aquí, el bateria, el Joan, me'l va recomanar el meu productor. Ja el coneixia de vista, va ser una tria increïble. A part que m'encanta com a persona, és un bateria excel·lent, és molt treballador. El baixista és amic meu des dels tres anys, va ser una aposta segura, perquè sé com toca, té passió pel que fa: és un dels millors baixistes del Tarragonès. El Jose va fer de guitarrista i director musical. Jo el conec perquè habíem treballat junts en alguns concerts anteriorment. És molt top el Jose. Jo encara no assimilo que estigui a la meua banda i siguem amics. El vaig conèixer treballant amb ell. Em va recomanar l'altre guitarrista, el Nil. El Nil no el coneixia, però és una persona supermaca amb molta llum i toca com els àngels. El pianista me'l va recomanar l'Arnau. Supermaco i

treballador. L'Andreu té unes capacitats, que fa uns fraseigs i melodies de piano molt complexes, no es limita a fer només els acords, hi posa molta melodia. I per últim la Maria, la corista. La vaig conèixer al Mama Pop, va fer una feinada i ens vam unir molt.

• Quins són els nous projectes en els quals estàs treballant?

Ara mateix, si poses TV3 els dijous després del Polònia, el projecte actual és el càsting, sortirà als capítols de càsting. Aquest dijous se sap si entraré o no, que no ho puc dir encara. Però ara mateix, veure'm per la tele. A part d'això intentant compondre, per un segon disc i quadrar alguns bolos del primer disc, per a l'estiu. L'època dels càstings em va ocupar molt de temps. M'he pres un temps de descans, però tornaré a engegar-ho tot

• Actualment que estàs estudiant?

Estic estudiant logopèdia, estic al tercer curs. M'encanta, dins del que et pot encantar una carrera. Crec que vaig fer molt bona tria. Si ets una persona que t'agrada empatitzar, que li agrada ajudar, la salut, els trastorns de la salut, ciència de la salut i t'agrada la veu, l'anatomia i fisiologia, és una bona cosa per estudiar. Ho recomano a qualsevol persona a qui li vagin aquestes coses.

AINA MORATÓ NOGUÉS

“Els mateixos deportats deien que no hi havia paraules per explicar-ho”

Carme Martí és una montblanquina que va néixer l'any 1972. És escriptora i filòloga. Actualment, treballa de professora de Llengua Catalana a secundària. Ha escrit tres llibres: *Història d'una cuinera* (2008) *Un cel de plom* (2012) i *El camí de les aigües* (2017). *Un cel de plom* és una de les lectures del nostre centre per als alumnes de 4t d'ESO, i per això ha vingut a fer-hi xerrades en diverses ocasions.

Què t'ha motivat a escriure un llibre sobre la vida de Neus Català?

Jo vaig llegir molt sobre ella quan era jove. Va ser conèixer-la i entrevistar-la. Quan vaig acabar l'entrevista em vaig adonar que el que havia sentit en aquella hora i mitja amb ella, no ho havia sentit mai dir. Vaig veure que faltaven moltes coses per explicar. En un principi aquesta entrevista no tractava sobre els camps d'extermini, sinó sobre la vida al camp, de pagesa. I quan vaig començar a llançar preguntes que els periodistes no li havien preguntat sobre el camp d'extermini, vaig veure que podia contar moltes coses i que s'havia de conèixer més.

En quin moment de la teva vida decideixes fer-te escriptora?

No és una decisió que dius a partir d'ara jo seré escriptora. Bàsicament, m'agrada llegir. És més: llegeixo molt i igual em passa quan escric, que m'encanta. Aquí el més difícil és que es publiquin, però no va ser una decisió de dir ara jo seré escriptora, com passa amb altres feien com ser actor.

Et vas imaginar mai que el llibre *Un cel de plom* tingués tant d'èxit?

No, a mi em preocupava explicar coses molt difícils d'explicar, que els mateixos deportats deien que no hi havia paraules per explicar-ho. Així que em vaig centrar a fer-ho el millor possible. Però és cert que a el principi no trobava editorial.

Quan vaig escriure la vida de la Neus, ella tenia 95 anys i jo tenia una certa pressa escrivint-lo, ja que volia que la Neus el veiés publicat. Jo no sabia que faria 103 anys. Tu quan escrius et centres en el fet que la novel·la quedi bé, no en pensar que et publiquin. Almenys jo penso així.

Què creus que t'ha aportat a la teva vida escriure *Un cel de plom*?

La primera cosa que m'enduc d'escriure aquesta novel·la és l'amistat de la Neus, que és un tresor. Estar a prop d'algu com la Neus et fa créixer personalment. Moltes persones que tenim al voltant ens fan créixer. La Neus em va fer veure les coses

d'una altra manera. Ho penso més en l'àmbit personal que en l'àmbit professional, ella m'ha enriquit molt.

En què vas guiar-te per escriure el teu últim llibre *El camí de les aigües*?

Vaig començar a escriure una obra contemporània. Volia explicar una malaltia mental. La meua agent literària em va dir que després d'*Un cel de plom* (2012) havia d'escriure la vida d'una altra gran dona, una pagesa. Jo no volia tornar a fer el mateix, perquè era exactament igual que la Neus, explicar una vida. Llavors vaig rumiar i vaig pensar que la meua àvia és la meua pagesa de referència i a més era cuinera. Té una vida molt interessant, i vaig pensar que ho podia novel·lar. El repte va ser, no explicar la vida de la meua àvia, perquè si havia explicat la deportació, podria explicar la d'una cuinera, sinó lligar dues històries: una contemporània, la vida de la Laura en tot el tema de la malaltia mental, i la cuinera. S'ha de dir que em va quedar un llibre molt gruixut.

Tens pensat fer un altre llibre?

Tinc la història acabada, em falta polir-la. Segurament la publicaré a la tardor.

Quin dels tres llibres que tens t'ha costat més escriure?

Vaig publicar el de la meva àvia, després unes cròniques rurals. El de la Neus em va costar molt, el que passa és que el de l'àvia no va ser fàcil. El que estic escrivint ara també m'ha costat moltíssim. Cada vegada és més difícil, però jo penso que és la gràcia, perquè si fes el mateix sempre, és com si no millorés. Penso que la gràcia és fer coses diferents, llavors en fer una cosa diferent el que has fet és una tasca difícil. Si tot fos fàcil no tindria gràcia. Hi ha escriptors que sempre escriuen la mateixa novel·la, és a dir, que tenen un patró, i expliquen històries diferents, però són similars. Doncs jo no vull fer sempre el mateix, vull coses diferents.

És difícil compaginar la vida d'escriptora amb la teva vida personal?

És súperdifícil. *Un cel de plom* està escrit a les nits, tot a la nit. Tens la feina laboral, més ser mare. Que s'ha de dir que quan l'escrivia els meus fills eren petits i amb la feina de casa... Per això estic escrivint a les nits quan puc. No només he escrit *Un cel de plom* a les nits, sinó tot. Aquest últim hi ha hagut temporades de dia, però en estar acostumada a les nits, ara que estic treballant l'únic moment que tinc és a les nits.

Personalment amb quin dels tres llibres que has escrit et quedaries i per què?

Això és com els fills. Te'ls quedes tots! Jo soc de sumar en general. A veure, el de la Neus és molt especial. Penso que la història de la meva àvia és molt interessant i la del psiquiàtric també. Al que estic fent ara actualment també hi tinc molt d'amor, no puc triar.

Quina és la part més difícil d'escriure un llibre?

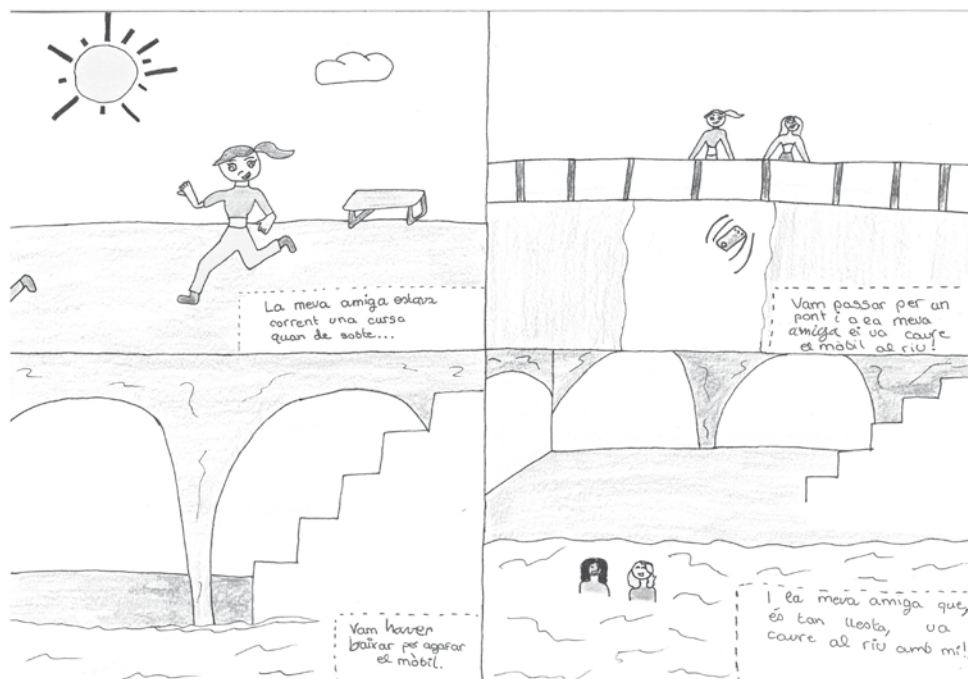
Hi ha coses que no es poden explicar en paraules, això és com a la vida. Hi ha emocions que si les haguéssim d'explicar posar-hi paraules és molt

difícil. Doncs quan escric passa el mateix. El silenci, les mirades, com passa en el cinema tenen molts recursos, però transportar això per escrit, i que doni el significat que veus en una pel·lícula, per escrit és més difícil.

Creus que la vida que has passat influeix en els llibres que escrius?

Un exemple: *Un cel de plom*. La mateixa història explicada per un altre escriptor, seria una novel·la diferent. Llavors en una novel·la tu hi poses tot el que penses, com et sents, com ets. És una cosa immaterial, és la teva veu i la veu t'ha fet la vida, la infantesa, els amics, la família. Jo explico una història i allà hi ha la meva ànima. Amb *Un cel de plom* em vam recomanar que retallés tota la part de la infantesa, del poble i de tot això. M'hi vaig negar perquè soc de poble i per a mi aquesta infantesa d'on és la Neus és molt important.

BIEL OLLER SIGRÓ
Periodisme
1r de BATXILLERAT

Thais Entrialgo Almansa, 1r Eso D

PER QUÈ LA TERRA NO ÉS PLANA?

El terraplanisme és una branca del negacionisme que, tot i que depenent de la teva situació pots arribar a pensar que actualment és inexistent en la nostra societat, a causa de les xarxes socials i el soroll que causen aquestes, cada cop diferents arguments terraplanistes estan agafant més força i compten amb un nombre més elevat de gent que n'és defensora. Cal recalcar que aquesta gent no és una gran mostra representativa de la nostra societat, sinó que són una minoria però fan molt soroll a les xarxes, aparentant que són més dels que realment són.

Per demostrar-ho els terraplanistes expressen que els viatges en avió d'est a oest duren el mateix que els d'oest a est, fet que sabent que "teòricament" la Terra gira constantment seria impossible, ja que a l'anar en direcció contrària a la Terra arribaríem abans a la nostra destinació, ja que mentre ens dirigim cap al nostre destí aquest es dirigeix cap a nosaltres. O el fet que plantegen que les constel·lacions del nostre voltant segueixen sent les mateixes si ens estem movent constantment per l'univers.

Aquests arguments es poden refutar mitjançant el coneixement i la recerca en els àmbits de la física i l'astronomia.

El primer argument que donen és fàcilment refutable a partir d'un fet. Que els avions es mouen amb la Terra al mateix temps que aquests es desplacen. És a dir, que abans del viatge l'avió es desplaça a una velocitat amb la Terra, i a partir del seu enlairament se seguirà movent a aquella velocitat però l'augmentarà més o menys depenent de la direcció a la qual es dirigeix, ja que sempre s'estarà movent amb la Terra independentment de la velocitat a la qual estigui dins l'atmosfera de la Terra.

L'altre argument basat en les constel·lacions també es pot refutar tenint en compte que nosaltres, al moure'ns amb la Terra, ens movem per l'univers donant voltes a la galàxia, que té contingudes a dins les constel·lacions i el sistema solar. Per tant, per molt que ens moguem seguirem estant a la mateixa galàxia.

El terraplanisme pot semblar una broma per a molts, ja que realment no és un problema del qual n'haguem d'estar preocupats. Però és important sempre buscar una comprovació científica als nostres dubtes mitjançant la recerca i l'anàlisi. Aquí també entra l'aspecte que no hem d'entendre la ciència com un dogma, ja que és precisament per lluitar contra aquest que va sorgir. Sinó que hem de creure en les teories científiques perquè podem comprovar i afirmar la seva versemblança.

Adrià Torrell Beltran
2n BAT A

ELS BOTELLOTS I ELS JOVES

Malauradament, la pandèmia de la COVID-19 ha malmès molt la salut mental de la població, concretament ha afectat molt la de la gent jove; aquells joves que durant més de dos anys han estat perdent nits a les discoteques i festivals, quedades amb els amics... Per això opino que els joves, davant les restriccions d'aquesta pandèmia, han hagut de fer el possible per tal de recuperar ni que sigui mínimament una mica d'aquesta diversió que se'ls ha pres.

Després de passar-se tota la setmana a l'institut estudiant i treballant, els adolescents necessiten aquests moments d'esbarjo i d'estar amb els seus amics. Per això, davant el tancament de l'oci nocturn, els botellots s'han tornat una alternativa força comuna entre els joves. Que per molt que els locals nocturns es tanquin, els joves sortiran igual, ja que crec que relacionar-se és una necessitat sana. Els botellots no sempre són sinònim de caos, destrucció o descontrol, això és com tot: hi ha mesures i límits.

És veritat que els botellots actualment són il·legals, però que ho

siguin, no farà que n'hi hagi menys; com he dit abans, la gent ho farà igualment. Entenc que hi ha persones, concretament adultes, que els molesta el fet que hi hagi aquestes festes clandestines pels pàrquings o llocs amagats, ja que hi ha hagut moltes notícies i s'ha sabut de molts botellots que han acabat amb baralles o desastres a causa del descontrol i del desordre.

Però, per què en lloc de queixar-se no pensen quan ells eren joves i podien anar a les discoteques lliurement?

Crec que estaria bé que es posessin a la seva pell i que pensessin què farien ells si els hagués tocat viure en una societat on la seva llibertat depengués del nivell de contagis d'un virus per poder sortir al carrer tranquil·lament. No pensen que potser ho fan perquè no tenen cap altra alternativa? Potser a ells tampoc els agrada haver-se d'amagar pels camins més amagats i foscos per tal de fer festa.

En conclusió, entenc les opinions adverses a aquesta activitat, això no obstant, jo defenso els botellots (com he dit abans, amb uns límits, ja que no oblidem que estem en una pandèmia), perquè serveixen als joves per evadir-se dels estudis uns moments i recuperar els moments tan necessaris que el virus els ha pres.

Maria Franquès Roselló
1r BAT A

S'HA DE CANVIAR EL SISTEMA EDUCATIU?

Des de fa uns anys, l'educació ha deixat de ser un privilegi de les classes més poderoses i ha començat a ser un dret fonamental per a tots; però, ha evolucionat el sistema educatiu al llarg dels anys? O a dia d'avui tenim un sistema obsolet?

Com ja he dit anteriorment, l'educació va arribar a ser un privilegi per a uns pocs, però des que es va tornar un dret per a tots el ciutadans, el sistema educatiu ha evolucionat poc en comparació a la millora de la societat. Evidentment que poc a poc el sistema educatiu va adaptant-se a les noves generacions, però el canvi ha estat mínim, ja que se segueixen fent les classes amb el mateix sistema que s'ha portat fent durant anys: alumnes en una aula escoltant un professor o professo-

ra, prenent apunts, memoritzant el temari fins fer l'examen i un cop fet oblidar totalment tot el que s'ha après... És la història aparentment interminable. A més a més, se segueixen explicant coses les quals, la gran majoria, als alumnes no els interessa massa, o no són útils en el dia a dia, o només són útils si es treballa de coses molt concretes.

Per molts l'ensenyament mata la creativitat dels joves, ja que no els ensenyen a pensar per ells mateixos, sinó que dona la sensació que intenten crear peces d'una cadena de producció, sense deixar que els joves es qüestionen si és just el que cobren, si treballen massa...

En la meva opinió, l'educació s'ha de millorar molt perquè a dia d'avui considero que no assoleix uns mínims per crear una societat millor. Jo proposaria buscar la forma de desenvolupar més la creativitat dels joves i canviaria les formes de donar classes i els continguts.

Aleix López Andreu
1r BAT C

SPACEX, BLUE ORIGIN, STROKE SPACE...

Durant el segle passat hi va haver una obsessió amb tot allò relacionat amb l'espai i la seva exploració. Tanmateix, aquesta ha anat disminuint gradualment, fins al punt que dels 400.000 treballadors que van arribar a treballar a la NASA, ja només en queden 16.000.

Actualment, estem travessant una pandèmia global, que ha provocat que molta gent perdés les seves feines, la qual cosa ha fet augmentar escandalosament el percentatge de gent sota el llindar de la pobresa. Però, com a bona societat capitalista que som, els megamultimilionaris havien de continuar enriquint-se, i si podia ser més que mai!

I aquesta ha estat la seva última pensada: "Si no em queda res

per comprar o fer aquí a la Terra, per què no me'n vaig a explorar l'espai?"

Personalment, m'importaria bastant poc en què decideixin gastar els seus diners, que són guanyats d'una manera més o menys ètica -però això és una conversa per a un altre dia-, però tenint en compte tots els problemes actuals, em sembla que hi hauria maneres bastants més útils de gastar-los.

Per altra banda, hi ha gent que, per variar, creu que els milionaris han de poder fer absolutament tot el que vulguin, potser perquè creuen que algun dia ells també ho seran, i que amb aquestes "exploracions", que realment només són els seus capritxos, faran tant de bé a la humanitat. Però siguem realistes, tots sabem que difícilment faran cap descobriment, i si el fessin, per molt revolucionari i útil que pogués ser per a la humanitat, alguna cosa em diu que no seria més que la seva pròxima oportunitat de negocis.

Josep Boada Solé
1r BAT A

VAGA FEMINISTA

Darrerament s'ha qüestionat molt el perquè de la vaga feminista. Segons la dreta més ferotge és un tema anticapitalista, lògicament, no han entès res, i per això ho ataquen amb tanta voracitat, o potser precisament perquè ho han entès massa.

Quan es qüestiona una vaga perquè no es considera necessària o justificada, algú ha de cercar, d'entrada, els motius pels quals algú pot fer vaga i aleshores es troba que si hi ha reclamacions en termes de condicions labo-

ral o salarials les vagues són justificades.

També podrien dir-nos que no són justificacions basades en coses certes: d'acord. Si ens fixem exclusivament en una diputada, per exemple, que no tindria problemes de discriminació salarial perquè en els càrrecs polítics no només hi ha l'obligació de la paritat de llistes per concórrer a eleccions, sinó que a igual càrrec igual sou. Però, clar, resulta que la majoria de les dones de Catalunya no són càrrecs electes amb dedicació exclusiva, i les xifres de la resta de Catalunya diuen que aquest no és l'exemple ni la nostra realitat.

La realitat és que les dones estan per sota del salari dels homes, tot i que ocupin el mateix lloc de treball -els complements ho

aguanten tot-. El biaix pot arribar a ser entre un 20 i un 40 %, i quan van a l'atur, les prestacions també són menors i menor serà la pensió.

La realitat també parla del comportament a l'entorn laboral, on en més ocasions de les desitjades, les dones pateixen assetjament per part de companys o de caps, i resta incorporat dins del lloc de treball on el silenci còmplice fa que aquella broma o comentari que no toleraríem que ningú fes a la nostra filla, li estiguin fent a la becària que ha entrat i ningú digui res.

Sí, el feminisme és necessari per reclamar la igualtat entre homes i dones perquè tots tenim dret a cobrar igual si fem la mateixa feina, perquè ni homes ni dones hem de ser assetjats sexualment a

la feina ni rebre comentaris inapropiats sobre la nostra identitat sexual. Perquè ens mereixem el mateix respecte.

Per tant, si la dreta ha entès de la convocatòria de la vaga que «no tot s'hi val per fer diners» té raó, no tot s'hi val. No volem que segueixi havent-hi diferències de sous per gènere ni que la conciliació de la vida laboral i familiar segueixi pesant en la dona: volem igualtat en tots els àmbits, no regatejarem amb els nostres drets. FEMINISME, entès com igualtat, és molt necessari, i si també serveix per desemmascarar la dreta d'aquest país, li haurem de donar les gràcies!

Jordi Santamaria Rodon

1r BAT B

EL BOOM DEL FUTBOL FEMENÍ I LA SEVA REPERCUSSIÓ

En els dos últims anys el futbol femení ha tingut un gran augment pel que fa a la repercussió mediàtica i social. D'una banda un dels exemples més clars és que aquest 30 de març s'enfronten el FC Barcelona Femení contra el Reial Madrid Femení, i en dos dies s'han venut fins a unes 85.000 entrades. D'altra banda, una de les dades que ens demostra aquest augment és que fins avui en dia el futbol femení no tenia cap espònsor, i fa relativament poc ha començat a tenir grans patrocinadors, com ara Adidas entre d'altres.

Des del meu punt de vista, crec que encara que durant els darrers anys hi hagi hagut aquest gran augment, no és suficient. Penso que encara hi ha molts clubs que no potencien prou el futbol femení i fins i tot n'hi ha alguns que encara no tenen aquesta secció.

Avui en dia, encara es pot observar la gran diferència que hi ha entre les seccions femenines en comparació a les masculines. Tota la culpa no és dels clubs, sinó que també dels aficionats. Molts de nosaltres ens preguntem per què els clubs no inverteixen en la secció femenina de la mateixa manera que en la masculina, doncs m'atreviria a dir que la resposta és molt clara, la principal raó és l'economia. Amb això vull fer referència al fet que tots els moviments que fan els clubs de futbol són per obtenir un rendiment econòmic favorable, és a dir, guanyar en comptes de perdre-hi. Tot està enllaçat, si els fanàtics del futbol no hi inverteixen suficient, els clubs no en treuen una bona repercussió econòmica i llavors no hi ha cap millora.

En conclusió, crec que qui pot fer que el futbol femení augmenti la seva repercussió a escala mundial som els fanàtics del futbol: hem d'ampliar la ment, gaudir del bon futbol, sigui quin sigui el gènere i, sobretot, apostar per una difusió igualitària.

Jan Marimon Armengol

1r BAT B

EL VEGANISME: MODA O BENEFICIÓS?

Tot i no haver-hi dades exactes sobre el nombre de persones veganes a Espanya, s'estima que un 7,8 % de la població no consumeix cap mena d'aliment d'origen animal. Tanmateix, el veganisme va més enllà de l'alimentació. Podem trobar la reivindicació per la vida dels animals també en la vestimenta, a l'hora d'utilitzar pells sintètiques, o en l'estil de vida en general, no assistint a zoos o promovent l'adopció d'animals de companyia. A causa de la creixent quantitat d'informació sobre aquest moviment social,

cada vegada hi ha més persones que s'hi adhereixen. No obstant això, és important comentar-ne els motius, ja que n'hi ha de molt variats i, sense la informació necessària, pot ser una decisió difícil d'entendre. Tot seguit, s'exposen diferents raons per les quals una persona decideix fer-se vegana i arguments a favor d'això.

En primer lloc, la importància de tenir cura del planeta i dels éssers vius que hi habiten hauria de ser lògica per a tots els humans. Les dades afirmen que la ramaderia és responsable del 14,5 % de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, així com tots els cotxes, avions, trens i vaixells junts, que emeten la mateixa xifra. A més, la producció a gran escala de pinso, o el terreny necessari per construir granges provoca una desforestació massiva, malmetent boscos i selves. Altrament, el transport de matèria primera que comporta la producció d'un sol tros de carn és

més del que ens imaginem. Per tant, la ramaderia té una petjada de carboni considerable. Així doncs, deixar de consumir productes animals ajuda molt el medi ambient amb canvis que, entre d'altres, provocarien una millora en el canvi climàtic.

D'altra banda, ser vegà o vegana també té beneficis a nivell de salut: es redueix la ingesta de greixos saturats i colesterol, que es troben a la carn o el formatge, i augmenta la ingesta de fibra i vitamina D, a causa de l'alt consum de vegetals. A més a més, al contrari del que sembla, compensar els nutrients no ingerits no és gens difícil. S'ha de seguir una dieta mitjanament organitzada i controlar lleugerament el que menges. En el cas de la proteïna

animal, l'haurem de treure de la combinació de llegums i cereals, ja que la proteïna vegetal sola no és suficient. El calci i el ferro es poden treure de molts vegetals com poden ser el bròquil o els espinacs. Per acabar, la vitamina B12 només es pot extreure exclusivament de la carn, és a dir, la persona vegana s'haurà de suplementar de manera externa.

Per consegüent, els avantatges d'una dieta vegana són evidents i notables. No només ajudes el medi ambient i la Terra, sinó que també la mateixa salut i la dels altres.

Ivet Segú Torné
2n BAT A

L'EDUCACIÓ ÉS UN DRET, NO UN PRIVILEGI

Darrerament, he observat en diverses manifestacions de professorat i alumnat que reivindiquen que l'educació ha de ser un dret i no un privilegi.

Em va cridar l'atenció aquesta afirmació i per això he estat indagant sobre el tema i sorprenentment és una afirmació que surt en molts articles i debats des de fa molt de temps. Fa cinquanta anys la declaració de principis del Sindicat Democràtic de la Universitat de Barcelona ja va recollir que: "La universitat ha de ser accessible a totes i tots aquells que estiguin capacitats".

Doncs en aquest punt de l'educació em vull centrar, en la universitària. Bé sabem que l'educació és un dret que es recull en l'article 26 dels Drets Humans, però quan arribem als estudis superiors ens trobem amb un topall des del punt de vista acadèmic i un altre des de l'econòmic.

En primer lloc, considero que els alumnes són avaluats amb notes acadèmiques de dos cursos, si accedeixes des de Batxillerat, però no acaba aquí, aquesta nota serà calculada amb la de l'esperada Selectivitat. Creieu que això és suficient per tenir en compte si una persona desenvoluparà amb responsabilitat una

carrera universitària amb èxit i posteriorment una vida laboral? Qui valora o com es valora l'actitud, la constància, la responsabilitat, i altres valors que són imprescindibles per a un bon desenvolupament professional?

En segon lloc, l'econòmic. Un cop assignada la "nota tall", si aconseguixes plaça, has de tramitar la matrícula, la qual és d'un preu considerable; també hem de tenir en compte que potser molts estudiants ja no han cursat batxillerat perquè saben que no podran assumir aquest cost. El preu de la matrícula fa que perdem futurs professionals? Això és bo per al bon desenvolupament d'un país?

Per tant, estic a favor que l'ensenyament universitari sigui accessible a tothom tenint en compte les capacitats de cadascú i que aquestes no siguin només avaluades amb notes acadèmiques. S'hauria de valorar de forma psicotècnica diferents aspectes relacionats amb la carrera, si més no quan aquestes professions són de comunicació, de relacions humanes...

Des del punt de vista econòmic s'hauria d'instaurar un mètode perquè tothom hi pogués accedir, si no és possible la gratuïtat, oferir ajudes o retorns econòmics un cop hi hagi incorporació al món laboral, però que el nivell social de cadascú no t'exclouï d'aquesta formació.

Judit Gregori Piñas
2n BAT A

EL SISTEMA EDUCATIU

Entorn l'educació hi ha certa varietat d'opinions, però és clar que el nostre sistema educatiu té moltes mancances. Només cal mirar les estadístiques per veure que hi ha alguna cosa que falla. En la meua opinió, és un sistema obsolet que no està adaptat a les necessitats del nostre segle, ni tampoc a les necessitats dels alumnes.

En primer lloc, penso que és necessari fer una reforma educativa, no només en l'educació secundària i l'ensenyament

postobligatori, sinó també en l'educació dels més menuts, perquè és des de petits que cal inculcar uns bons hàbits d'estudi i l'interès per aprendre.

Considero que, en el cas dels més petits cal, també, establir un equilibri entre els estudis i el temps lliure perquè, malgrat que han d'aprendre, també és molt necessari gaudir de la infància i del temps lliure, relacionar-se amb els companys, fer activitats...

En segon lloc, penso que cal adaptar-se a les necessitats de tot l'alumnat, en qualsevol de les seves etapes educatives. Cal fixar-se en com treballa la classe, però, alhora, cal centrar-se en les necessitats de cada individu perquè, malgrat que

tothom té capacitat per aprendre, no tothom ho fa al mateix ritme i no tots els alumnes tenen els mateixos hàbits d'estudi o la mateixa facilitat per aprendre quelcom.

Per una banda, cal ensenyar a estudiar i a tenir uns bons hàbits a aquells que mostren facilitat per alguna temàtica perquè, a mesura que vagin creixent, la dificultat augmentarà i serà llavors quan necessitaran aquests hàbits. Per altra banda, s'ha de promoure la pròpia confiança en un mateix i cal, també, educar els alumnes de manera que no es frustrin i aprenguin que, si s'equivoquen, no passa res, perquè són allà per aprendre.

En relació amb la frustració dels alumnes trobem l'angoixa davant un examen. Segons la meua opinió, està tan normalitzada l'angoixa davant els exàmens i la pressió per treure bona nota, que ens hem oblidat que la nota tan sols és això, un número, i un número no pot definir la teua validesa, perquè darrere d'això hi ha un esforç que, a vegades, no es veu reflectit.

Així mateix, tal com està dissenyat avui en dia el sistema educatiu, no és estrany que els alumnes no mostrin o perdin interès en allò que estan aprenent. En la meua opinió, en la majoria de casos, això no és degut al fet que els estudiants no

tinguin intenció d'aprendre perquè, d'interès, sigui per una temàtica o altra, n'hi ha. El problema, per tant, deu ser un altre. Però, què cal canviar per millorar?

Jo considero que no es tracta de fer petites reformes que no porten enlloc sinó que cal reformar tot el sistema. Calen professors preparats, però no només això, sinó que s'impliquin, que tinguin vocació. Així mateix, també és necessari fomentar l'ensenyament i reduir la taxa de fracàs escolar i, en certa manera, l'atur juvenil. Partim d'un sistema obsolet, en el qual es valora més la capacitat de memoritzar que l'esforç i aprenentatge. No obstant això, penso que també és important l'entorn de l'alumne, ja que aquest condiciona part de l'educació del menor. Seguint aquest criteri, penso que és fonamental la implicació dels pares, sobretot durant els primers cursos de l'infant.

Com a conclusió, crec que cal fer una reforma de tot el sistema per tal d'entrar dins l'arrel del problema. Si volem formar futurs professionals competents, és necessari canviar molts aspectes per tal que el sistema compleixi amb les expectatives, perquè amb aquest sistema estem lluny de ser un dels països amb la millor educació.

Laura Rodríguez Durán
2n BAT A

LES AGRESSIONS HOMÒFOBES

Actualment, es continuen patint agressions homòfobes diàriament tot i els grans avenços que hi ha hagut en els últims anys. Aquest fet ens demostra que encara ens queda molt per visibilitzar i defensar perquè algun dia tothom pugui ser lliure d'estimar qui vulgui, sense por al què diran o les conseqüències que això pot comportar.

Considero molt trist que encara avui dia la gent no pugui acceptar que tothom és lliure d'estimar qui vulgui. La violència no està justificada en cap aspecte, però encara molt menys si és utilitzada amb motiu de no acceptar l'orientació sexual de cada persona.

El fet d'estimar una persona del teu mateix sexe, del sexe oposat, o de gènere no binari és una cosa completament personal i que no fa cap mena de mal a ningú, per això és difícil de creure que una persona, per viure la seva vida lliurement, se la maltracti sense cap mena de justificació.

Normalment, les generacions més antigues són les que encara continuen mostrant aquest rebuig i odi cap a les persones del col·lectiu, això ha transmès aquest odi cap als fills, per això encara

veiem com, en molts casos, a la generació anterior a la nostra encara els costa d'acceptar i normalitzar-ho. El problema ve quan aquest odi el transmeten també als seus fills, ja que creixen amb una idea equivocada de tot el que representa l'homosexualitat, entre d'altres, i ho transformen en ira i ràbia cap a aquestes persones.

Tenint en compte els grans avenços en la societat que hi ha hagut en els últims anys, sí que es pot veure que, per sort, en aquests moments tenim totalment normalitzat tot el que engloba el col·lectiu lgtbqi+; tot i així, hi ha petits detalls que encara se'ns escapen i són més importants del que ens pensem.

Alguns d'aquests serien, per exemple, els insults entre joves. Cada cop es veu menys, però en molts casos encara podem escoltar en una classe com els nois entre ells utilitzen la paraula "maricón" com a insult, o també com es riuen d'algun company o companya quan no representa els estereotips clàssics de gènere marcats per la societat. Per tal de deixar de normalitzar aquestes accions, la majoria d'escoles ja inclouen moltes xerrades i tallers, però realment crec que encara falta una mica més d'implicació en les escoles i instituts per tal de parar aquestes mostres de rebuig ja des de ben petits.

Finalment, crec que és necessari donar la importància que tenen aquests casos i no invisibilitzar-los. Desgraciadament, avui dia hi continuen havent casos i molts més dels que en tenim informació i el fet de no parar els peus a tota aquesta gent que

va a fer mal sense sentit fa que moltes persones no se sentin lliures de mostrar-se tal com són, que els faci por sortir de festa o, senzillament, anar pel carrer agafat de la mà de la seva parella per por al que pugui passar. Cal prendre consciència de tota la gent que viu amb por encara avui dia, i del necessari que és que

aconseguim canvis en la societat per arribar un dia en què la gent pugui ser totalment lliure d'estimar i compartir la seva vida amb la persona que la fa feliç, independentment del seu gènere.

Anna Cubero Balcells
2n BAT B

ELS PROBLEMES DE SALUT AMB EL MENJAR RÀPID

Avui dia, cada cop més persones pateixen problemes de salut, com la diabetis i les malalties del cor, que estan relacionats amb el consum excessiu d'aliments no saludables. Algunes persones creuen que l'única solució és fer que el menjar ràpid sigui menys assequible tot augmentant-ne el seu cost. Tot i la gravetat del problema, crec que aquesta no és la millor solució.

En primer lloc, el menjar ràpid és més que una alimentació. Molts adolescents gasten diners en menjar ràpid no perquè necessiten menjar fora, sinó perquè així se sociabilitzen. Els restaurants de menjar ràpid ofereixen un lloc segur i còmode perquè els joves es trobin amb amics. Per a un altre grup, les famílies amb ingressos baixos, el menjar ràpid pot ser una sortida econòmica.

Un altre punt important és que si la raó per augmentar el preu del menjar ràpid és reduir l'obesitat, pot ser ineficaç. És cert que el menjar ràpid és ric en sucre, sal i greixos, cosa que fa que siguin perjudicials per a la nostra salut. Tanmateix, també sabem que hi ha altres factors que contribueixen al risc d'obesitat, com la manca d'exercici i les inadequades porcions d'aliment. Tot i que el menjar casolà és generalment saludable, no sempre és així. Hi ha casos de famílies que acostumen a alimentar-se de menjar casolà però amb grans porcions. Això també comporta problemes de salut.

D'altra banda, entenc el punt de vista dels que diuen que cal una acció dràstica. Si el menjar ràpid fos més car, la gent es veuria obligada a buscar opcions més saludables. A més, els productors d'aliments tindrien una motivació per oferir aliments més saludables. Tanmateix, és probable que hi hagués resistència dels consumidors i productors. Per concloure, tot i que imposar un impost més elevat al menjar ràpid podria tenir alguns efectes positius, aquests es veurien compensats pels inconvenients. El que realment necessitem és una major conscienciació de la dieta i aliments saludables més barats.

Maria Cañadilla Domingo
1r BAT A

LA MONARQUIA

D'un temps ençà, la monarquia espanyola s'ha vist involucrada en diverses polèmiques. Des de diversos àmbits s'ha posat en dubte la vigència de la monarquia en ple segle XXI. Des del meu punt de vista, la monarquia tal com està establerta actualment no té una funció ni útil ni necessària.

Un dels motius pel que crec que la institució de la monarquia s'ha de modificar o eliminar és pel seu elevat pressupost, finançat amb diners públics. Als pressupostos de l'estat per a l'any 2021 constava una partida de gairebé vuit milions i mig destinada a la casa reial, cosa que suposa un augment de mig milió respecte a la partida dels pressupostos de l'any 2018, ja que l'any 2019 i 2020 es van prorrogar pressupostos. Per altra banda, la monarquia també s'ha vist implicada en

diversos casos de corrupció. Sense anar més lluny, l'actual rei emèrit ha estat investigat per unes suposades comissions que va cobrar per la construcció de l'AVE a la Meca.

També cal dir que una part important de la població espanyola voldria continuar amb el model d'estat actual, així mateix, també hi ha un gran nombre de persones que creu que una república seria un model més adequat.

Per tant, jo crec que el model d'estat s'hauria de sotmetre a votació. Penso que seria una manera fàcil de saber què pensa la ciutadania al respecte. El resultat de la votació hauria, si més no, d'obrir un debat i impulsar una reforma o una derogació si el resultat així ho demanés.

Arnau Niubó García
1r BAT B

EDUCAR PER COOPERAR O PER COMPETIR?

Des de ben petits ens han ensenyat que hem d'estudiar molt per poder treure les millors notes de la classe, per poder entrar a la carrera que volem i així tenir èxit a la vida. Ens ensenyen que per tenir èxit hem de ser millors que els altres i d'alguna manera el sistema educatiu fomenta la competitivitat entre els estudiants. En el batxillerat es veu evident, ja que les notes són l'única cosa que importa, perquè d'elles depèn el teu futur. L'objectiu ja no és aprendre, sinó treure la màxima nota possible. De fet, les notes de tall no deixen de ser una selecció dels qui han tret les millors notes. Si treus una centèsima per sota de la nota de tall, ja no pots entrar a la carrera per la qual fa dos anys que lluites i t'hi esforces al màxim. I el fet de treure millors notes no garanteix que una persona sigui més apta que una altra per a una determinada carrera, també hi ha el factor vocacional. Una persona que té vocació per ser metge i li vagin molt bé les assignatures de ciències, potser finalment no pot entrar a medicina per culpa d'una assignatura que no hi té res a veure, però que compta igual, com Educació física o Història. Aquest ambient de tensió provoca que estiguis constantment comparant les teves notes amb les dels altres i, en comptes

d'alegrar-te quan algú treu una bona nota, sents enveja o frustració amb tu mateix. A això és al que em referia al començament quan he dit que el sistema educatiu fomenta la competitivitat entre els estudiants. En comptes d'educar per cooperar, ens eduquen per competir. No ens ensenyen a ajudar-nos els uns als altres i a col·laborar entre nosaltres, sinó al contrari. És una lluita constant per superar els nostres propis companys. Aquest fet provoca que molts estudiants pateixin estrès o altres problemes de salut mental.

D'altra banda, no crec que la qüestió siguin els exàmens o les notes en si, el problema és l'enfocament del batxillerat. Són dos anys amb molt de temari concentrat i destinat únicament a les PAU, tots tenim clar que l'objectiu del batxillerat és treure la màxima nota possible per després poder entrar a la carrera que volem. Per culpa d'això, desapareix la curiositat d'aprendre pel simple fet de saber més coses, ja que sovint quan ens expliquen alguna cosa que no entra a l'examen, desconnectem i no prestem atenció.

En conclusió, opino que caldria revisar el sistema educatiu i fer-ne alguna reforma perquè promou la competència, en lloc de l'empatia, la generositat o la cooperació entre nosaltres. A més, provoca que la finalitat de l'escola sigui treure bones notes, en comptes d'aprendre, que és el que ens hauria d'importar realment.

Núria Besantes Bulló
2n BAT A

PARLEM EN CATALÀ?

Des de fa uns anys, el català ha anat disminuint la seva presència en la societat. Avui en dia, només fa falta sortir al carrer i parlar l'orella a les converses dels altres per comprovar que la majoria són en castellà, o entrar en un comerç i ser atès en castellà. Sobretot a la capital i a les grans ciutats. Segons la meua opinió la principal causa és la poca presència del català a les xarxes socials. És un fet innegable que Internet té un paper fonamental en el lleure de la joventut i que quasi tots els "influencers" parlen en castellà, cosa que també passa amb els videojocs. El fet que el català no tingui representants el fa menys popular. A més a més, els nens relacionen el castellà amb la diversió; per tant, tendeixen a comunicar-se entre ells amb aquest idioma. Per una altra part, al meu parer, l'Estat espanyol fa l'impossible per intentar unificar Espanya i aconseguir que tots parlem un únic idioma, el castellà. Això es demostra per exemple amb la imposició del 25 % de les classes en castellà. Segons ells, perquè els alumnes catalans assoleixin el mateix nivell de

castellà que en la resta de l'estat, tot i que està comprovat que a Catalunya tenim un nivell fins i tot més alt.

Un factor també molt decisiu és la tendència dels catalans a canviar d'idioma quan algú se'ns dirigeix en castellà. Això fa que per part de les persones de fora no tinguin la necessitat d'aprendre català.

Realment el català es troba amenaçat si no es reverteixen aquestes tendències. Individualment, tinc poca influència en les decisions que pren l'Estat espanyol, però sí que puc valorar la meua llengua i parlar gairebé sempre en català. Si el català ha sobreviscut als quaranta anys de persecució soferta durant la dictadura, no hem de permetre que ara pugui desaparèixer.

Raquel Armengol Bergadà
1r BAT C

EL MÓN AMB INTERNET

Com moltes coses del nostre món modern, l'existència d'Internet ha canviat les coses per sempre i ha marcat un abans i un després en la nostra manera de comprar, vendre, treballar, conèixer gent i fins i tot entendre el món. En general, Internet ha portat al món uns rangs de comunicació humana més ràpids, àgils i sense precedents, però també ha provocat problemes que abans eren més fàcils de resoldre, o pitjor, problemes que no existien en absolut. En les properes línies, però, intentaré demostrar que els seus beneficis superen amb escreix els seus inconvenients.

Internet és una xarxa informàtica molt potent capaç de connectar terminals situats en extrems oposats de la Terra mitjançant un conjunt de protocols comú. En altres paraules, és una xarxa de xarxes d'ordinadors tan gran i ràpida que és capaç de comunicar-se amb persones a grans distàncies. I això en si mateix ja és una gran virtut: gràcies a Internet, tot el món s'ha tornat més accessible.

Tingueu en compte la gran quantitat de missatges que s'envien per Internet cada dia. Correus electrònics, missatges instantanis, missatges directes de xarxes socials o trucades telefòniques i videotrucades recents. Dues o més persones en parts remotes del planeta poden enviar i rebre informació, compartir fitxers i fins i tot cara a cara a través del web. El que abans requeria una trucada telefònica molt cara o un franqueig lent, ara tenim disponible a través d'un ordinador o un telèfon intel·ligent.

Aquesta virtut es pot estendre al món empresarial. El nombre de transaccions comercials que tenen lloc gairebé cada dia és enorme. Amb l'ajuda d'Internet, la compra i venda de béns i serveis es pot oferir, negociar i contractar de forma remota,

ràpida i eficient, tant que ja existeix una economia digital (comerç electrònic o e-commerce) que pot competir amb l'economia tradicional.

La velocitat, la facilitat i l'abundància són valors molt presents al món d'Internet: un món gairebé tan gran com el nostre planeta i gairebé tan complex també. De fet, és probable que, per fer justícia a Internet, hem d'entendre que és un invent tan revolucionari i de gran abast que només es pot comparar amb la democratització de l'electricitat o la invenció de l'agricultura. El seu impacte en les nostres vides ha estat enorme en només 60 anys, i això és només la punta de l'iceberg dels canvis profunds en la manera com formem la societat.

El rol centralitzador d'Internet en els processos quotidians, laborals i socials demostra la seva versatilitat, és a dir, el seu enorme potencial per a totes les coses: no hi ha pràcticament res que fem avui sense el suport d'Internet. I, alhora, la majoria dels inconvenients associats a Internet tenen a veure amb l'ús que en fem, més que amb la tecnologia en si mateixa: el sorgiment de nous delictes (suplantació d'identitat, correus enganyosos, continguts il·legals i perfils falsos en xarxes socials) parla més de nosaltres i de la nostra cultura que d'Internet. A fi de comptes, la tecnologia és amoral: el seu ús benèfic o perjudicial depèn completament de nosaltres.

Internet, en conclusió, és probablement l'invent més revolucionari de l'últim segle, i així com les seves aplicacions reflecteixen les necessitats de la humanitat contemporània, el seu destí i els seus riscos ho són de la moralitat dels seus usuaris. Ni bona, ni dolenta, simplement poderosa: el mateix judici que es pot fer sobre tots els grans avenços tecnològics.

Pol Vericat Batalla
2n BAT B

XARXES SOCIALS

Avui dia es parla molt del concepte "xarxa social" com a mecanisme per intercanviar opinions, xatejar, conèixer gent nova, comunicar-se a llarga distància... Hi ha moltes persones que les consideren fascinants pel sol fet que ens connecten amb altres; per altra banda, hi ha qui diu que són perilloses. Amb l'opinió que la major part de la societat està d'acord és que aquestes eines ens han revolucionat el món digital. Plataformes com Whatsapp, Instagram, Twitter, Tik Tok... ens estan canviant la manera de relacionar-nos els uns amb els altres sense que nosaltres ens n'adonem.

En la meua opinió, a les xarxes socials els hi veig un aprenentatge, un desenvolupament, et poden ajudar a promocionar-te en el món laboral i alhora podem interactuar i compartir amb moltes persones de manera ràpida.

Ara bé, hi ha cares no tan positives. El problema arriba quan les xarxes socials ens comencen a crear més addició del compte, ens treuen temps del nostre dia a dia i perdem molt el contacte físic i directe, ja sigui amb la família o amb els amics. També és important no creure tot el que hi trobem i posar molta atenció a les fake news (mentides) que circulen de manera ràpida. És per aquest motiu, que cal comprovar la informació que ens arriba i fer servir un àmbit fiable.

En conclusió, puc afirmar que cadascú és lliure de triar i fer el que cregui que és el correcte dins les xarxes socials, però sempre pensant de manera intel·ligent, responsable i, sobretot, amb molta prudència.

Gemma Magre Ramírez
1r BAT C

SEGUIM EN EL SEGLE PASSAT?

Vivim en ple segle XXI, però a vegades sembla que encara continuem en el segle passat. Això ho notem si parlem de les agressions que reben el col·lectiu LGTBIQ+, és a dir, les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals, intersexuals i tota aquella gent que no se sent identificada. Creiem que la nostra societat ha progressat en aquesta mentalitat, però realment ho hem fet?

Segons els informes anuals sobre els delictes d'odi del Ministeri d'Interior, durant el 2016 i 2020 es van produir 1.658 delictes contra l'orientació sexual o la identitat de gènere, dels quals 638 s'haurien produït a Catalunya. Aquestes dades ens indiquen que bona part de la societat encara no ha acceptat la llibertat d'estimar qui sigui.

S'han intentat molts mètodes per tal de visibilitzar aquest col·lectiu, perquè no pateixin tantes agressions, però només ha servit un percentatge molt petit. Això em fa preguntar si realment aquests mètodes serveixen.

Segons la meua opinió s'haurien d'incrementar les xerrades i els tallers LGTBIQ+ en les escoles i instituts per tal que aquesta informació arribi a més adolescents. Actualment, se'n fan, però per exemple, jo, com a alumne, només n'he presenciat una durant tota la primària, ESO i batxillerat.

Però no només s'acaba amb xerrades i tallers, per part de la justícia s'haurien d'endurir alguns càstigs, ja que a vegades, els culpables són absolts sense cap càrrec. Un enduriment de la justícia implicaria una disminució d'aquestes agressions homòfobes.

També s'ha de dir que partits polítics com Vox, han fet que l'odi al col·lectiu LGTBIQ+ s'incrementi considerablement, ja que la ideologia d'extrema dreta té més difusió i arriba a més gent.

En resum, les agressions homòfobes no s'han incrementat en els últims anys, sinó que s'ha incrementat el nombre de denúncies i hi ha hagut més repercussions. Hem avançat en la visibilitat d'aquest col·lectiu, però no en la manera d'aturar aquestes agressions.

Berta Canela Torrellas
2n BAT A

UN ANY SABÀTIC: ANY PERDUT O GUANYAT?

Actualment, la possibilitat d'agafar un any sabàtic després de finalitzar una etapa d'estudis, per exemple després de batxillerat o d'un grau universitari, s'està fent cada cop més popular entre els estudiants. No obstant, part d'ells pensen que és un any inútil i una pèrdua de temps. Per tant, el dubte que ens ve a l'hora de considerar aquesta possibilitat és: un any sabàtic és rendible o no?

Podríem dir que un any sabàtic és un parèntesi en la teua vida per adquirir noves habilitats i autoconeixements. Anar-se'n a un altre país durant aquest any és molt freqüent, ja que et dona l'oportunitat d'aprendre un altre idioma i d'informar-te sobre cultures estrangeres. A més a més, tens la possibilitat de dedicar-te temps a tu mateix i, de la mateixa manera, tenir un creixement personal.

D'altra banda, no tenir clar els objectius i els propòsits que

vols aconseguir farà que l'any sabàtic sigui una pèrdua de temps. En altres paraules, una mala organització durant l'any provocaria que aquest no fos profitós.

En conclusió, per poder treure beneficis de l'any sabàtic, tant en àmbits d'educació com de la salut mental, cal una bona preparació i planejar l'ús que faràs del temps. Si no s'organitza bé, es podria convertir en un any "perdut".

Dúnia Andavert Martínez
1r BAT A

ES PARLA CATALÀ A CATALUNYA?

Es parla català a Catalunya? Aquesta és una pregunta molt freqüent que crec que molts catalans no es fan, però s'haurien de fer.

A simple vista, aquesta pregunta és contesta ràpid: sí, a Catalunya sí que es parla català, ja que és la llengua oficial, això no obstant, no es té en compte que cada cop en grans grups de gent hi ha menys converses en català. De fet, segons l'estudi de l'Institut d'Estadística de Catalunya, les últimes dades, del 2018, diuen que només un 36 % de la població catalana parla en català, per tant, realment es parla poc català a Catalunya. Tot i això, molta gent no creu que es parli poc català a Catalunya i no tenen cap mena de preocupació per l'extinció d'aquesta llengua.

En les zones més habituals i comunes com parcs, restaurants, el carrer... la majoria de converses que sentim són en castellà, cosa que no passa perquè no se sàpiga parlar el català, sinó per diversos motius: un d'ells pot ser perquè molta gent amb les persones que no coneixen o acaben de conèixer

parlen en castellà, cosa que no entenc massa per què ho fan. Suposo que perquè creuen que així segur que els entendran i potser creuen que transmetran més confiança. Un altre cas pot ser que en un grup de persones hi ha algú que parla en castellà i, per tant, les persones catalanoparlants s'adapten i segueixen la conversa en castellà. Crec que aquest cas és dels més comuns i acostuma a passar en converses entre grups d'amics joves, com a l'hora del pati.

Fa pocs dies es va posar en marxa una nova llei que vol que s'imparteixi un 25 % de les classes a Catalunya en castellà; per tant, encara es reduiria més la parla catalana en la població, cosa que em preocupa molt i no em sembla bé, ja que crec que el català es pot arribar a extingir i crec que ja hi ha molta parla castellana fora de l'aula.

En conseqüència, crec que, si no fem res, la llengua catalana s'acabarà extingint i l'acabarem perdent. Per això, crec que tots plegats hauríem de reforçar la llengua catalana, sigui parlant-la més o establint converses en català per tal de no deixar morir la llengua catalana.

Aina Domingo Vidales

1r BAT C

LA SALUT MENTAL A LES AULES I EL SUPORT MORAL DEL PROFESSORAT VERS L'ALUMNAT

La salut mental a les aules és, avui en dia, un dels trets on més afectat es veu l'alumnat respecte el seu dia a dia. Les classes s'omplen d'un estat anímic molt baix, amb desmotivació i desconfiança.

Tots aquests fets són provocats, en gran part, pels mitjans de comunicació i les influències que aquests comporten als adolescents. A part de voler establir un model acceptat per la societat, provoquen angoixa, ansietat i en molts casos trastorns de conducta alimentària...

Aquesta pressió rebuda pels adolescents a l'aula també es veu manifestada. Els centres educatius són "les segones residències" de tot l'alumnat, pel fet que

passen gairebé les mateixes hores que a casa seva i durant el temps compartit a l'institut ens topem amb molts atacs d'ansietat, angoixa, comparacions, pensaments negatius... Totes aquestes fonts influeixen en el rendiment escolar i, en molts casos, provoquen desconcentració un baix rendiment.

A parer meu, crec que seria una molt bona alternativa la incorporació d'una assignatura obligatòria per tractar la salut mental a les aules. Molts centres educatius avui en dia ja incorporen xerrades educatives; de gestió emocional, de salut mental... Però aquesta part emocional de cada individu té molt pes i adquireix una forta importància en cada persona, i en molts casos no n'hi ha prou amb aquestes incorporacions, crec que a l'aula s'haurien de realitzar tallers i activitats psicològiques que ajudessin a mantenir una bona salut mental.

D'altra banda, però, trobo que totes les escoles haurien de disposar d'una ajuda psicològica, gratuïta i oberta a tot l'alumnat, on es pogués tindre accés a un especialista que ajudés tot l'alumnat necessitat.

A continuació, cal donar èmfasi al professorat dels centres educatius. En primer lloc, penso que tot

aquell o aquella que volgués arribar a la professió de l'àmbit educatiu, hauria de passar obligatòriament per un curs de suport moral que ajudaria aquells que s'estiguessin formant per professionalitzar-se en l'àmbit educatiu a gestionar problemes i a la vegada podrien disposar d'un seguit d'eines i materials per encarar situacions emocionals de l'alumnat.

Cal destacar, però, que una gran part del professorat es mostra comprensiva, atenta i amb una voluntat i predisposició molt important a ajudar l'alumnat, es tenen en compte els fets personals i es tracten amb delicadesa. A més, algun membre del centre educatiu també es manifesta voluntari a ajudar l'alumnat per la seva pròpia banda.

Tots aquests fets, la figura del professorat i els recursos que s'estableixen als centres educatius són un suport moral i una gran ajuda per a tot l'alumnat. A més, cal posar partit a l'opció de noves incorporacions i noves

activitats didàctiques i lúdiques encara en molts centres educatius, però també cal prendre consciència de l'opció de la incorporació d'assignatures exclusives per treballar aquest àmbit psicològic.

Mitjançant tots aquests recursos, crec que s'ajudaria en la disminució de problemes de salut mental en l'adolescència i l'àmbit educatiu, i ajudaria a prendre consciència de la importància d'adquirir una bona i estable salut mental.

Aleth Duran Borràs

2n BAT B

EL SISTEMA EDUCATIU: COM L'ESCOLA INFLUEIX EN LES AMBICIONS DELS ADOLESCENTS

El sistema educatiu és un tema molt debatut que sovint divideix les opinions de les persones. Les escoles i els instituts estan exposats a preparar i ajudar els adolescents a construir la seva vida futura. Però, el sistema educatiu és el correcte perquè aquest fet es produeixi?

En primer lloc, cal assenyalar la manca d'assignatures que l'estudiant té l'oportunitat d'escollir. Estic convençuda que els alumnes han de provar moltes assignatures per tal de saber en quines matèries tenen un rendiment més positiu intentant, principalment, pensar en les seves ambicions de futur, siguin professionals o personals. No cal dir, que un alumne sense coneixements sobre una matèria no començaria mai un estudi relacionat amb aquesta, de manera que com més coneixements sobre diferents temes adquireixin els alumnes, més eficaços seran i més sortides educatives tindran. Dit això, una visió comuna és que els alumnes necessiten més disponibilitat d'assignatures.

Secundàriament, és evident que les proves i l'avaluació influeixen de manera considerable en les ambicions futures dels adolescents. Addicionalment, la feina dels alumnes és memoritzar tot el contingut i després anotar-ho tot a l'examen i, al cap d'una estona, acabar oblidant-ho. D'aquesta manera, els alumnes, encara que s'esforcin i treballin moltíssim, s'acaben avaluant amb un sol número, el qual prové principalment d'un examen, i això pot perjudicar el seu futur. A més, durant les setmanes d'exàmens pateixen ansietat, a la vegada que molt d'estrès i nervis. També cal afegir, que freqüentment, quan els donen els resultats d'aquestes proves, se senten insuficients, ja que no aconsegueixen el resultat que creien merèixer després de les moltes hores de treball que hi han dedicat.

En conclusió, doncs, tenint en compte tot l'esmentat anteriorment, podem afirmar que es necessiten canvis significatius en el sistema educatiu per tal de poder adquirir una formació educativa rica i completa en un ampli àmbit de matèries i estudiar per amor a l'aprenentatge i al coneixement i no pel simple fet de memoritzar conceptes.

Andrea Godoy Sanvidal

2n BAT B

ELS ANIMALS TAMBÉ TENEN SENTIMENTS

El meu article d'opinió tracta sobre el maltractament animal ja que, encara avui dia, se segueix produint a gran part del món, des d'animals considerats salvatges fins a animals domèstics.

La tria d'aquest tema tan actual ha estat molt fàcil ja que des de ben petita m'ha agradat molt la natura i els éssers vius que en formen, d'aquesta manera, aquest tema m'afecta de ben a prop i és tan important aturar-lo com qualsevol altre succés injust pel qual es lluita a diari.

Per a molta gent, aquest incident no és de gran importància, ja que el fet que els animals no puguin parlar i, per tant, no es puguin defensar provoca certa ignorància en els éssers humans. Això és força normal perquè no estem patint aquesta situació i estem acostumats a ser-ho generalment, però, de tant en tant, hauríem d'observar l'estat en què es troba tot allò que ens envolta i empatitzar més.

Desgraciadament, els animals han d'aguantar tortures, abandonaments, patir fam i set i una despreocupació

molt greu en tots els aspectes. Per consegüent, aquest seguit d'esdeveniments provoca un greu malestar anímic i psicològic dels animals ja que no se senten valorats, agafen traumes i pors, se senten rebutjats i perduts i, fins i tot, molts han arribat a morir ja sigui pel maltractament físic com pel maltractament psicològic que els fa sentir pena i solitud.

Altrament, un altre factor que s'hauria de tenir en compte és la manera en què es tracta als animals a la cadena càrnia, és a dir, en el procés productiu de la carn per poder consumir-la posteriorment. Considero que s'hauria de canviar la manera en la qual es treballa en aquest sector i, a més, reduir la varietat i el consum de carn i optar per productes més frescos i saludables.

En poques paraules, aquest text argumentatiu és una crida a tot aquell/a que s'hagi disposat a llegir-lo perquè prengui consciència, reflexioni sobre aquest fenomen tan inhumà i col·labori perquè tots els animals tinguin una millor vida, un tracte equitatiu al que tenim els humans i, per suposat, puguin tenir el mateix dret que tenim les persones de sentir-nos estimats i recolzats.

Protesto jo perquè ells no tenen l'oportunitat de poder fer-ho: ens ajudes?

Haydée Ramírez Garcés

2n Bat B

AUTOESTIMA

L'autoestima és el sentiment propi d'estimar-se un mateix acceptant cada defecte i cada virtut que podries tenir. És un aspecte molt important a destacar, ja que és un tema sobre el qual es parla molt poc. Considero que se li hauria de donar molta més importància.

Normalment, a les persones o grup de persones que els costa més tenir aquesta autoestima són els adolescents. Això s'ha agreujat encara més a causa de les xarxes socials i a la imatge dels cossos "perfectes" que s'hi mostren. Però això no vol dir que als adults o persones grans no els costi acceptar-se. L'autoestima és una cosa molt necessària per poder viure una bona vida, si no la desenvolupem en el nostre àmbit personal, no podem apreciar el que realment som i tot el valor que tenim. Si no ens donem valor a nosaltres mateixos, com podem donar valor a altres persones o coses? Tot i així, això no vol dir que no tinguem la capacitat d'estimar. El problema és que podem arribar a estimar tant la gent externa, que ens oblidem de nosaltres mateixos, i és un error: ens hauríem de posar

sempre per davant de tot. L'amor propi també ens serveix per respectar-nos i acceptar-nos. I així podrem donar el valor que mereixen a altres persones, sobretot respectar-les.

Quan algú perd la seva autoestima, la vida deixa de tenir color. Tinguem en compte que quan una persona travessa moments difícils, gairebé sense adonar-se'n va construint unes creences negatives sobre si mateix. Així mateix, tan importants són les experiències que vivim com la interpretació que en fem, si no això ens podria afectar en un àmbit més personal o també en un de professional. Afecta en el nostre humor, la nostra forma d'actuar i ens pot portar a problemes molt més greus com depressions, ansietat, problemes de conducta alimentària, trastorns de la personalitat... Un dels principals factors que influeixen en la nostra autoestima són les persones que són al nostre voltant, ja que poden influir de manera positiva o negativa. Opinió que creure en nosaltres mateixos ens permet gaudir de respecte, seguretat i perspectiva positiva de la vida; per això, quan aconseguim autoconfiança o amor propi, els altres també són capaços de confiar en nosaltres. Això pot ser difícil d'obtenir si només ens passem lamentant la nostra situació; en canvi, quan decidim fer alguna cosa

per nosaltres mateixos i canviar, el resultat sol ser molt agradable, més del que ens podíem arribar a imaginar. L'autoestima afecta pràcticament tots els aspectes de la teva vida. Mantenir una visió saludable i realista de tu mateix no vol dir creure's millor que els altres: significa

aprendre a acceptar-te i respectar-te, fins i tot amb els teus errors.

Kauthar el Ghalbzouri el Ayadi

2 BAT B

L'ALUMNE IDEAL

Imaginem-nos que en la contraportada d'un llibre qualsevol escrit en català hi aparegués l'autor descrit així: "Soc algú que va començar la seva educació acadèmica ja fa uns quants anys; he passat per la guarderia, l'escola, l'institut i estic a un pas de la universitat". Algú seguiria llegint? Complicat. De seguida em titllarien de monòton. Avui en dia ja hi ha molta gent que viu ofuscada dins d'una rutina repetitiva que arrossega des de ja fa dècades. Les persones busquem originalitat, aquelles notes que no sobresurten de la melodia a què estem acostumats és ben difícil que ens acabin encisant. Malgrat les dificultats que acompanyen la meua "poc captivadora" presentació, utilitzaré aquesta per reforçar la validesa dels meus arguments.

Després d'haver viscut infinitats d'alts i baixos a les diverses aules que he trepitjat, una senzilla pregunta fa temps que em ronda pel cap. És evident que he sigut alumne de molts professors i company de molts alumnes però: com podríem descriure l'alumne ideal? Se'm fa difícil creure en l'existència d'un alumne perfecte. D'un que poguéssim utilitzar com a exemple ideal per a tota la resta. D'un que per molt que ho intetéssim no li podríem trobar cap defecte. Existeix? No hi ha dubtes en el moment d'afirmar que no és una pregunta senzilla però, com en tota qüestió d'aquesta envergadura, s'ha d'investigar.

Comencem pel començament, per molt que ens sembli un tòpic, aquesta és la base de qualsevol plantejament. Quan escoltem les paraules "alumne ideal" no ens hem d'enganyar a l'hora d'admetre allò que ens ve al cap: "Aquell que treu tot deus". No obstant, si ens parem a pensar un moment, hi ha dues maneres de treure la nota màxima en totes les matèries. La primera és tenint la sort d'ésser un geni, una persona que marqui les diferències, algú que, sense aparent esforç, és capaç de resoldre tot tipus d'exercici que se li plantegi. L'altra manera és diferent, podríem arribar a dir que oposada i tot. Molt senzill de comprendre també: sent algú molt treballador. Tots coneixem aquella persona que, sense ser un as en tots els aspectes, s'esforça més que ningú i, al final, l'afany fa que es vegi recompensat. Tot això està molt bé. Però són

aspectes purament acadèmics. Des del meu punt de vista, per trobar aquella persona que estic buscant, s'ha de tenir en compte algun altre factor.

Hi ha una persona que admiro moltíssim. Victor Küppers. És un d'aquells individus que, si em deixessin escollir, hi compartiria una tarda asseguts amb un cafè. Fa una reflexió magnífica. "El valor d'una persona es mesura així: (coneixements+habilitats)*actitud. I què té curiós aquesta fórmula? Que els coneixements d'una persona sumen, que les seves habilitats sumen, però, la seva actitud, multiplica". Al final, un professor al cap dels anys no se'n recorda dels seus alumnes per les seves qualificacions, els recorda per la manera de ser. Aquell alumne que arriba a classe amb un somriure; que ajuda els seus companys; que, a mitja classe, fa un comentari i tota la classe comença a riure, i això fa que el professor faci veure que està enfadat però que, en el fons, sap que això dona caliu a l'aula. Aquest, aquest per mi és l'alumne ideal.

En una classe hi ha vint-i-cinc alumnes diferents. Evidentment que n'hi haurà algun que tregui unes notes brillants i algun altre que vagi molt justet. Però això no ens fa ser millors o pitjors alumnes. A vegades ens oblidem que per damunt d'alumnes, d'estudiants o d'aprenents som persones. He compartit aules amb autèntics genis que no aconseguien aprovar totes les matèries. He vist nois i noies que treien moltíssims excel·lents i que arribaven a casa i no eren feliços. He vist persones que han passat de nous a cinc i d'altres que han passat de tresos a deus. Però i què? Tot això només són números. Les notes a vegades van relacionades amb els nostres estats d'ànim, els problemes personals que puguem tenir més enllà dels estudis.

Quan amb els meus recordem cursos anteriors sempre pensem en aquelles persones que donaven una alegria a la classe. Persones que, amb la seva actitud multiplicaven la qualitat dels nostres dies a l'aula. Independentment de les seves notes. Per moltes notes, bones o dolentes, que hi hagi, aquells que transmetin alegria, que siguin bones persones, que, a l'hora de marxar, s'acomiadin amb una empenta que contagiï a tothom. Aquests són i sempre seran els alumnes ideals.

Marc Cano Tomàs

2n BAT B

25 ANYS DEL CONCURS LITERARI DE SANT JORDI

Enguany celebrem que fa vint-i-cinc anys que a l'Institut Jaume Huguet convoquem el Concurs literari de Sant Jordi. Vint-i-cinc anys que els departaments de Llengua Catalana i de Llengua Castellana animem els alumnes a escriure, a deixar volar la imaginació, a buscar sinònims, a crear històries... Des d'aquell 1997, quan vam començar-lo, la participació per part dels alumnes sempre ha obligat els professors d'aquests dos departaments a triar entre molts treballs i això és positiu perquè ens demostra que la imaginació, les ganes d'escriure, l'art d'explicar històries... perduren. Ara bé, també ens adonem que hi ha gent que escriu per plaer, cosa que es nota, i d'altres que ho fan mig obligats perquè pot ser una nota de classe; de tota manera, sempre cal valorar l'esforç que fan i ens sentim satisfets si hem aconseguit desvetllar-los l'hàbit d'escriure.

Durant tots aquests anys els actes de lliurament dels premis han tingut formats molts diferents. Els primers es

van fer al pati mateix de l'Institut; l'any 2002 es va fer a la Sala Kursaal, ben guarnida per a l'ocasió per celebrar-hi l'Any Gaudí i l'Any Verdaguer. A partir de llavors, s'ha tornat a fer algun cop al pati, però la majoria d'actes han tingut com a escenari el Centre Cultural de Valls, cosa que ha permès de fer-hi uns actes culturals ben lluits, amb projeccions, música en directe, teatre i, fins i tot l'any 2017, un castell dalt de l'escenari! La literatura n'ha sigut la protagonista central, com no podia ser d'una altra manera, amb la lectura dels poemes guanyadors i, a més, amb el record de l'autor al qual es dedicava l'any; així, hem celebrat l'Any Verdaguer, l'Any Salvat-Papasseit, l'Any Lull, i enguany, l'Any Ferrater, entre d'altres. I ho hem fet a través de projeccions, recitals de poemes, representacions teatrals a càrrec del grup de teatre extraescolar, etc. La música ha sigut l'acompanyament ideal, interpretada

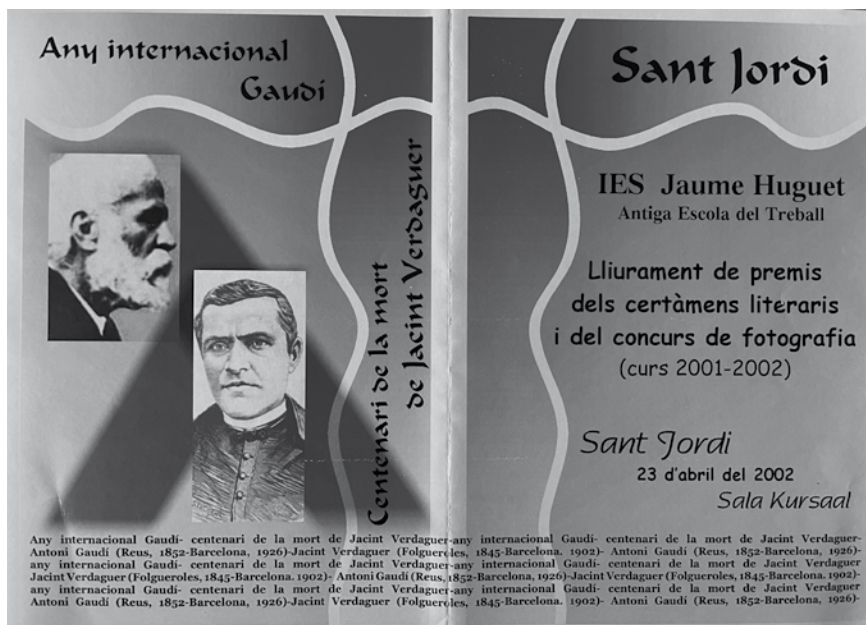

sempre per alumnes i professors del Grup instrumental de l'Institut.

A partir de l'any 2002 es va decidir, a més, editar els treballs premiats en format d'opuscle amb el títol *Itinerari poètic i narratiu*. Aquest *Itinerari* de creació sempre ha anat encapçalat per un Pòrtic que, els dos primers anys, fou un text de la comissió cultural que organitzava l'acte i que després es va encarregar a algun membre en actiu del claustre de professors; aquests darrers anys, s'ha demanat de fer-lo a un docent que, o bé s'acabava de jubilar o s'havia de jubilar aquell mateix any.

Pel que fa a les portades, les va dissenyar el professor del departament de Visual i Plàstica Jesús Moreno fins l'any 2015, quan el seu departament va decidir de convocar un concurs perquè fossin els alumnes els qui dibuixessin la portada i contraportada de l'*Itinerari*.

No cal dir que tant el Concurs literari com els actes de lliurament de premis, l'edició de l'*Itinerari*, etc. no haurien es-

tat possibles sense la col·laboració de molta gent, entre la qual cal esmentar, a més dels membres dels departaments de Llengua Catalana i de Llengua Castellana, els d'Informàtica, que han maquetat l'opuscle; els de Visual i Plàstica, que s'han encarregat de la portada; la comissió d'Actes Culturals i la comissió de Festes, que han organitzat l'acte; els diversos directors del grup de teatre extraescolar, i els del

departament de Música, que sempre han col·laborat en l'acte de lliurament dels premis.

Finalment, cal agrair des d'aquí d'una forma especial el suport rebut per part de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA), que s'ha fet càrrec de la dotació dels premis.

I, naturalment, tot això no hauria estat possible sense la feina dels veritables protagonistes del Concurs: els alum-

nes que han presentat treballs a les diverses convocatòries literàries i que han permès que hàgim arribat a la celebració d'aquest 25è aniversari. I que sigui per molts anys, de narrativa i de poesia al voltant de la Diada de Sant Jordi!

Neus Salvat Arbós

DEPARTAMENT DE LLENGUA CATALANA

LA REPRESENTACIÓ DE *L'ASSASSINAT A L'ORIENT EXPRÉS, D'AGATHA CHRISTIE*

El mes de maig de 2021, a final del curs passat, els alumnes de l'optativa de Teatre musical de 3r d'ESO van poder representar *L'Assassinat a l'Orient Exprés*, obra d'Agatha Christie al Teatre Principal de Valls. Va ser una experiència diferent dels altres anys. Es va optar perquè no hi hagués públic a causa de les restriccions i mesures per la pandèmia i es va fer un enregistrament de l'obra, a mig camí entre el teatre i el cinema. La gravació la va fer el professor **Joan Mestre**.

L'obra es va acompanyar amb un *leitmotiv* musical, que anava a càrrec de quatre professors del centre i amb la col·laboració especial de la professora Íngrid Cano. La professora Claustre Pallarès Ramon es va encarregar de la direcció escènica i els professors Miquel Simón i Felip Brunet, de la direcció musical. La professora Rosa Batalla es va responsabilitzar del vestuari, l'atrezzo, la perruqueria i el maquillatge. Heus aquí els comentaris que van fer els alumnes en aquell moment, després de l'obra:

M'ha agradat aquesta optativa bastant. Hi ha hagut bona coordinació

i la relació entre professor i alumne també ha estat molt bona. No em desagrada gens, no em penedeixo d'haver escollit aquesta optativa.

Mohamed Bilal El Ghazi, 4t ESO B

A mi aquest curs de teatre m'ha agradat bastant. Els primers dies no tenia gaires ganes de fer aquesta optativa, però al final m'ha agradat

molt fer-ho. El que més m'ha costat ha sigut fer el meu paper a l'obra, però al final m'ha acabat sortint bastant bé. I, és clar, ho tornaria a repetir.

Iris Muñoz Baldrich, 4t ESO C

Crec que ha estat una experiència bastant xula i divertida, encara que al principi em feia una mica de

cosa sortir a l'obra de teatre. Al final, però, m'ho he passat molt bé amb els meus companys i companyes d'optativa.

Maria Vallès Pedret, 4t ESO B

M'ho he passat molt bé al teatre, ja que a banda de perdre's classe hem treballat molt bé. I a més, els companys han estat excel·lents.

Miquel Rubió Jordana, 4t ESO B

M'ha agradat molt gravar l'obra i tot el procés que comporta, ja que hi havia bastanta gent involucrada i ha quedat molt professional. Recomano molt aquesta optativa, sobretot pel procés de gravar.

Berta Pedret Marchamalo, 4t ESO A

Des del meu punt de vista és una experiència molt divertida i que crec que no se'ns oblidarà mai. Ha passat de tot, però el millor és que tots hem posat el nostre granet de sorra. Tothom creia que no ens aprendríem el paper (m'hi incloc), així i tot al final dies abans ens vam posar les piles i ens el vam aprendre i va sortir bastant

bé. Junts ho hem aconseguit.

Paula Escuer Iglesias, 4t ESO C

És el primer any que faig teatre. M'ho he passat molt bé i he après moltes coses. Crec que l'obra que hem fet quedarà molt bé i ha estat una de les millors experiències d'aquest curs.

Noa Mañas Márquez, 4t ESO C

Fer aquesta obra ha estat bastant divertit i emocionant. L'experiència d'estar al teatre, les càmeres i tot ha estat molt bé. Hi havia nervis. Crec que, tenint en compte les circumstàncies de la COVID, ho hem fet molt bé.

Carla Soler Domingo, 4t ESO B

La meva opinió sobre l'experiència de l'obra de teatre que hem fet és molt positiva. Tota l'experiència d'anar al teatre i gravar m'ha agradat moltíssim. Allà al teatre hi ha hagut molta companyonia, i això ha fet molt més amena la gravació. Hem conegut millor altres companys i companyes d'altres classes, que potser sense l'obra no hauríem conegut. En general, ho hem passat molt bé anant al teatre, desco-

brint-lo i compartint-lo entre tots. M'emporto una enorme experiència teatral, però principalment uns companys que per tres dies hem estat una família. Ho tornaria a repetir molts cops amb els ulls tancats.

Isona Ferré Cebrian, 4t ESO B

L'experiència ha estat bastant divertida, i al final m'ha agradat més del que m'esperava. Malgrat tots els entrebancs que teníem pel tema de la pandèmia, hem aconseguit tirar l'obra endavant. En conclusió, a pesar del poc paper que tenia, no ha estat gens malament. El més difícil ha estat per mi els plans davant de la càmera, ja que no sabia ben bé què havia de fer.

Gisela Oliva Romero, 4t ESO C

La meva opinió sobre l'obra de teatre és que a mi m'ha agradat molt aquesta experiència. Crec que s'hauria de fer més cops, trobo que necessitàvem més temps per poder acabar de gravar-la. Quan vam començar no estàvem gaire bé amb la classe, però després de l'obra hem connectat millor i ens hem pogut conèixer millor. Ens ho hem passat molt bé i dalt de l'escenari vam riure molt. M'hauria agradat haver estat més dies i tenir més temps. Recomano a tots els que no estan segurs d'apuntar-se a aquesta optativa que s'hi apuntin.

Txell March Domingo, 4t ESO B

Durant aquest curs m'ha tocat fer teatre sense que em vingués gaire de gust, sobretot al principi. Cada dia que passava m'interessava més per la matèria i em va agradar més del que em vaig arribar a imaginar. Aquests dos dies i mig que hem anat al teatre m'ho he passat bastant bé i m'he sentit bastant còmoda.

Berta Tibau Bartolí, 4t ESO A

A mi personalment m'agrada bastant el teatre, però pensava que no m'acabaria d'agradar. Realment

m'ho he passat molt bé. Ha estat una experiència inoblidable, ja que, vulguis o no, has creat una cosa amb gent amb qui al principi no et feies i ara et cauen bé i tot. Hem estat com una pinya aquests dies.

Ingrid Mayoral Sandoval, 4t ESO C

La meva experiència sobre l'obra de teatre ha sigut diferent de com m'ho imaginava, perquè no ha sigut una obra en si, sinó que ha sigut gravant. I vulguis o no, canvia força. A més, ho fas majoritàriament amb persones que no coneixes gaire, i al final t'hi acabes familiaritzant. Ho recomano molt perquè és molt divertit i interessant; és una vivència inoblidable.

Nerea Bonfill Murillo, 4t ESO B

Al principi no m'agradava la idea de fer teatre, però a mesura que anàvem fent classes em va semblar més divertit. Hi ha hagut molt bon rotllo amb els companys i el dia de l'obra ha estat molt divertit. M'ha agradat l'experiència.

Manuel Fernández Fernández,
4t ESO B

Clara Cano Tomàs, 4t ESO B

DESPRÉS DE 2 ANYS, TORNA MATILDA

Els dies 7 i 8 d'abril al Teatre Principal de Valls, els alumnes de l'optativa de Teatre de 4t d'ESO amb la col·laboració dels de l'optativa de Coral de 3r i d'un grup de professors van representar *Matilda*. A més a més, enyorats una mica d'aquella *Matilda* que no va poder ser fa dos anys, es va convidar l'alumna que havia de ser la protagonista llavors, Aina Morató, a cantar una de les peces de l'obra.

Tota la música de l'espectacle, en directe, va anar a càrrec d'alumnes i exalumnes del centre, amb el suport d'alguns professors. La professora Claustre Pallarès Ramon es va encarregar de la direcció escènica i el professor Miquel Simón Plazas, de la direcció musical. El vestuari, l'atrezzo, la perruqueria i el maquillatge van ser responsabilitat de la professora Rosa Batalla Gras i les coreografies van ser a càrrec de la professora Carla Carreras Pego.

El musical *Matilda* està basat en la novel·la homònima de Roald Dahl i és un dels musicals contemporanis més premiats; fa deu anys que es representa a Londres i sis a Broadway. Es tracta d'una obra plena de sentiment, emoció i humor que, a través de la banda sonora, amb cançons i balls meravellosos, ens explica una història farcida de força i delicadesa.

A continuació els alumnes que han inter-

pretat aquest musical fan el seu comentari:

Amb l'experiència de fer teatre vaig sentir tranquil·litat, tot i que tothom estava molt nerviós; vaig sentir molta força perquè sentia que, de mica en mica, anava creixent sola mentre feia les escenes. Vaig viure una experiència inoblidable, va ser molt divertit i ens ho vam passar molt bé. Vam fer un molt bon grup, tant amb l'alumnat com amb el professorat.

El meu personatge era la Trunchbull i em va agradar molt poder representar-la, ja que era la dolenta. Crec que vaig interpretar bé el meu personatge, el vaig gaudir molt, tot i que en algun moment amb vaig equivocar. El que més em va agradar de l'obra és la gent que hi havia, els assajos al teatre i totes les celebracions finals de l'obra.

Una anècdota que va passar durant l'obra és el moment que havia de beure aigua mentre parlava. Quan deia el text l'aigua em pujava i em baixava dintre la panxa. Agraïxo totes les hores dedicades per la preparació de la obra, tot el vestuari i sobretot la cohesió de grup que vam crear.

Mònica Vallès Pedret, 4t d'ESO C

Jo vaig interpretar una de les nenes

de la classe de la Matilda. Aquest projecte va ser molt divertit de fer, tant el procés de preparació com els dies que vam interpretar l'obra. En realitat, volia fer el càsting per ser Matilda, però al final vaig decidir que faria un paper més secundari. M'agrada molt el teatre i m'encanta cantar, però em feia vergonya; per tant, vaig decidir començar amb alguna cosa més petita. Realment estic molt satisfeta amb la meua feina.

El que més em va agradar va ser el bon ambient de treball entre els companys, hem passat bons moments i ens hem divertit. Evidentment, com tot, té coses dolentes. El que menys em va agradar va ser el fet de perdre'm tantes classes, amb la incomprensió d'alguns professors. En conclusió, han estat uns mesos molt gaudits i tornaria a fer una obra de teatre. Segur que ho fariem millor!

Genma Garrido Rizzo, 4t d'ESO C

La meua experiència al musical de Matilda, com la Sra. Wormood, va ser molt bonica, ja que em vaig sentir molt còmoda. Va ser el primer cop que feia una obra d'aquestes dimensions i amb el públic, que va ser molt agraït. Objectivament, crec que la representació que vaig fer em va sortir molt bé, més que en els assajos, ja que a l'escenari vaig créixer. Tot i que podria haver anat més lenta i vocalitzar una mica més, en general crec que tothom va donar el millor que tenia i, per això, va sortir molt bé. El que més em va agradar va ser el grup que vam ser, que era molt compacte i sempre t'intentaven ajudar en tot el que podien, i les amistats que vaig fer amb gent que no coneixia. El que més em va costar va ser interpretar el meu personatge, ja que és l'oposat a mi, i això va ser un petit repte personal. Quan ho vaig aconseguir em vaig sentir orgullosa i una mica més realitzada.

El moment que em va agradar més va ser quan, a la primera actuació, que va

anar una mica regular, la Trunchbull va dir *gripau* en comptes de *tritó*, la qual cosa va fer que tothom rigués, jo en aquell moment havia d'escriure-ho a la tauleta. Estava rient tant que estava plorant i no veia el que estava escrivint darrere la pissarra. Agraïxo la confiança que m'han donat els companys i els professors per deixar-me fer aquest personatge i ajudar-me en tot el que necessitava, però també al públic agraït i respectuós que vam tenir.

Berta Pedret Marchamalo,
4t d'ESO A

Jo vaig interpretar la Sra. Phelps i vull explicar la meua experiència a l'hora de fer l'obra. Al principi no m'agradava gens el llibre, ni la pel·lícula ni l'obra, però després de fer-la ja m'agrada més, bàsicament per les emocions i els records que s'han forjat en aquesta obra. Una de les anècdotes que més recordo és sobre la meua sabata: durant les dues primeres escenes portava unes sabates les soles de les quals es desfeien i quedaven per l'escenari, els passadissos i camerinos. Per sort, finalment me'n van donar unes altres.

Va ser una experiència molt divertida, la veritat és que la tornaria a fer. Abans de fer aquesta obra no m'agradaven les obres de teatre, però ara sí. Gràcies a fer aquesta obra em vaig sentir molt còmoda i va ser molt entretingut.

Elisa Medialdea Pedroche,
4t d'ESO C

No era la primera vegada que feia teatre aquí a l'institut, però en aquesta obra hi havia públic. Aquest fet et posa molt més nerviós, però és una experiència que val la pena viure, com a mínim, un cop a la vida. Jo ho faria mil i una vegades. En l'obra vaig interpretar el Sr. Wormood, un personatge peculiar, difícil, però molt divertit. El que més em va agradar del teatre va ser que em va ajudar a descobrir una part de mi que m'ha sorprès i m'ha ajudat a expressar-me millor de com ho feia abans. El que més va costar va ser aprendre'm el guió.

Agraïxo molt l'oportunitat de fer un any més aquest art a l'institut.

Derek Vidal Lambas, 4t d'ESO C

Participant en aquest musical he sentit moltes coses, com adrenalina, satisfacció, nervis... Va ser una experiència increïble, vaig conèixer gent nova i vaig reforçar les relacions amb altres companys. Es va crear un ambient increïble entre els actors, els músics, els directors... Jo vaig fer d'una de les bibliotecàries, una dona gran i bona, que no se'm va fer difícil representar-la. El que més em va agradar van ser els moments en què acabàvem les actuacions. Se sentia una satisfacció increïble i ens posàvem tots els companys a riure i saltar d'emoció. L'any passat va estar bé, però l'adrenalina de sortir a l'escenari no la vam poder gaudir com aquest any. El que més ens va costar va ser fer l'última escena, perquè ens feia molta gràcia el moment en què venien les russes. De fet, a la primera actuació vaig fer contacte visual amb unes de les russes i ens va entrar el riure. Se'm va fer molt difícil controlar-ho, però vam recuperar la concentració. Volia agrair, a tots els meus companys, la seva actitud i esforç; als músics, l'ajuda en aquest projecte i, sobretot, als directors, per tota la seva dedicació que ha fet que això sigui possible.

Noa Mañas Márquez, 4t d'ESO C

El meu personatge va ser Matilda, va ser una experiència molt emocionant,

em vaig sentir molt contenta de com va sortir i a la vegada entre bambolines molt nerviosa. Jo crec que el meu personatge el vaig fer bé o, com a mínim, feia tot l'esforç per poder fer bé el meu paper. Van haver-hi algunes actuacions que no van sortir gaire bé, però ens ho vam passar molt bé. El que més em va agradar va ser cada dia darrere de les cametes, saber que tots els teus companys et donaven suport i cada dia d'assajos. El que més em va costar va ser no posar-me nerviosa, era molt difícil no posar-s'hi amb tanta gent al teatre com a públic. El que sempre recordaré també són els moments en què sortia de l'escenari durant l'escena buscant un llibre i el final que va ser molt emotiu, les abraçades que ens fèiem per intentar consolar-nos i també els moments en els quals tancaven les cortines i començàvem a cridar i celebrar que ho havíem fet tot bé. El que vull agrair és cada amic que vaig fer, els moments graciosos que vam passar i fins i tot aquell dinar que vam fer junts. Ens emportem moltes rialles i moments divertits.

Txell March Domingo, 4t d'ESO B

Els passats 7 i 8 d'abril vam estrenar *Matilda, el Musical*, després d'haver-lo estat preparant força dies. La meua experiència personal va ser immillorable. Durant uns dies vaig poder desconnectar de tots els problemes exteriors, en què només importava estrenar l'obra i gaudir d'uns dies que només et passen un cop en tota la teua estada a l'ESO.

Personalment vaig interpretar el personatge de Senyoreta Honey, un personatge que em va enamorar. Segons la meua opinió, crec que vaig poder aconseguir la dolçor que havia de transmetre la Honey. Tot i això, trobo que podria haver-la interpretat més apassionadament. Em va encantar fer d'aquest personatge i poder tenir una cançó tendra, que emocionava a tothom. Així doncs, el que més em va agradar va ser la companyonia entre tots els alumnes i professors, ja que aconseguíem que l'edat no sigui un impediment per compartir una passió i la diversió. Després, el que més em va costar va ser la part vocal de les cançons, ja que eren cançons per actors professionals. No obstant, els

l'opció del teatre i que en puguem gaudir. També vull donar les gràcies a tots els companys i companyes que han ajudat que tots hàgim gaudit d'aquest moment únic, i sobretot a tots els professors i professores que han fet possible Matilda.

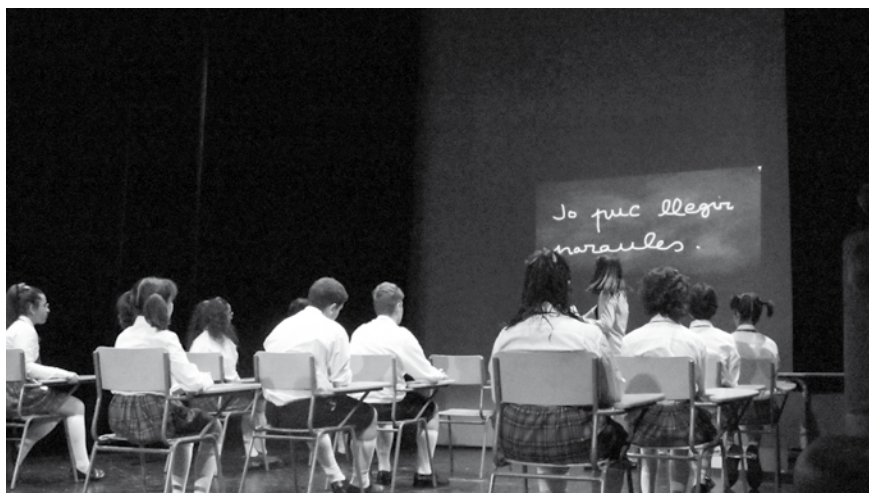
Isona Ferré Cebrian, 4t d'ESO B
Vaig interpretar dos personatges, en Michael, el germà de la Matilda, i el metge que sortia al principi de l'obra en el naixement de la Matilda. Els dies de la representació van ser molt intensos per a mi, vaig experimentar moltes emocions que no havia viscut abans. En Michael és una antítesi de la meua persona, per aquest motiu al principi em va costar bastant posar-me a la seva pell, però amb esforç i ajuda de la Claustre

Jo vaig interpretar la russa, era de la màfia i intentava enganyar la família Wormwood, especialment el seu pare. Jo crec, i també m'ho ha dit gent, que vaig interpretar molt bé el paper i feia molta gràcia. Jo em vaig sentir molt bé a l'hora d'estar dalt de l'escenari, ja que per desgràcia l'any passat no va poder ser amb públic. Va ser tota una barreja d'emocions: alegria, nervis i al final tristesa. Però gràcies a tot això va sortir tan bé com va sortir. El que a mi més em va agradar va ser la bona connexió que va haver-hi entre tots els actors, tant amb els de 4t com els de 3r d'ESO. I el que més em va costar del meu personatge era la posició corporal i parlar tota l'estona exagerant el so de la erra. Una de les anècdotes que més gràcia em va fer va ser quan a l'última escena vaig sortir i al dir una de les meves frases vaig començar a riure. Llavors ja va ser un bucle i la Meritxell (Matilda) i jo no vam poder parar de riure. Va ser graciós, però a la vegada vergonyós. Vull agrair a les persones que va fer possible aquesta obra de teatre i a la gent que vaig conèixer.

Iris Muñoz Baldrich, 4t d'ESO C

Gràcies a aquesta obra he sentit i viscut moments amb els companys, nervis i moltes més emocions. Vam passar molts nervis amb els companys al principi, abans de sortir a l'escenari. El fet d'actuar davant el públic és una experiència molt bona, ja que aprens a controlar els teus sentiments, siguin nervis o por. Jo en aquesta obra feia d'Amanda, una alumna que anava a classe amb la Matilda. El meu personatge era una nena, que és una mica difícil de representar, ja que hi ha molts balls i les cançons, però si t'agrada es pot fer perfectament. Una anècdota que vaig viure a l'obra va ser quan la Trunchbull em va agafar per les trenes en una escena i vaig sortir volant sense control, i finalment vaig xocar amb un decorat.

Carla Soler Domingo, 4t d'ESO B

professors de música em van ajudar molt i vam aconseguir un bon resultat.

Una anècdota força graciosa va ser que a l'acabar l'obra, força gent del públic va pensar que sí que era una professora de veritat. Vaig estar rient una estona pensant que m'havien confós. Una altra petita anècdota va ser quan una setmana abans vam provar, a l'aula de música, els micròfons per cantar. Ens va costar molt, ja que et senties a tu mateixa i era diferent de com ens sentíem normalment. Ens va costar adaptar-nos-hi sense riure!

Finalment, agraeixo que l'institut tingui

crec que ho vaig aconseguir força. Recordo que a la primera representació enmig d'una escena vaig haver de treure un sofà que ningú havia recordat de treure. En aquell moment estava molt nerviós, però ara ho penso i no puc evitar riure. Em va agradar molt tenir el meu moment estrella quan cantava el meu *solo*, en què més d'una vegada se m'oblidava la lletra de la cançó.

En general només em queda donar gràcies per aquesta experiència, ja que gràcies a ella molta gent em va conèixer i vaig passar molt bons moments.

Blai Singla Milian, 4t d'ESO B

Alba Fàbregas Farré, 4t Eso B

MATILDA, AQUEST COP SÍ

El curs 2019-20, quan encara no sabíem tot el que anava a passar, vam començar a preparar, com ja teníem costum, un nou musical, *Matilda*. Havíem començat a assajar les cançons, ocupant les hores del pati, quan de cop i volta tot es va acabar. Ens van confinar, ens van dir que per quinze dies, però com tots sabeu, no va ser així. La pandèmia ens va fer quedar a casa: professors i alumnes ens vam quedar amb un pam de nas i *Matilda* es va quedar a la carpeta de cançons que no es van poder cantar.

El passat curs, encara amb mascaretes, confinaments quasi diàriament i també, siguem sincers, una mica de por, les cançons també es van quedar guardades. Sols vam fer un petit intent amb la cançó que professors i alumnes vam preparar per Nadal. I la veritat

és que hi havia ganes, però la situació no ens va permetre fer més.

I arribem a un nou curs, el curs 2021-22. No teníem gens clar què passaria,

si cantaríem amb mascareta o sense. El Miquel i la Claustre, com sempre, van confiar que aquest cop sortiria bé, que podríem amb tot. I ho van tirar endavant. Vam començar amb por. Les

cançons eren un pèl estranyes (per no dir una altra cosa), però a poc a poc les vam anar fent nostres (tot s'ha de dir, algunes més que d'altres). La cirereta del pastís (si vau veure l'obra, entendreu el sentit) va ser tornar al "col·le". Sí, tal com us dic: vestir-nos de col·legials amb faldilla o pantalons curts, mitjons fins als genolls i camisa amb llaç o corbata. Això encara era més divertit que anar de japonesos! I per acabar-ho d'arrodonir, una mica de coreografia. La Carla ens va fer moure, no gaire als profes, però sí als alumnes, que van haver de mesclar el cantar i el ballar. (Us he de dir que ho van fer molt bé!)

Molts nervis a les funcions d'assaig i molta il·lusió i ganes de fer-ho geni-

al. Fantàstiques: Matilda, senyoreta Honey, la Trunchbull, els pares, el germà, Lorenzo i tots els intèrprets sense excepció. Jo sols puc dir que l'experiència és genial. Com ja he comentat altres anys és meravellós veure els alumnes en un altre registre i que ells ens vegin com a companys en aquesta aventura. Felicitats a tots, ho heu tornat a fer! I jo, dins les meves possibilitats, em sento feliç de formar part d'aquest equip, que sense ser professionals, ho hem donat tot per tal que tirés endavant. Cal agrair a tots els músics la seva adaptació i a la nostra orquestra, formada per alumnes i professors, que ens han patit en assajos i en les representacions. Gràcies també, Rosa, que ens has maquillat i transfor-

mat per convertir-nos en uns alumnes grans.

La veritat és que ha estat tot un **miracle** i **sense que ningú ho noti** hem cantat una **school song**, veient com **Bruce** engrapava, pensant el que faríem **quan siguem grans** sense oblidar-nos del **mòbil** ni de **my House** i expressant amb **rebel·lia** les ganes de tornar a sortir a l'escenari. I un altre cop, ja ha passat, ja ho hem fet i s'ha acabat, i sols podem esperar a veure quina una es pensaran els caps pensants d'aquesta història. Segur que ens sorprenen com és de costum. I Zeta i ja s'ha acabat!

Rosa Maria Manchobas Carreño

Oda Rull Rafi, 4t Eso B

Maria Vallès Pedret, 4t Eso B

EL PROJECTE RIUS, UN VOLUNTARIAT MEDIAMBIENTAL

L'alumnat de 4t d'ESO, al llarg de tot el curs escolar, ha estat realitzant un servei comunitari de temàtica mediambiental: el Projecte Rius, una iniciativa de l'associació Hàbitat que treballa per apropar les persones als rius i rieres.

Som els i les alumnes de 4t d'ESO i al llarg de tot aquest curs escolar hem estat fent un voluntariat ambiental com a servei comunitari. A causa de la situació actual de la pandèmia, s'ha hagut d'adaptar el nostre servei comunitari a les circumstàncies actuals. Així que ha consistit en la nostra participació en un projecte global anomenat *Projecte Rius*, en el qual hi participen altres centres que també són escoles verdes de tot Catalunya.

Aquest projecte consisteix a fer inspeccions periòdiques a rius i torrents catalans amb la finalitat d'obtenir dades qualitatives. Amb tots els resultats que s'envien, s'elabora l'Informe RiusCat, que mostra l'estat ecològic de tots els rius catalans. A més, nosaltres hem decidit fer també un acte per conscienciar la ciutadania val·lana de l'estat actual dels torrents. Els tres objectius que ens hem proposat assolir al llarg d'aquest projecte són: conscienciar-nos de l'entorn natural i cultural que tenim a prop, fer tot allò que estigui a les nostres mans per preservar-lo i apropar el valor del medi ambient a la ciutadania val·lana.

A finals d'octubre va començar la nostra tasca, quan ens van presentar en què consistiria el servei comunitari i com treballaríem. La primera setmana de novembre, vam fer una inspecció de tardor a un tram del torrent de Sant Pou assignat al nostre institut i vam anotar dades ben diverses, com la qualitat hidrològica i fisicoquímica de l'aigua, l'anàlisi de la flora i la fauna, les espècies presents, etc. A partir d'aquí, començava la segona tasca.

Durant el mes de març, ens vam organitzar en grups de treball

per preparar l'acte que volíem dur a terme a la plaça del Pati de la nostra ciutat. Vam preparar infografies, cartells, tríptics, adhesius, discursos, entrevistes a experts i bústies de suggeriments. Al mes de març va tenir lloc el nostre acte, en el qual vam explicar el que havíem après i vam intentar conscienciar la ciutadania perquè col·laborin en la conservació i protecció dels nostres torrents. Al mes de maig, coincidint amb el dia internacional del *Let's Clean Up* a escala internacional, vam fer una sessió de neteja als torrents de Valls amb la partici-

pació de diverses escoles vallenques i vam fer una segona inspecció de primavera al nostre tram de torrent per valorar els diferents paràmetres.

Finalment, hem acabat el projecte amb la conclusió que conservar l'entorn és cosa de tots i totes, i que hem de conèixer la riquesa que tenim al nostre voltant per poder ser joves conscienciats i compromesos.

PROJECTE ETWINNING: UN INTERCANVI EUROPEU

L'any passat vaig fer una formació d'etwinning proposada pel departament d'educació. La intenció era poder fer un intercanvi virtual amb altres alumnes de l'espai francòfon i poder compartir aquesta experiència amb els nostres alumnes. Els projectes etwinning afavoreixen l'aprenentatge en col·laboració: els alumnes aprenen uns dels altres, interactuen, es comuniquen i, d'aquesta manera, se senten responsables del seu propi aprenentatge.

Així doncs, aquest curs 2021-22 vaig decidir impulsar dos projectes etwinning amb els alumnes de 2n, 3r i 4t d'Eso. Després d'haver suggerit els projectes a la xarxa europea, hi va haver dos instituts amb els quals hem pogut dur a terme un projecte comú.

D'una banda, a la matèria optativa de francès de 2n d'Eso vam decidir engegar el projecte *Aprenons*

Collège Jean Giono, Manosque (França)

ensemble! / ¡Aprendamos juntos! Amb el centre Jean Giono de Manosque (França). Aquest projecte té com a objectiu compartir, aprendre i interactuar amb els alumnes francesos que estudien castellà com a llengua estrangera. S'han presentat, han parlat dels

seus gustos, de les seves activitats, de festes comunes, de tradicions i del dia a dia en un centre escolar públic. Aquest últim tema és un dels que més ha sorprès ambdues parts, ja que tot i ser països veïns, hi ha moltes diferències entre els horaris al centre, les matèries, el

tracte amb el professorat, entre altres coses. Hem treballat força a partir de la plataforma europea i de padlet, en què els alumnes han pogut comentar i deixar missatges, tant en castellà com en francès. Per tant, deixant de banda la part més cultural, hem pogut treballar la producció i la comprensió escrites i orals.

El padlet on podeu trobar les presentacions dels nostres alumnes és el següent: <https://padlet.Com/icano11/8aceb7tll7yop5u>

I aquí en teniu un tastet perquè el pugueu gaudir:

Bonjour,
Je m'appelle Doae. Je suis marocaine j'ai 13 ans. Je suis étudiante. J'habite à El Pla de Santa Maria. J' aime beaucoup cuisiner. J'aime la pizza, je déteste la viande. J'aime sortir avec mes amis. Je parle arabe, catalan et espagnol.

- Anonyme 6 mois : moi aussi j'aime les pizza c'est trop bon (noé)
- fadwabensaidi08 6 mois : Hola yo tambien soy marocaine
- Anonyme 6 mois : moi aussi je suis marocain
- Anonyme 6 mois : moi aussi je suis marocaine et je parle un peut arabe(noaila)
- Ajouter un commentaire

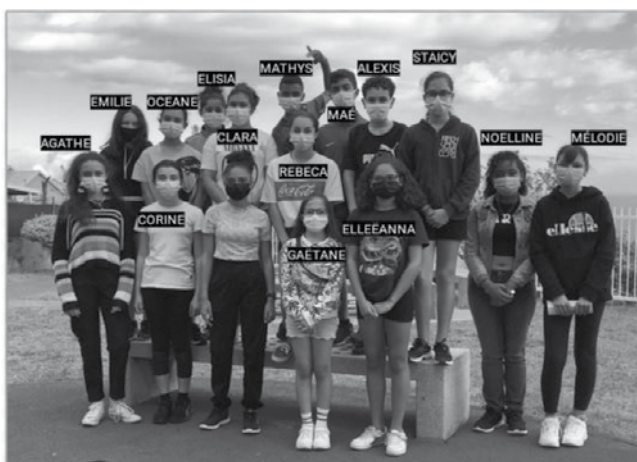
Bonjour,
Je m'appelle Miriam, je suis espagnole, j'ai 13 ans et j'habite à Tarragone. J'aime écouter de la musique, Je déteste les examens. Je parle espagnol et catalan.

- Anonyme 6 mois : moi aussi j'aime écouter de la musique et j'aime pizza et je déteste l'école et j'aime le foot et j'aime les lasagne et je suis marocaine
- Anonyme 6 mois : moi aussi je deteste les examens (waell)
- MIRIAM GALAN MERCADER 6 mois : Hola Wael!! ¿Cual es la asignatura que mas odias?
- Ajouter un commentaire

és una illa situada davant de Madagascar, al sud del continent africà amb població nativa i francesa. Aquest projecte ha estat molt enriquidor per la part més cultural i tradicional. El projecte s'anomena *Culture et identité: l'île de la Réunion et la Catalogne*. Hem pogut compartir i interactuar sobre les identitats, des d'aquesta illa del continent africà fins a Catalunya, on tenim una

etwinning i utilitzant diferents padlets, que ens han permès d'interactuar amb ells.

Gràcies al joc *qui és qui?*, els alumnes reunionesos es van presentar als nostres alumnes catalans. Aquí els teniu una vegada descoberts gràcies a les descripcions fetes per part dels alumnes francesos:

llengua, una cultura, unes tradicions i una història pròpies. El projecte ha consistit en la presentació entre alumnes,

Per part del nostre institut, han estat els alumnes de 3r d'ESO i alguns de 4t els que han volgut participar en aquest intercanvi virtual.

Què en penseu, del projecte etwinning?

"A mi, el projecte etwinning m'ha agradat molt; penso que és molt interessant conèixer gent d'altres països i poder compartir les nostres cultures i la llengua. L'activitat que més

D'altra banda, amb els alumnes de 3r i 4t d'ESO, hem fet un altre projecte etwinning. Aquesta vegada, però, amb una escola francesa de l'illa de la Reunió, que

dels territoris, dels instruments, la música, els plats típics i la gastronomia d'ambdós països. També ho hem treballat tot a través de la plataforma europea

Collège Joseph Suacot, illa de la Reunió (frança)

Alumnes de 4t d'ESO de l'optativa de francès

m'ha agradat ha estat compartir amb ells la música i els instruments típics dels nostres pobles."

Candela Coll Recasens, 3r d'ESO

"Penso que l'experiència d'eTwinning és una molt bona idea per aprendre costums o festes d'altres llocs, i també conèixer gent nova. Hem fet moltes activitats diferents on hem interactuat amb els nostres companys. M'ha agradat molt fer aquest projecte perquè més endavant m'agradaria visitar l'illa de la Reunió."

Blanca López Cristià, 3r d'ESO

"Ha estat una experiència molt divertida el fet de poder interactuar amb nois i noies d'altres cultures i que la seva llengua sigui el francès. També nosaltres els hem intentat ajudar amb el castellà. Recomanaaria tornar-ho a fer perquè és una bona manera de conèixer altres costums, cultures i tradicions."

Lucía López Martínez, 4t d'ESO

"Poder participar en aquest projecte m'ha semblat molt interessant i divertit, ja que he pogut aprendre sobre els costums i la cultura, i he millorat i ampliat el meu vocabulari en llengua francesa. Ha sigut una forma molt divertida i educativa d'aprendre coses noves que abans

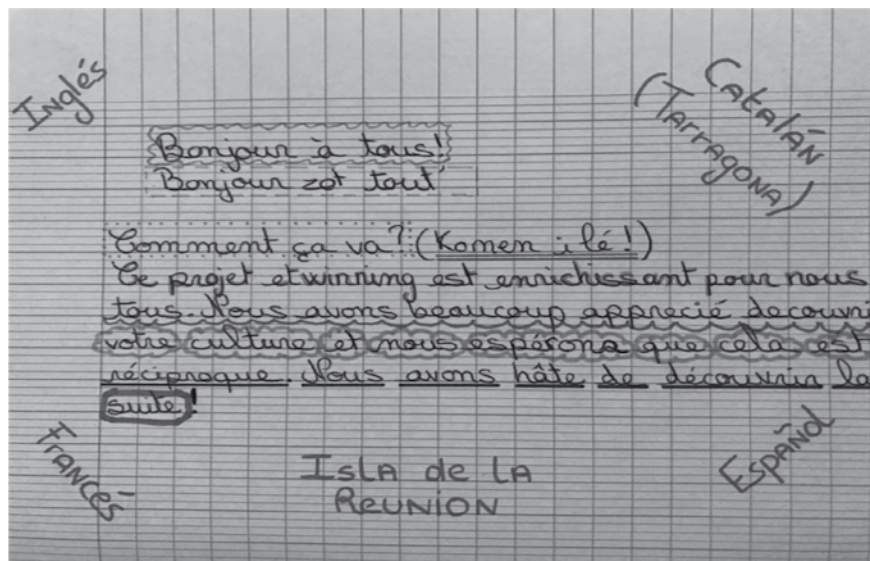
Alumnes de 3r d'ESO de l'optativa de francès

d'iniciar aquest projecte no sabíem, com ara els menjars típics, les tradicions, les activitats festives, entre d'altres coses de l'illa de la Reunió. No dubtaria en seguir amb el mateix projecte un altre any."

Alba Escandell González, 4t d'ESO

Myriam Lebon: opinion des élèves réunionnais sur le projet avec les étudiants catalans

Gràcies a la bona predisposició de la professora Myriam Lebon i del nostre centre, és possible que el curs vinent puguem veure'ns presencialment amb aquests alumnes reunionesos, ja que tenen previst fer un viatge a Catalunya i al País Valencià. Passar el dia junts seria una fantàstica manera de materialitzar aquest intercanvi que, gràcies a les noves tecnologies, ha estat virtual, però què millor que poder-nos conèixer cara a cara?

Íngrid Cano i Jiménez

Professora de francès

Dpt. de llengües estrangeres

Institut Jaume Huguet

UN VIATGE DE FINAL DE CURS

QUE SEMPRE RECORDAREM

És un record que ens emportem de l'últim curs de l'Eso, una etapa que en alguns moments ha estat difícil. Passar els últims dies del curs amb tots els companys durant tres dies a Lloret de Mar, fent activitats aquàtiques, va ser una experiència que mai s'oblidarà.

Dia 9 de juny de 2021

El dia 9 de juny cadascú es va haver de despertar a la mateixa hora que ho feia cada dia per anar a l'institut, ja que l'autobús que ens portava cap a Lloret de Mar marxava pocs minuts després que tots els autobusos escolars arribessin a l'institut. Ens vam esperar uns minuts a tots els alumnes i professors, però finalment vam emprendre el nostre viatge de final de curs. Un cop tots ens vam asseure amb un amic o amiga i els professors van mirar que no faltés ningú, el conductor de l'autobús va posar-lo en marxa i va conduir cap al nostre destí, Lloret de Mar.

Dues hores com a mínim ser dalt de l'autobús. Durant el viatge n'hi havia que dormien, alguns escolaven música compartint auriculars, d'altres cantaven i fins i tot s'explícaven xafardejos, etc. D'aquesta

manera el viatge se'ls va fer menys pesat i el temps els va passar més de pressa. Finalment vam arribar al nostre hotel, que es trobava davant de la platja i teníem unes vistes molt boniques, que podies veure perfectament des del balcó de cada habitació. Tots vam baixar de l'autobús i vam agafar les maletes, després ens vam esperar a fora de l'hotel amb tots els companys, vam esmorzar i després d'això vam ens vam repartir les habitacions.

Uns minuts després tothom ja estava a les seves habitacions, desfent-se les maletes i deixant-ho tot preparat per aquells tres dies. També ens vam haver de posar el banyador perquè tot seguit havíem de fer una prova de natació, per demostrar als monitors que sabíem nadar de diferents maneres. I un cop vam acabar, com que ja s'havia fet l'hora de dinar, vam anar al menjador comú on hi havia un bufet lliure per dinar. Més tard ens van deixar anar a descansar una mica a les habitacions.

De les 15.30h a les 17h es van fer les primeres activitats aquàtiques, cadascú amb el seu grup de classe. Cada grup, l'a, el b, el c i el d, feia activitats diferents, que tenien una durada aproximada de mitja hora. Uns

van anar fins a unes roques que estaven a la platja del costat amb caiac (en parelles o en grups de tres persones). Aquell paisatge era molt bonic de veure. Uns altres se'n van anar a una piscina que estava al costat de l'hotel a fer submarinisme amb un monitor, que els ensenyava com s'havia de fer. Aquesta experiència per a molts va ser molt emocionant, tot i que també hi va haver gent que no la va fer, ja que es marejava o per altres circumstàncies personals. Un altre grup es va posar els vestits de neoprè i unes màscares especials per fer *snorkel* a la platja. Per sort van arribar a veure alguns peixos i, d'aquesta manera, van poder viure una nova experiència per primera vegada. I un altre grup els va tocar fer una activitat molt divertida: havies de pujar a un xurro inflable de color vermell molt llarg en el qual hi cabien nou persones. L'activitat consistia a fer caure a l'aigua les persones que siguessin a dalt del xurro, a partir d'uns moviments que feia una llanxa que l'estirava amb una corda. Tot i que l'aigua estava molt freda, valia la pena perquè t'ho passaves molt bé.

Després d'acabar aquelles activitats, cada grup va anar a fer-ne una altra que començava a les 17h i acabava a

les 18:30h. Encara que no ho semblava, aquelles activitats cansaven. Per això quan tots els grups van acabar-les de fer, ens van deixar un temps lliure per descansar, canviar-nos de roba, dutxar-nos, parlar sobre què ens havien semblat aquelles activitats tan divertides que els monitors havien programat per fer el primer dia, etc. Més tard els professors ens van dir que havíem d'anar al menjador per sopar (a les 20h). A les 22h vam començar els jocs de nit que es feien a l'hotel i que van ser bastant divertits en general. Ara bé, quan vam acabar els professors ens van deixar anar a la platja que teníem al costat per passar una estona amb els amics i amigues jugant a cartes amb els monitors, parlant, passejant per la mateixa platja, prenent un gelat, etc. A les dotze de la nit, més o menys, vam tornar cap a l'hotel, on en teoria ja havíem de dormir, però com és normal i evident ningú se'n va anar a dormir.

Dia 10 de juny de 2021

Havíem de ser a les 9h del matí al menjador per esmorzar el que vulguéssim, perquè hi havia de tot: xurros, magdalenes, torrades de pa, etc. Així que a les 8.30h, més o menys, tots ens vam haver de despertar per poder-hi ser puntuals. Com que encara quedàvem moltes activitats aquàtiques per fer, alguns grups les

van fer, des de les 9.30h fins a les 11h. Tot i això, d'altres en van fer de noves, com els jocs a la platja, que n'hi havia de diferents, però el que ens va agradar més a tots va ser voleibol, ja que a les classes d'educació física n'havíem fet. I també una activitat que va agradar a tothom, perquè era molt divertida, va ser el *flyfish*. Aquesta activitat consistia a pujar en un inflable estirat per una llanxa, però quan la llanxa accelerava la part de davant s'elevava. Molta gent vam caure a l'aigua, però va valdre la pena, perquè va ser una experiència en la qual semblava que volessis.

Després de fer les activitats que ens tocaven aquell dia, vam tornar a l'hotel per canviar-nos, dutxar-nos i treure'ns la sorra i l'aigua salada del cos. Però teníem poc temps, perquè vam haver de ser puntuals al menjador per dinar a les 13h. Qui acabava de dinar, podia anar a fer el que volgués, però havia de ser dins de l'hotel. O sigui, podia anar a fer una migdiada, anar a les altres habitacions a veure els seus amics i amigues, passejar per allà, etc. Aquesta estona era lliure i havíem de fer temps per les activitats de més tard.

A les 15:30, és quan vam començar a fer activitats que a diferents grups ens quedaven per fer, però també n'hi havia algunes que eren noves

per a nosaltres, com el *parasailing*. Les persones que tenien por a les altures no la van fer, ja que en aquesta activitat els participants havien d'estar subjectats a un paracaigudes i eren remolcades per una llanxa a l'aigua. En aquesta activitat, alguns companys van ser afortunats i van aconseguir veure uns dofins! I l'altra nova activitat, era una d'orientació.

Hores després de fer aquestes activitats, vam tornar cap a l'hotel a dutxar-nos, a descansar una mica i preparar-nos pel sopar a les 20h. I en acabar va començar l'activitat de nit, que era un concurs per endevinar el nom de la cançó i el seu cantant. Realment era complicat, perquè no podíem utilitzar els mòbils i les cançons no eren fàcils, però va ser divertit que és el més important. Finalment, quan es va finalitzar aquella activitat, vam anar tots a fer una volta per la ciutat. Vam aprofitar per menjar gelats i riure unes quantes vegades. També volíem entrar en una sala de jocs, però estava tancada, així que vam tornar cap a l'hotel. Ah, i també hi va haver gent que va comprar roses a un home que n'estava venent! I com a la nit anterior, cadascú va anar a dormir a l'hora que va voler. Això no obstant, pensant que l'endemà s'havien de despertar a les 8.30h aproximadament.

Dia 11 de juny de 2021

L'últim dia també ens vam haver de despertar aviat per anar a esmorzar, perquè així tots els grups podrien fer les activitats que encara no havia fet o que tenien la sort de repetir-les fins a l'hora de dinar, que era a les 13. Per tant, tot el matí vam estar fent activitats aquàtiques, gaudint de les últimes hores que ens quedaven a Lloret de Mar i, en definitiva, dels últims moments que passaríem tots els que havíem fet l'ESO junts. Abans de dinar vam haver de prepa-

rar les maletes, ordenar les habitacions i agrupar totes les maletes de cada classe en una sola habitació.

Després de dinar i acomiadar-nos dels monitors, amb els quals ens havíem fet molt amics, ja que eren molt bones persones i amables, vam pujar a l'autobús, que ja ens estava esperant. Cadascú es va asseure en un lloc i pocs minuts després de marxar de Lloret, tots ens vam posar a dormir, a causa del cansament. Quasi

tots els professors també van fer les mateixes activitats que els alumnes. En conclusió, va ser una sort anar-hi perquè vam poder viure noves experiències.

SARA FIGUERAS FERRANDO

1r BAT C

Lloret de Mar 2021

ESQUIADA 2022

Dimecres 16 de febrer de 2022

Ens vam aixecar aviat perquè a les 6 h del matí sortia el bus que anava cap a les pistes d'esquí. Cap allà a les 9 h vam arribar al Port del Compte, el bus ens va deixar a l'hotel que està a peu de les pistes d'esquí. Vam anar a deixar les maletes, vam esmorzar i després vam anar a llogar el material. A les 10 h ja estàvem fent les primeres baixades per saber el nivell en què aniríem. Una companya, en fer la prova va començar a anar molt ràpid fins que es va estampar contra la tanca que separava les pistes del restaurant.

Després d'això vam anar a dinar. A la tarda ja ens vam posar cada una amb el seu grup i vam començar a esquiar amb els monitors. Un cop vam deixar d'esquiar vam pujar les coses a l'habitació i vam començar les activitats de lleure: les del primer dia eren jocs amb uns grups que ja tenien ells fet a l'atzar. Un dels jocs que vam jugar és al mirall, que consisteix a imitar tothom a una persona i el del mig ha d'endevinar la persona que imiten. A tots els del nostre grup ens va agafar un atac de riure, perquè qui estava fent de mirall va caure i tots ens

vam haver de tirar al terra. Vam anar a dutxar-nos, a sopar i quan vam acabar vam anar a fer un *got talent* que cada any fem amb els professors de jurats.

Dijous 17 de febrer de 2022

Després de despertar-nos i esmorzar vam anar a pistes durant tot el matí. A mig matí es va perdre una nena del nostre grup i vam haver d'estar una mitja hora esperant a la pista mentre el nostre monitor tornava a pujar a les pistes per anar-la a buscar. La part bona va ser que com que ja estàvem cansades vam poder descansar una estona, i quan va tornar vam seguir esquiant fins que vam haver d'anar a dinar.

Quan vam acabar vam tornar a les pistes fins a les 17 h. La neu aquells dies no estava gaire bé i a la tarda menys, ja que estava aigualida o hi havia gel. Al final d'una baixada jo vaig caure i vaig travessar una tanca, no em va passar res, però això em va passar davant de tot el grup i vam riure bastant. Quan vam acabar, l'activitat que ens tocava de lleure va ser anar-nos a tirar en trineu. Tothom s'ho va passar molt bé, encara que ningú va arribar al final

de la baixada sense caure. I vam anar a dutxar-nos, a sopar i vam fer com una mini disco que va ser una mica avorrida.

Divendres 18 de febrer de 2022

Ens vam aixecar pensant que havíem de marxar, ja que les maletes havien d'estar fetes abans d'anar a pistes. Quan tothom va acabar vam esmorzar i a pistes una altra vegada. Aquell dia la neu no estava bé tampoc, i com els altres dies hi havia pistes que estaven tancades. Aquest dia ens va servir per baixar per totes les pistes que hi havia obertes al Port del Comte. A mig matí vam parar per descansar i beure una mica d'aigua a un bar a peu de pistes i després vam seguir fins a l'hora de dinar. Després de dinar vam haver de tornar els esquís i agafar les maletes per pujar al bus i marxar cap a Valls. La veritat és que ens ho vam passar molt bé i ens va fer molta pena marxar.

BERTA TIBAU BARTOLÍ I BERTA PEDRET MARCHMALO,
4t ESO A

SORTIDA CULTURAL A MADRID

Els dies **23, 24 i 25 de març** els alumnes de les optatives artístiques de batxillerat, Literatura universal, Cultura audiovisual, Història de l'art i Dibuix artístic van fer una sortida cultural a Madrid, per visitar diversos museus i fer una mica de turisme a la capital espanyola.

Els alumnes de batxillerat van arribar al migdia a Madrid. Primer de tot van anar a visitar el Museo del Prado, on van veure quadres com *Las meninas* o diferents quadres de Goya, entre d'altres autors. Després van visitar el Parque del Retiro, en el qual van fer-se fotos amb les magnífiques vistes que té. Seguidament van anar a sopar i van anar a veure el musical de *Grease*, fet pel director Joan Miquel Pérez. Quan es va acabar ja van anar a l'hostel on estaven instal·lats i de pas van veure l'edifici Carrión, conegut per la torre de *Schweppes*, i la Plaza del Sol, però van tenir la mala sort que estava en obres. Malgrat que va ser un dia molt llarg i cansat, els va valdre la pena.

Al matí del segon dia els alumnes van visitar el Parque del Retiro per veure-hi el Palacio de Cristal el Palacio de Velázquez, construïts per Velázquez i inaugurats l'any 1881. En aquesta visita no van estar gai-

re ben acompanyats pel temps. Es van dirigir al museu Thyssen-Bornemisza, on van veure pintures d'autors molt famosos, la col·lecció de Carmen Thyssen-Bornemisza i una col·lecció temporal de gran interès. Després de dinar es van dirigir al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, en el qual s'hi poden veure arts del segle XX i del contemporani. Seguidament van tenir temps per visitar Madrid soles, van anar allà on més els cridava més l'atenció del centre de Madrid en subgrups. Per acabar el dia, després de sopar, van anar a fer un tomb nocturn pel centre de Madrid. Va anar fins a la plaça de Santa Anna en la qual s'hi troben diversos edificis importants i escultures com la de Federico García Lorca. I seguidament van anar a l'hostel a descansar.

El divendres van visitar el museu Sorolla, que era la casa d'un famós pintor, Joaquín Sorolla, en la qual hi estan exposades les

seves obres. En sortir del museu van poder visitar el Palacio Real i la Plaza Mayor. Més tard van dinar al Museo del Jamón i seguidament van anar a l'hostel a recollir les maletes per agafar l'autobús i tornar cap a Valls. Va ser un viatge molt profitós i molt interessant per als alumnes de la modalitat artística, ja que han pogut visualitzar pintures i museus molt famosos, que els han fet enriquir molt culturalment.

FRANCESCA VIÑAS GRASES,
BIEL OLLER SIGRÓ,
AINA MORATÓ NOGUÉ,
1R BAT

DIARI DEL VIATGE A PARÍS

Dimecres 23 de març, el primer dia

Ens vam llevar molt d'hora, ja que a les 4.15 h de la matinada marxàvem en autobús cap a l'aeroport de Barcelona. Hi vam arribar a les 5.30 h i vam anar a facturar maletes ràpidament, perquè encara ens quedava el control policial i el vol sortia a les 7.55 h. Un cop passat el control, vam poder esmorzar i després vam anar directes a l'avió. Allà ens

vam col·locar al nostre lloc i vam esperar que l'avió s'enlairés. Va ser un vol molt tranquil i va anar tot molt bé.

A mig matí arribàvem a l'aeroport de París, on vam anar a buscar les maletes i vam anar directes al tren. Un cop vam agafar el tren va ser una experi-

ència nova: al principi, com que era la primera parada, no hi havia molta gent, però quan vam anar parant a les parades va començar a pujar gent i gairebé no hi cabíem, perquè cadascú de nosaltres portava una maleta i ocupàvem molt d'espai. El trajecte va

ser una mica llarg, perquè quan vam baixar del tren, encara ens quedava un tros caminant. Aquest tros se'ns va fer bastant llarg, pel fet que no sabíem on estava l'hotel, vam haver d'agafar el Google Maps per poder arribar. Tot i això, ens vam passar una bona estona caminant, ja que alguna vegada ens vam equivocar de carrer. Un cop a l'hotel ens van deixar una habitació per poder deixar totes les maletes i poder anar a dinar amb tranquil·litat.

Per dinar vam anar a fer un pícnic al Jardí de les Teuleries. Un cop vam

acabar vam tornar cap a l'hotel per organitzar-nos les habitacions i descansar una estona. A la tarda vam anar a visitar el Sagrat Cor, una basílica a dalt d'un turó i el Moulin Rouge, un cabaret de París. Quan van ser quarts de vuit del vespre vam anar a l'hotel, ens vam dutxar i vam anar a sopar. I en acabar vam anar cap a les habitacions.

Dijous 24 de març, el segon dia

Ens vam aixecar aviat i vam anar a esmorzar a les 8.30 h. Aquell dia vam anar a visitar el Palau de Versalles. Vam fer unes quantes parades amb metro i 30 minuts de tren. Durant el trajecte vam passar pel costat del riu

Sena i vam veure una rèplica de l'estàtua de la Llibertat: ens va encantar. Quan vam arribar al palau vam passar a dintre en dos grups i vam quedar meravellats del gran i bonic que era, ens va agradar molt. Després vam sortir a fora a veure els jardins, vam dinar a la gespa i vam aprofitar per descansar, parlar i prendre el sol fins a les 16 h, que va ser quan vam tornar al tren. Abans de marxar ens vam fer una foto a la Font d'Or. Després de passar tot el matí a Versalles vam començar el trajecte cap al centre de la ciutat. El nostre destí era l'Arc de Triomf, però abans d'arribar-hi vam fer parades i vam aprofitar per fer el lle-

pafils. Ens vam comprar una crep de xocolata, vam carregar forces i altre cop vam retornar al camí. El carrer de l'Arc de Triomf estava al costat dels famosos Champs-Élysées. Estava ple de botigues i també vam fer diverses parades. Finalment vam arribar a l'Arc de Triomf i ens vam fer una *selfie*. Després del dia mogut vam arribar a l'hotel morts de cansament i vam anar a dormir ben aviat!

Divendres 25 de març, el tercer dia

Al matí ens tocava visitar el Louvre. Per arribar-hi vam haver d'agafar el metro. Vam fer més de 20 parades en una línia i després 4 més en una altra. Va ser una mica esgotador, ja que el metro de París sempre va ple de gent. En arribar, vam anar directe al museu. El museu per dins és grandíssim. Allà ens van deixar sols per anar veient el que volguéssim. Nosaltres vam anar directe a veure la Mona Lisa. No ens va costar trobar-la perquè dins del Louvre tota l'estona indiquen cap on has d'anar si la vols veure. En arribar a la sala on era, hi havia un munt de

La Gioconda està molt ben indicada però la sortida no!

Després vam anar a la Sainte Chapelle i al seu davant hi ha el Tribunal de Justícia. Justament aquell dia estaven jutjant el terrorista supervivent de l'atemptat de Bataclan. Estava tot el carrer tallat amb un munt de furgons policials i policies. Ens van deixar entrar a la capella perquè ja havíem comprat l'entrada, si no, no haguéssim pogut. A la tarda vam anar a passejar per París. Vam quedar a Notre Dame per fer una foto i després vam anar a fer un passeig. Vam passar pel pont on abans hi havia tots els cadenats, però pel pes que causaven, hi havia perill que caigués i els van treure tots.

A punt d'acabar la tarda, ens van deixar en un barri per anar de compres. A les 18 h els altres companys van tornar a l'hotel, en canvi, a nosaltres ens van deixar sols perquè ens quedéssim una estona més. Vam anar els dotze amb metro fins

gent fent cua, era cansat. Vam marxar però per sortir del museu ens vam perdre, ja que estava molt mal indicat.

a les Galeries Lafayette, que tenen una terrassa amb vistes a tot París. Vam pujar fins a dalt, però per mala sort, la terrassa estava tancada. No vam poder veure la panoràmica. En comptes d'això, vam aprofitar que estàvem allà per comprar un regal als nostres professors per agrair el viatge que ens havien organitzat.

Dissabte 26 de març, el quart dia

El quart dia ens vam llevar a una hora mitjanament bona, cap allà a les 9 h, ja que teníem hora a les 12.30 h a la Torre Eiffel. Vam agafar diferents línies de metro per arribar a una avinguda en la qual es veia la Torre Eiffel perfectament per fer unes bones fotos amb els companys. Després de les fotos, vam arribar a la torre on vam fer cua per fer el control i agafar les entrades. Un ascensor que anava molt ràpidament ens va portar a la part del mig, però si volíeu podíeu agafar-ne un altre que et portava fins a la part superior per tindre unes millors vistes. A l'hora de dinar, vam baixar i cadascú va anar a buscar el seu dinar per menjar-se'l als parcs que envoltaven aquella zona.

A les 17 h de la tarda, vam decidir anar a comprar unes entrades per anar pel Sena en barca, però les cues eren massa llargues i vam anar cap a la zona rica, on hi havia el palau de l'òpera. Un

cop allí, vam estar mirant les botigues que es trobaven per la zona i més tard alguns companys vam decidir quedar-nos-hi i els altres van tornar a l'hotel. A les 20.30 h vam arribar a l'hotel, vam sopar i vam descansar una mica.

Diumenge 27 de març, cinquè i últim dia

L'últim dia vam aprofitar el matí per dormir una mica més. Vam sortir de l'hotel deixant les maletes llestes. Un cop preparats, vam anar cap al Marçhé de la Bastille i de camí vam passar per la sala de concerts Bataclan, on va tenir lloc un dels atemptats terroristes de París l'any 2015. Al mercat vam aprofitar per comprar alguns re-

cords. Després d'haver passejat una estona, vam descansar en un parc molt bonic i alguns van anar a visitar la casa de Victor Hugo. Més tard, cadascú va dinar al lloc que volia. Després de dinar, vam quedar a les 16 h, però com que els professors ens van dir que arribarien tard, al voltant de les 16.30 h, ens vam haver d'esperar més estona.

A la tarda, ens vam dividir en dos grups. Uns van anar a veure l'estadi del París Saint-Germain i els altres, el cementiri Père la Chaise a veure alguns poetes famosos enterrats allà. Es va fer tard i vam passar per l'hotel a buscar les maletes. Després d'agafar primer el metro i després el tren, vam arribar a

l'aeroport. Allí vam sopar alguna cosa i ràpidament vam pujar a l'avió per tornar cap a casa. Va ser un viatge molt bonic que sempre recordarem.

MARTA SANVIDAL FIGUEROA, LAURA SORIANO CAÑELLAS, EDUARD MARTÍ IBARRA, GEMMA MAGRE RAMÍREZ, MARIA MIRACLE PINEDA, LEONOR CHESÉ ALMANSA, MARÍA PORCEL LÓPEZ, LAIA SORIANO CAÑELLAS, XÈNIA VALLVEY ALBAREDA,

alumnes de 1r BAT C

Enhorabona als nostres campions !!!

#Excel·lènciaFP

AMÀLIA ÁLVAREZ GARCÍA

Quan era petita...

Vaig néixer a Tarragona, a la plaça de la Font, i per això crec que em sento una tarragonina arrelada a la ciutat i, com diuen Els Pets, «Tarragona m'esborrona». Conservo pocs records de la plaça, però tinc imatges d'un lloc molt diferent de l'actual, amb petits comerços i un ambient bastant familiar. De seguida ens vam traslladar a viure a un barri que estava començant-se a construir, només hi havia algunes petites cases unifamiliars, semblava un poble, i nosaltres, els nens, fèiem vida al carrer, tots ens coneixíem i jugàvem junts, anàvem d'una casa a una altra. Amb el temps, això ha anat canviant i ara és un barri amb edificis grans i aquest esperit de compartir ja no hi és. Però jo encara visc al barri i em sento sentimentalment lligada a aquest lloc.

Els meus pares són d'un poble petit de León i la meva família sempre ha estat molt unida a aquest poble. Des que era molt petita, quan arribava l'estiu, agafàvem el tren, un trajecte interminable, i anàvem a veure la família. Aquest contrast entre la cultura catalana i la cultura lleonesa ha estat molt present a la meua vida. Em sento afortunada de poder haver gaudit d'aquesta situació. Certament, el Mediterrani és el meu lloc, però també tinc uns sentiments molt especials per La Cepeda, la comarca de la meua família. És molt enriquidor poder compartir diferents cultures... Els meus pares van haver d'emigrar en una època en què era difícil guanyar-se la vida i van trobar a Tarragona un ambient acollidor del qual sempre ens n'hem sentit molt orgullosos, igual que de les nostres arrels lleoneses.

Durant els estudis...

Vaig estudiar en un col·legi religiós de monges, no perquè els meus pares fossin especialment creients, sinó perquè era a prop de casa i els va agradar la formació que hi donaven. L'ambient de l'escola era familiar, no hi havia molts conflictes i recordo especialment quan assajàvem les cançons de la missa, això m'agradava molt. Les monges eren

properes, però les normes eren molt més estrictes que ara. Jo sempre vaig ser de les que procurava seguir-les i no causar problemes, a més a mi m'agradava aprendre.

Vaig estudiar COU a l'institut Pons d'Icart, per primera vegada amb nois a la classe. Recordo alguns professors que em van sorprendre perquè ens donaven una visió una mica més oberta que la de les monges. A mi m'interessava la literatura, la política, i a l'institut em vaig trobar més a gust per desenvolupar aquests temes i també per començar a qüestionar-me altres conceptes més tradicionals. Després, a la universitat vaig gaudir d'un ambient més participatiu, amb companys i companyes que de seguida vam fer pinya. Recordo aquella època amb il·lusió, ja que ens ho van passar molt bé. La Universitat de Tarragona era petita, amb pocs alumnes, i els professors, en general, ens donaven unes classes que, almenys a mi, em van resultar molt interessants perquè ens feien «pensar i raonar». Sempre he tingut aquesta passió per tenir l'oportunitat de discutir i participar.

Però al mig de la carrera, vaig decidir fer una pausa, en anglès es diu «gap year». En aquells anys no hi havia ajuts, ni Erasmus, ni res, vaig donar unes classes particulars i amb els estalvis vaig marxar cap a Londres. Vaig estar un any treballant d'au-pair, una experiència inoblidable. Londres era un centre cultural molt interessant amb tants tipus de gent diferent i tantes coses per descobrir! A la tornada vaig deci-

dir acabar la carrera a la Universitat de Barcelona. Londres i Barcelona van ser molt importants per a mi perquè em van donar una visió més cosmopolita. A mi m'encantava trobar gent diversa, amb maneres diferents de veure la vida. Tant Londres com Barcelona, en aquella època, els anys 80, no eren les ciutats turístiques que són ara, eren centres culturals rellevants.

Com a professora destacaria...

Primer de tot, he de dir que quan jo vaig començar, la majoria dels alumnes estudiaven francès, va ser el començament de l'anglès com a llengua internacional i a partir de llavors ha anat creixent fins a la situació actual en la qual l'anglès és cabdal arreu del món. L'interès per l'anglès era molt reduït i, fins i tot, molts deien que era «la llengua de l'imperi» i no el volien ni sentir. La meua atracció per l'anglès va començar amb la música. Volia saber què deien totes aquelles cançons que m'agradaven i de mica en mica vaig agafar aquesta devoció que sempre he tingut per la llengua anglesa.

Veritablement, la meua vocació docent va començar tard, jo no tenia intenció de dedicar-me a l'ensenyament, m'agradava més la traducció. Però em van adjudicar una substitució a Sant Carles de la Ràpita i aleshores vaig descobrir, per una banda, el Delta de l'Ebre, per a mi un paradís natural, i per altra, la Formació Professional. Era un centre de cicles formatius, em van donar una tutoria d'Electricitat, i jo que no havia treballat mai en un institut vaig haver d'idear-me-les, perquè tots aquells nois que no estaven gaire interessats en l'anglès comencessin amb el verb TO BE.

Vaig estar un grapat d'anys en diferents llocs: Cervera, l'Ametlla de Mar, el Perelló, Calafell, Flix... dels quals tinc records entranyables. Aquells anys van ser els que em van portar a definir la meua carrera i decidir-me per la docència. Després, va arribar la meua destinació definitiva al Jaume Huguet i vaig tornar a l'FP. Potser pel meu tarannà, com que m'agraden les «causes difícils» em sento molt identificada amb els cicles formatius. Malgrat que es tracti d'uns estudis molt competents i valuosos en el món actual, crec que estan infravalorats. Jo sempre he defensat aquesta formació, que en el nostre centre, a més, és tan important i amb la qual m'he sentit molt lligada. I per descomptat també he gaudit molt de les classes a batxillerat on els alumnes sempre t'ofereixen nous reptes, es treballa amb interès i també s'aprèn molt. L'anglès és una assignatura molt compatible amb tots els estudis, és versàtil i es pot adaptar a diferents àmbits amb la qual cosa jo m'identifico molt.

Al Jaume Huguet he treballat molt a gust. Al departament he tingut companyes (quasi sempre hem estat dones) amb les quals he compartit moments molt especials, moments que van més enllà de la feina, diria que som com una petita família. Hem fet projectes, setmanes culturals plenes d'activitats i uns viatges a Escòcia que sempre recordaré. A l'Institut, en general m'ha agradat el bon ambient de treball i, sobretot, la complicitat organitzant celebracions o participant en els musicals, per a mi tot un descobriment. Per això, vull

mentonar especialment l'orquestra i els musicals del centre, ja que permeten traspasar la dinàmica habitual de les activitats lectives a l'aula i m'han fet gaudir d'una experiència fantàstica tant durant els assajos, com a les actuacions.

Ser professora és un repte i una feina molt interessant, ja que es tracta de l'educació, aspecte essencial de les nostres vides i imprescindible per a un desenvolupament social íntegre. Des del principi, també vaig tenir clar que volia treballar en un centre públic en el qual tinguessin cabuda totes les persones. En aquesta professió es treballa amb grups de persones molt heterogènies i t'has d'adaptar a aquesta situació. Jo crec que he estat de sort, tant amb els alumnes, com amb els companys i companyes de feina, entre els quals he fet uns bons i grans amics. Per a mi és molt important tenir un ambient laboral agradable, de col·laboració i participació i, en aquest sentit, em sento afortunada. Finalment, només m'agradaria afegir que he intentat fer les coses bé i amb respecte per a tothom.

La ra que...

Sembla mentida, però ha arribat el moment de la jubilació. Em costa creure que aquesta vegada soc jo la que he d'acomiar-me. Potser és un tòpic, però realment el temps passa volant.

Tinc sentiments contradictoris, per una banda, per fi ha arribat el moment de poder gaudir del temps, una constant a la meua vida, ja que sempre he tingut problemes per adaptar-me als horaris estrictes. No obstant això, tinc certa enyorança de veure que el curs vinent jo ja no hauré de fer les programacions, preparar les classes, corregir els exàmens o repetir un milió de vegades: "Vols deixar el mòbil, si us plau".

Hi ha moltes activitats que m'agraden, llegir, escoltar música, el cinema, viatjar... També m'agradaria tenir un contacte més proper amb la natura, passejar, cultivar... i dedicar més temps a la família i als amics. A León es diu molt «*Andando y viendo*» i és el que de moment faré.

És veritat que també m'hauré d'acostumar a no tenir tant contacte amb els

joves, que et mantenen alerta del dia a dia, i també, en el meu cas que soc bastant reticent de les noves tecnologies, els joves et fan estar al corrent de totes les novetats. Espero, dins el possible, seguir una mica «connectada».

Un llibre

Soc incapaç de triar un llibre, m'agrada molt llegir i tinc infinitat de llibres i autors favorits, però vull destacar dues dones amb les quals m'identifico, són molt diferents, però a mi em semblen igualment interessants: Jane Austen i Virginia Woolf i, si podeu, llegiu en anglès, «*it's wonderful*».

Una pel·lícula

Tampoc puc destacar una sola pel·lícula, és impossible; així i tot, quan tenia 18 anys vaig anar a un cinema petit de Barcelona a veure *Cabaret*, i aquesta imatge sempre l'he tingut gravada, perquè tant la història com la interpretació de Liza Minelli em semblen espectaculars.

Una cançó

Impossible d'anomenar-ne una... m'agrada tota la música, crec que no podria viure en un món sense música, el rock és una de les meves favorites, i potser, connectant amb tot el que he explicat anteriorment, una cançó que em pot identificar és «*Maneras de vivir*» de Rosendo. També, sempre que puc, gaudeixo de la música en directe.

Un paisatge

Com he dit abans em situo en una eterna dualitat. Per una banda, el Mediterrani, passejar per la platja Llarga i apropiarse al bosc de la Marquesa no té preu. I al mateix temps caminar sota els xops o els castanyers a la vora del riu en el poble dels meus pares. Els dos paisatges són incomparables.

Un somni

Jo crec en un món igualitari on hi hagi justícia social. Em sembla del tot necessari que es valori el respecte i els drets humans, afegint que tots tenim uns deures i un compromís dins la societat. Malauradament, sembla que cada vegada estem més lluny d'això. Potser les noves generacions siguin més conscients i deixi de ser un somni.

PEPITA LÓPEZ GIL

Quan era petita...

Jo vaig néixer a casa, a la Placeta de les Escudelles, al mig del nucli antic de Valls, però quan tenia dos anys ens vam traslladar als pisos de Clols, que és d'on tinc els meus primers records. Recordo aquell temps com un temps agradable, de tardes al balcó cosint i escoltant les novel·les de la ràdio, esperant l'hora per anar a jugar al carrer. El barri era nou amb famílies joves, i hi havia molts nens i moltes nenes que jugàvem pel carrer Ruanes i per la plaça Sant Joan sense cap mena de restricció, exceptuant sortir a la carretera.

Dels meus veïns i veïnes en conservo un molt bon record, bons veïns disposats a ajudar-te si ho necessitaves i a fer-te costat. Encara, ara, quan els trobo, m'aturo a parlar amb ells i elles

per comentar com va tot, la família, la salut... i, malauradament, reben la notícia de que molts van faltant. És llei de vida...

Durant els estudis...

Les meves primeres lliçons me les va donar la meva padrina. Recordo una llibreta peticona on em dibuixava una quadrícula i em posava una vocal en cada quadret. Jo les havia de copiar i omplir la pàgina.

Quan vaig anar a l'escola, la Sagrada Família, situada on ara hi ha l'hospital, ja sabia les vocals i els primer números. Vaig fer els meus primers cursos envoltada de companyes alegres i d'unes monges que, avui, qualificaria d'avançades i democràtiques. Malauradament, l'escola va haver de tancar i els dos darrers cursos de l'EGB els vaig

fer al Lledó. Vaig notar molt el canvi i diria que no em vaig adaptar.

Acabada l'EGB, vaig decidir anar a l'institut a fer el batxillerat perquè, per la meva edat, no em van deixar entrar a l'escola a fer FP de química, que era el que jo volia. De totes maneres, hi vaig arribar, cursant el batxillerat i fent la carrera de química a l'actual URV, en la branca industrial i, finalment, fent de professora de física i química en les escoles de formació professional.

Del meu pas per la universitat m'agradaria destacar el bon ambient que hi havia entre els companys i descobrir que els professors són persones amb qui pots parlar tranquil·lament i en confiança, sense les barreres que hi havia a l'institut. «La señorita tal», «el señor cual» (jo no ho he dit, però vaig estudiar en castellà). Quin canvi!!!

Com a professora destacaria...

Vaig arribar a ensenyament com a segona opció. Quan vaig acabar la carrera de química industrial volia treballar en una empresa dissenyant equips i estacions de control de processos i reaccions, que era el que jo havia estudiat, però eren moments de crisi i una dona ho tenia molt complicat. Per sort, les coses han canviat una mica, però no el suficient. De manera que em van proposar fer oposicions a professora de física i química de formació professional. M'ho vaig prendre com un repte i vaig anar a oposicions, vaig aprovar i em van destinar al centre de Sant Carles de la Ràpita. Allí vaig fer el bateig de foc. Tot era nou per a mi, alumnes, companys, centre... De seguida em vaig adonar que el contacte amb els alumnes m'agradava molt i que volia ensenyar-los allò que havia estat important per a mi, treball, esforç, responsabilitat... Que considero imprescindibles per aconseguir el que pretens, i així he continuat fins ara.

El segon curs el vaig fer a Amposta. El record dels companys que guardo és un dels més bonics de la meua carrera professional, amabilitat, companyo-

nia, empatia.... Si no hagués estat tan lluny de casa, segur que hauria intentat quedar-m'hi.

Però la vida continua i vaig anar a Torredembarra, on van començar els canvis de reforma dels estudis que encara ara continuen, no semblen tenir aturador i no sé si sabem on volem anar. Després, a Montblanc i, finalment, a Valls. El centre de formació professional on jo havia volgut començar a estudiar.

En aquest centre, he passat els darrers trenta anys de la meua vida. He viscut molts canvis a nivell personal i professional.

A l'escola -que és com jo anomeno el centre-, m'he sentit com a casa. Ha estat la meua casa. Hi he trobat companys i companyes que considero més amics que simples companys i amb qui he compartit moments feliços i moments tristos, però on sempre he trobat una paraula, un gest que m'ha ajudat, un somriure i una anècdota que ajuda a passar-ho tot. Pel que fa als alumnes, he tingut tot tipus de «persones», i en guardo un

record agradable de tots. Puc dir que alguns dels meus alumnes són ara professors en universitats, altres directors d'empresa, altres infermers, altres metges, altres mecànics, altres elèctrics... En definitiva, persones, i espero que hagin après de mi que la responsabilitat, l'esforç, el treball, l'amabilitat, l'educació són el més important, i que siguin bones persones. Si ho he aconseguit, ni que sigui alguna vegada, ja em dono per satisfeta.

I ara, què...?

Ara, no sé. Encara estic pensant què faré. Suposo que seguir cuidant de la família, que és molt important per a mi, però també fer coses per a mi mateixa... Llegir el que no he tingut temps de llegir, fer plantetes en un petit hort urbà, cuidar flors, bricolatge, estudiar idiomes... Em sembla que la llista s'està fent llarga i que no arribaré a tot. Com sempre...!

De totes maneres, el que tinc molt clar és que ara és el moment de dedicar temps a fer les coses, a no angoixar-me i a aprendre a pensar que sí no es

fa avui es farà demà, cosa que a mi em costa molt, però que estic disposada a aprendre... i a «estar en procés d'assoliment».

Per acabar...

Un llibre...

Réquiem por un campesino español de Ramón J. Sender. Una història que em va marcar.

Una pel·lícula...

He dubtat molt però suposo que *Dirty Dancing* per la seva música.

Una cançó...

Una altra vegada difícil, però els «Cors de Nabucco» de Giuseppe Verdi.

Un paisatge...

La vista de la Serra de Miramar des de casa dels meus pares als pisos de Clols. Em fa sentir segura i a casa.

Un somni...

Encara molts... però tal com estan les coses «PAU i SALUT» per a tothom.

ASSUMPCIÓ NIUBÒ BOSCH

Quan era petita...

Vaig néixer a Igualada, però als pocs dies ja era a Santa Coloma de Queralt. I a allí em vaig fer gran. Recordo que sortíem a jugar al carrer, al riu Gaià, i segons l'època de l'any anàvem a collir ametllons -són les ametlles tendres-, cireres... També recordo l'hivern, quan es glaçava l'aigua de les canals, els climells penjant de les teulades, les nevades. I l'escalfor que hi havia a la cuina de casa gràcies a una "cuina econòmica", que servia per coure el menjar i escalfar a la vegada.

I esperàvem les festes de barri, amb jocs infantils: carreres de sacs, trencar l'olla, el mocador... i la festa major amb els cotxes de xoc, el circ... De més gran, les tardes de diumenge anàvem al cinema: sessió doble amb mitja part.

No sortia massa del poble, només per

anar a comprar alguna peça de roba a Igualada, el nostre centre comercial. A casa meua no anàvem de vacances a l'estiu, el meu pare era pagès i a l'estiu és quan més feina hi ha. La primera vegada que vaig sortir a l'estiu va ser unes colònies a Torredembarra on anàvem a la platja cada dia. A Santa Coloma no hi ha mar, però això sí, cada tarda d'estiu ens arriba la marina per refrescar-nos.

Durant els estudis...

Primer vaig anar un parell d'anys a una llar d'infants perquè la mare treballava. Després tots els cursos de primària a les "Escuelas Nacionales" de Santa Coloma, amb nens i nenes en classes separades. A la mateixa aula hi havia diferents cursos barrejats. Hi havia una classe per als primers cursos i una altra per als cursos superiors. Les aules eren grans, amb una estufa.

A l'hivern el primer que fèiem en arribar a l'escola era preparar i encendre l'estufa. Els darrers anys d'escola ja anàvem nens i nenes junts.

A la vegada que feia els cursos de primària, el mestre ens va proposar a uns quants alumnes de fer el batxillerat. Els primers quatre cursos es podien fer lliures, això vol dir que et preparaves el temari amb el mestre de l'escola i a final de curs anaves a examinar-te de tot el temari en dos dies a un institut. Nosaltres anàvem a l'institut d'Igualada. Tinc molt bon record de l'escola, dels i les mestres, dels jocs al pati. I vaig acabar fent el COU a l'institut Martí Franquès de Tarragona. Després ja ve la universitat a Tarragona. Llavors encara no era la Universitat Rovira i Virgili, sols delegació de la Universitat de Barcelona. Hi vaig

cursar els quatre primers cursos de química. El cinquè vaig haver d'anar a la UB a Barcelona: vaig escollir l'especialitat de bioquímica i en aquell temps encara no es podia cursar a Tarragona.

Tots els cursos de COU i universitat vaig tenir beca. Per seguir ajudant a pagar els estudis, als estius treballava; primer en un hotel-balneari de Vallfogona de Riucorb, a prop de Santa Coloma. Amb els primers diners que vaig guanyar em vaig comprar un "radiocassette". Després, quan ja era a Tarragona estudiant, vaig començar a fer substitucions a l'estiu en un laboratori d'anàlisis clíniques. Els primers anys atenent les persones i escrivint els resultats amb una màquina d'escriure elèctrica. Més endavant ja vaig passar al laboratori.

Com a professora...

Acabada la llicenciatura vaig continuar treballant al laboratori d'anàlisis clíniques on feia substitucions a l'estiu. Però llavors ja no em feien contracte, sinó que estava com autònoma i cobrava per les hores treballades, i tot i que la feina m'agradava vaig buscar un altre lloc de treball. Vaig començar a treballar en una empresa del polígon de Valls que es dedica a fer additius per a pinsos. Feien antioxidants i pigments. Els pigments s'extreien de plantes: el pigment groc, de la flor de marigold, *Tagetes erecta*, i el vermell, dels pebrots. Hi vaig aprendre molt sobre pigments i alimentació animal. Hi vaig estar durant uns dos anys.

Mentre era a l'empresa d'additius em van cridar per a una substitució de matemàtiques a l'institut Jaume Huguet i així va començar la meva etapa laboral a l'educació. Els següents cursos vaig estar d'interina de matemàtiques a l'institut Ramon Barbat, de Vila-Seca, i a l'institut Baix Camp, de Reus. Durant el curs de Reus vaig preparar les oposicions a Física i Química. El curs de pràctiques a l'institut Vidal i Barraquer, de Tarragona. I hi vaig continuar tres anys més amb comissió de serveis, fins que vaig obtenir la destinació definitiva a l'Institut Jaume

Huguet AET el 1995, d'on ja no m'he mogut. Vaig començar fent física i química, matemàtiques i les pràctiques de laboratori del 1r curs de formació professional de la branca de química que llavors s'impartia a l'Institut, fins que va començar l'ESO. I aquí he continuat ensenyant ciències, química, física i algun any també biologia, tant a l'ESO com a Batxillerat.

Tot i que no era la meva vocació inicial, m'he sentit molt bé fent classes. També hi ajuda la bona relació amb les companyes i companys de feina i també, en general, amb l'alumnat.

I ara què...

No tinc cap pla. Anar fent sense preses ni horaris. Anar més a fer muntanya, cuidar l'hort. I tornar a viatjar. I aprofitar per llegir tot allò que per falta de temps he anat deixant.

Un llibre...

Llibres de viatges com *Viatge a Lhasa* d'Alexandra David-Néel, o 1984 de George Orwell.

Una pel·lícula...

No soc massa cinèfila....

Una cançó...

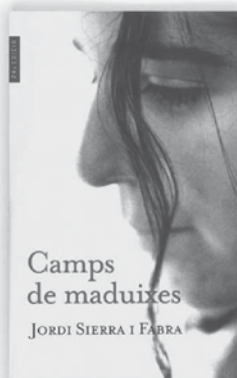
Una sola se'm fa difícil... M'agraden moltes cançons: moltes de Bruce Springsteen, de Janis Joplin, de Pink Floyd... I també de músics d'aquí: Lluís Llach, l'Elèctrica Dharma...

Un paisatge...

Qualsevol muntanya o cim del Pirineu.

Un somni...

Que la paraula SOSTENIBILITAT, que tant fem servir, realment l'apliquem. També m'agradaria que la humanitat sabés compartir la nau estel·lar en què viatgem amb la resta d'éssers vius i no es cregués la propietària del planeta Terra.

Un llibre: *Camps de maduixes*

Recomano el llibre *Camps de maduixes*, de Jordi Sierra i Fabra. Aquesta és una de les lectures obligatòries de l'assignatura de Català a 2n d'ESO. Aquest llibre tracta sobre una noia, la Lluciana, que consumeix drogues amb els seus amics. Al mateix temps, tracta sobre els problemes que tenen els altres protagonistes, com la Loreto, una noia que pateix bulímia; un periodista, que vol parlar sobre el que li ha passat a la Lluciana, o l'Eloi, que intenta buscar la substància que havia pres la Lluciana per ajudar els metges.

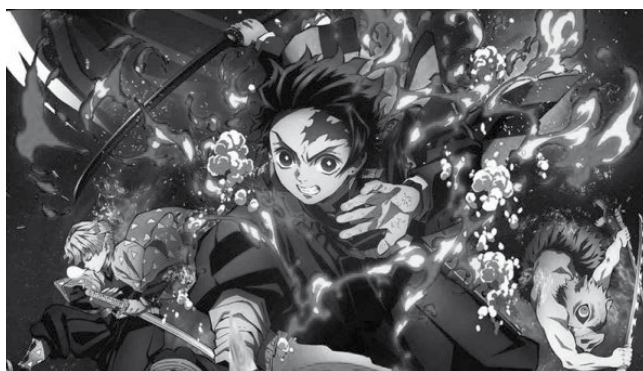
Recomano aquest llibre perquè tracta temes atractius per als joves i amb els quals es poden sentir identificats.

Fabio Amarelle Rodrigues
4t ESO A

Un anime: *Kimetsu no yaiba*

Kimetsu no yaiba és un anime que s'ha ficat molt de moda. Aquest anime ve del manga amb el mateix nom. Creat per Koyoharu Gotouge, un «mangaka», es va començar a animar el 15 de febrer del 2016. Aquest anime li ha agradat a molta gent, i ara encara més ja que estan traient un episodi de la segona temporada cada setmana. Per a mi aquest anime està molt bé: al principi no enganxa gaire, però quan vas avançant t'hi vas enganxant cada vegada més!

Aleix Gallego Domènech
4t ESO A

Un videojoc: *Ark Survival Evolved*

Bon dia! Ark Survival Evolved és un joc d'acció, aventura i supervivència de l'any 2017. Els jugadors han de sobreviure a dinosaures hostils i a d'altres jugadors potencialment agressius. Es pot jugar des d'una perspectiva de tercera persona o primera persona amb un ampli món obert. També pots viatjar a peu o damunt d'un animal prehistòric. Per a un jugador o multijugador, amb dues opcions de joc, PVP o PVE. S'hi pot jugar des de les següents plataformes: Ps4, Ps5, Xbox One, Nintendo Switch, PC i Android.

Isaac Graus Coll
4r ESO A

Videojoc: *Miniclash*

És un joc de mòbil que encara no està disponible a Espanya, però te'n pots descarregar una versió beta per Internet. És un joc d'estratègia, on tens uns personatges que has de distribuir per un camp de batalla perquè lluitin amb els personatges d'un altre jugador. Pots anar comprant personatges i anar-los millorant a mesura que avança el joc. Abans de començar la partida pots escollir un heroi i els personatges que vols que juguin. A mesura que fas partides, et van donant cofres on et surten nous personatges i així durant la partida els pots millorar a un nivell més alt. És molt entretingut.

Núria Mínguez Beltran
4t ESO A

Un compositor: Chopin

Estimats lectors de la revista Reviscola, us voldria recomanar el compositor més important de la història. S'anomena Fryderyk Franciszek Chopin. Va néixer el 22 de febrer del 1810 i va morir el 17 d'octubre del 1849, amb 39 anys per una tuberculosi. És originari de Polònia, però se'n va anar a viure a França, on es va canviar el nom per Frédéric-François Chopin. La seva obra representa el romanticisme en estat pur. Per això, se'l coneixia com «el poeta del piano». Les seves masurques reflecteixen els ritmes i melodies de Polònia, que mostren un esperit patriòtic. Les seves obres van influir a compositors com Frédéric-François Chopin, Franz Liszt i a Claude Debussy. Després d'haver-lo introduït, voldria recomanar les seves composicions. Aquestes són: «L'Heroica Polonesa», «l'obra 25 número 5» i «la balada número 1».

Ferran Ortega Pons
4t ESO A

Una activitat: fer esport

Et recomano fer esport perquè és molt beneficiós per a la nostra salut. Però el que més m'agrada de l'esport és que ho pots fer en equip, és molt divertit i coneixes moltes persones. L'esport és una gran escapatòria que ens pot ajudar a desestressar-nos i ens va bé tant físicament com mentalment.

Èrica Ortiz Sancho
4t ESO A

Una activitat: esports d'aventura

Et recomano anar a fer esports d'aventura, ja que és una experiència que farà que et sentis molt en pau amb tu mateixa, serà una experiència que no oblidaràs mai i, segurament, voldràs repetir. L'adrenalina que sents en aquell moment et fa perdre les pors i estar segura de tu mateixa. A part, que si vas amb una altra persona reforces la confiança i la seguretat que sents amb ella.

Berta Pedret Marchamalo
4t ESO A

Una sèrie: Modern Family

Jo recomano una sèrie bastant famosa i divertida. Aquesta sèrie es diu Modern Family, es va estrenar el 2009 i al 2020 van treure la seva última temporada, l'onzena. Va sobre tres famílies. En els episodis es mostra la història del que passa en un dia concret. No és una sèrie contínua, per tant pots veure un episodi quan vulguis sense necessitat de veure'n un altre, duren 20 minuts i són molt entretinguts. La pots veure a Disney+ i al canal de televisió Neox.

Berta Tibau Bartolí
4t ESO A

Un anime: *Black Clover*

Black Clover és una història creada per Yūki Tabata, de gènere d'acció, fantasia i aventura. És un «shōnen», això vol dir que és una sèrie destinada a un públic jove. La sèrie ens posa en situació d'un regne on existeix la màgia. Hi ha una frase molt present durant tot l'anime: "Les primeres tres fulles de trèvol representen la sinceritat, l'esperança i l'amor. La quarta simbolitza la bona fortuna. La cinquena simbolitza els dimonis". A mesura que van passant els episodis anirem entenent quin significat té. El que més m'agrada d'aquesta sèrie és l'ambient que es crea entre els protagonistes. No es coneixen de res, però no dubten a ajudar-se. De veritat que la recomano molt.

Laia Camell Aguilar
4t ESO B

Una activitat: parapent

Jo recomano fer parapent, és una experiència que mai oblidaré ja que la vaig fer amb la meva companya de vida, ma germana. Si tens sensació de vertigen no passa res, ja que mentre voles estàs assegut, tot i que pot ser que et maregis una mica... Al baixar has de posar els peus exactament com et diuen que els posis, perquè si no et pots fer mal. Has d'anar abrigat inclús si hi vas a l'estiu, perquè estàs volant en alçades on fa vent.

Natasha Costa Olmo
4 ESO B

Una aplicació: Spotify

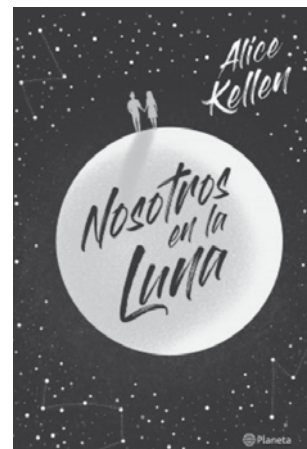
Vull recomanar Spotify perquè crec que és una de les millors aplicacions per escoltar música. Si tens la versió premium, clarament serà millor i més útil; però si no vols pagar, la versió normal també està molt bé, l'única diferència és que hi ha anuncis i que les cançons surten aleatòries... Però per escoltar música per al dia a dia, jo trobo que està bastant bé.

Alba Fàbregas Farré
4t ESO B

Un llibre: *Nosotros en la luna*

Ei! T'agrada llegir o vols començar a llegir? Doncs et recomano el llibre *Nosotros en la luna*. L'autora, Alice Kellen, va triomfar amb la publicació d'aquest llibre i es va convertir en un dels més llegits entre els joves d'arreu del món. La història està ambientada en l'amor ocasionat per la sort i l'amor a primera vista. La seva història comença a París, quan la Ginger, cansada de la seva vida, un dia decideix agafar un bitllet d'avió per allunyar-se de tot. A l'arribar a França, està perduda i no sap com agafar un bitllet pel metro. Per sort arribarà en Rhys, que l'ajudarà i passaran la nit visitant París. Quan arriba l'hora de dir-se adéu, només es passen el correu electrònic. La seva història succeirà a través de correus, durant molts temps. L'amor a distància, podrà funcionar?

Isona Ferré Cebrian
4t ESO B

Una pel·lícula: *No way home* (Spider-man)

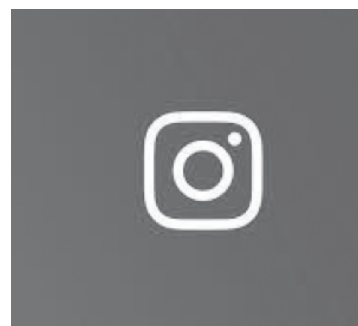
Jo recomano anar a veure la nova pel·lícula de la saga Spider-man, *No way home*. És una pel·lícula de superherois. Abans has d'haver vist els anteriors Spider-man. La recomano perquè és molt bona. En aquesta pel·lícula els tres actors de Spider-man s'ajunten per salvar l'univers. Aquesta pel·lícula és una de les més taquilleres i una de les més recomanades.

Youssef Garcia Bougrine
4t ESO B

Una xarxa social: Instagram

Et recomano Instagram, una xarxa social gratuïta molt popular, que serveix per compartir imatges i vídeos amb els teus amics, fer fotos amb diversos filtres i pujar les teves històries destacades per guardar els teus millors moments. Pots pujar publicacions amb etiquetes i la ubicació on està feta la foto, els usuaris et poden ficar «m'ha agradat» o compartir les seves històries. Instagram també posseeix un mitjà de comunicació privat per parlar anomenat Instagram Directe, i una funció anomenada Històries, on totes les persones poden publicar fotografies i vídeos temporals al seu perfil, afegint filtres i efectes, amb una durada màxima de permanència de 24 hores.

Ayoub Ghammat
4t ESO B

Una activitat: exercici físic

Personalment, et puc recomanar practicar algun esport que pugui ser constant, ja que és molt important fer exercici físic. No només per a la salut també és una oportunitat per conèixer gent nova, fer amics i amigues, passar-ho bé, desconnectar i evadir-te si tens algun problema. És molt terapèutic i molt important.

Irina López Cristià
4t ESO B

Una experiència: anar de colònies

Jo et recomano anar de colònies d'estiu amb Sorellona, concretament amb Isards. Jo ho vaig provar i ara porto tres anys anant-hi. És una experiència que no oblidaràs mai, ja que com que estàs amb unes persones desconegudes durant dues setmanes, al final es podria dir que et coneixen més que algunes persones de tota la vida. Fas amistats de veritat, ja que no hi ha mòbils ni cap comunicació amb l'exterior, per tant l'únic que pots fer és parlar i jugar amb la gent d'allí. És una experiència nova i molt interessant de provar.

Oda Rull Rafí
4t ESO B

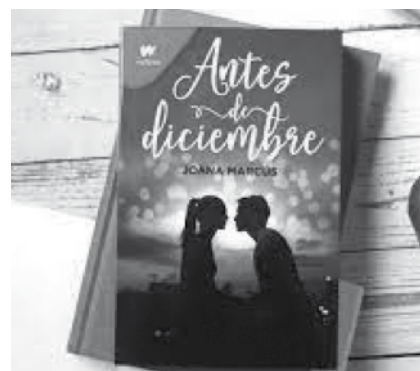
Compres: roba de segona mà

Comprar roba de segona mà pot sonar una mica estrany, però té molts beneficis per a tothom. Comprar roba de segona mà és donar una nova vida a peces de roba que altra gent ja no vol, fent que el consum d'aquesta sigui més sostenible que comprar a llocs com Shein o a les botigues Inditex. També és més barat, però això tampoc vol dir que el producte sigui de mala qualitat, moltes vegades la roba no s'ha fet servir quasi mai i està com nova. Se'n pot adquirir a moltes botigues de roba de segona mà. Comprar en aquestes botigues és molt entretingut perquè cal tenir en compte que totes les peces són diferents les unes de les altres. A vegades pot resultar divertit i tot. Però si es busca bé es poden trobar coses molt boniques a molt poc preu.

Blai Singla Milian
4t ESO B

Una escriptora: els llibres de Joana Marcús

Si t'agrada llegir, aquests llibres t'agradaran molt. La seva autora és Joana Marcús. *Antes de diciembre* és llibre escrit en una plataforma de llibres per Internet, que es diu Wattpad. Més tard, va sortir en físic. Com que el llibre va tenir tant d'èxit, l'autora en va escriure dos més. Un altre llibre reconegut d'ella és *La última Nota*. Aquest llibre només està escrit en la plataforma Wattpad, però hi ha molts rumors que sortirà en físic, tot i que l'escriptora no ha donat cap dada. La història tracta d'unes noies que van a un concert i el del concert s'enamora de la protagonista i ella d'ell.

Carla Soler Domingo
4t ESO B

Una pel·lícula: *El Verdugo*, de Luis G. Berlanga

L'any 1962, Luis G. Berlanga escriu conjuntament amb Rafael Azcona el guió de la pel·lícula que seria la seva obra magna: *El Verdugo*. Protagonitzada per Nino Manfredi, Emma Penella i Pepe Isbert, aquest film tracta la història d'Amadeo, un botxí que busca desesperadament un marit per a la seva filla que pugui heretar el seu ofici, per així aconseguir el pis que necessiten per viure tots plegats. Una comèdia finíssima, on el bon gust predomina sobre absolutament tots els acudits. Realment és molt recomanable, ja que no només és rodona tècnicament, sinó que també fa un retrat molt impactant de la societat sota el règim franquista, la feixuguesa de la burocràcia i la barbàrie de la pena de mort.

Dan Bravo Also
4t ESO C

Una aplicació: Wallapop

Wallapop és una aplicació que s'utilitza per poder revendre les coses que ja no utilitzes o bé comprar-ne d'altra gent. Aquesta aplicació ofereix l'oportunitat que algú pugui donar-li un ús a alguna cosa que tu ja no utilitzes o bé ja no necessites. S'hi poden trobar llibres, roba, sabates, mobles... És una manera de poder donar-li una segona vida a les coses. La recomano.

Martina Dalmau Cases
4t ESO C

Una aplicació: Wattpad

Vull recomanar una aplicació apta per a telèfons mòbils, tauletes i ordinadors i per a totes aquelles persones fanàtiques de la lectura que sempre busquen un racó lliure per poder llegir, encara que no sempre tinguin un llibre en físic a l'abast. Dins de Wattpad pots trobar milions de lectures disponibles, molta varietat de gèneres literaris, versions variades de sèries i pel·lícules on tu pots arribar a ser el protagonista de la història... A més, aquesta aplicació també et permet escriure la teva pròpia novel·la i donar-la a conèixer a una gran quantitat de persones. Alguns escriptors, fins i tot, han triomfat tant que a dia d'avui el seu llibre ja està disponible físicament en llibreries d'arreu del món i traduïdes a diversos idiomes. Així que si vols tenir una aplicació sempre a la mà per llegir i/o vols intentar donar-li una oportunitat al fet d'escriure, aquesta és una de les més recomanades a nivell global.

Alba Escandell González
4t ESO C

Una pel·lícula: *A tres metros sobre el cielo*

Us recomano que veieu aquesta pel·lícula ja que és la meua preferida des que soc ben petita. És del 2010, i tracta sobre una història bonica i complicada d'amor. Els dos protagonistes, Babi i H -María Valverde i Mario Casas-, són uns adolescents que es troben en una festa i comencen la seva història d'amor. Ella és una noia que té uns pares estrictes i poc comprensius; en canvi, ell viu amb el seu germà perquè té problemes amb la seva família. S'enamoren i fan tot el possible per estar junts. Una història d'amor complicada i intrigant.

Paula Escuer Iglesias
4t ESO C

Un viatge: Suïssa

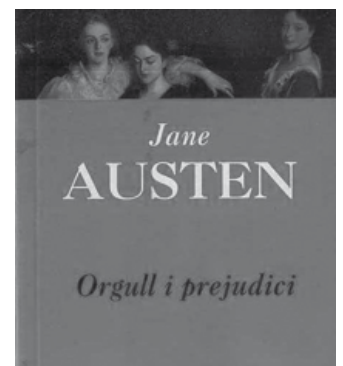
Era principis d'Agost de l'any 2021 i la meua mare va decidir que ens vacunàvem tots perquè a l'hivern demanarien el certificat covid a tot arreu on anéssim. Com que els quatre de casa estàvem vacunats, vam decidir anar a veure la família de Suïssa. Va ser un viatge molt llarg; fèiem parades per estirar les cames o per anar al lavabo. Vam sortir de casa a les 6:00 del matí i vam arribar sobre les 19:30 de la tarda. Feia bastant de fred. Vam anar a conèixer una mica el poble i al dia següent vam anar a un altre poble a comprar roba, menjar, etc... Suïssa és un país molt bonic ja que miris on miris veuràs camp i més camp.

Álex Gómez Narganes
4t ESO C

Un llibre: *Orgull i prejudici*

Orgull i Prejudici és una novel·la del segle XIX de la gran escriptora anglesa Jane Austen. Ens intenta transmetre la vida burgesa d'aquella època. També aconsegueix plasmar com vivien les dones i la seva obligació a casar-se amb un home al qual elles no estimaven. Així mateix, podem trobar una adaptació en pel·lícula a la plataforma Netflix per a les persones a qui no els agradi llegir. Recomano molt aquesta història, ja que ens podem posar a la pell de les dones que vivien en aquella època difícil per a elles.

Lucía López Martínez
4t ESO C

Una app: Canva

Jo et recomano l'aplicació Canva. És una aplicació molt senzilla que va molt bé per fer treballs, ja que té plantilles que t'ajuden a orientar-te en l'elaboració de treballs. A més, pots treure i afegir coses. La meua opinió és que és una aplicació que, tot i que necessita millores, va perfectament.

Íngrid Mayoral Sandoval

4t ESO C

Un grup de música: The neighbourhood

Us recomano un grup de música anomenat The neighbourhood. És el típic grup de música per escoltar quan estàs feliç, trist, estressat, per netejar, treballar... Personalment, és el que millor em va en un dia trist o ansiós. M'ajuda molt en la meua estabilitat emocional i m'agradaria que intentessis escoltar-lo perquè et pugui ajudar a tu també.

Luna Moral Navarro

4t ESO C

Un llibre: *El príncipe cruel*

Avui parlarem sobre el nou boom de la lectura juvenil: la trilogia "Los habitantes del aire", composta pels llibres *El príncipe cruel*, *El rey malvado* i *La reina de la nada*. Són llibres que se centren en la política i en com sobreviure en un regne de fades si ets una humana. Aquests llibres tenen una protagonista femenina molt forta, que vencerà cada una de les adversitats que se li proposen. Penso que aquests llibres es mereixen el lloc top10 de més venuts als Estats Units i el top 20 a Espanya. Crec que podrien posar lectures així a l'institut, perquè segur que tothom les llegiria, ja que la forma que tenen d'atrapar-te i de posar-te dintre de la història és impressionant.

Berta Muñoz Rosal

4t ESO C

Una botiga online: Shein

Jo us recomano una tenda online que es diu Shein, en què molts joves hi compren. El que té de bo aquesta pàgina és que els preus són molt més baixos que moltes tendes com Stradivarius, Bershka... Això sí, el producte tarda unes setmanes en arribar perquè venen d'una mica lluny, però l'espera val la pena. Jo hi he comprat moltes vegades i m'agrada molt. Recomano, però, abans de comprar les peces de roba mirar una mica els comentaris i les estrelles que tenen.

Iris Muñoz Baldrich

4t ESO C

PARAULÒGIC

Un joc: Paraulògic

El Paraulògic és un joc que et farà pensar, es basa en trobar el màxim de paraules amb un petit grup determinat de lletres que canvien cada dia. Sempre s'ha de fer servir en cada paraula la lletra que està en vermell. El joc només admet verbs en infinitiu, ni els noms propis ni els plurals. El joc s'actualitza cada dia a la 1 de la matinada i segons la teva evolució pots anar avançant de nivell. Concretament, hi ha sis nivells: pollet (per als que s'inicien al joc), colom, ànec, cigne, òliba i àguila (per als professionals). Si formes una paraula amb totes les lletres, fas un tuti, i té puntuació extra. Considero que és una bona manera de promoure l'ús del català i ja són moltíssimes les persones que s'hi han enganxat.

Guillem Sendra Fuguet
4t ESO C

Una aplicació: InShot

InShot és una aplicació per a telèfons que et permet editar vídeos, fotos o fins i tot et pot fer un collage amb les fotos que tu seleccionis. Als vídeos, els pots ficar milions d'efectes, música de fons o transicions per passar d'un fragment a un altre. Et recomano InShot perquè és molt fàcil d'utilitzar i no es necessita gens d'experiència. Només cal que tinguis seleccionades les fotos o els vídeos que vols ajuntar i ja estaria.

Isabel Busquets Carmona
3r ESO D

Una activitat: la dansa

La dansa no és només uns moviments que podem fer amb el cos. És un estil de vida, una forma de mostrar-li a la gent qui ets sense parlar, de desfogar-se i deixar de pensar en tot el dolent. Dins la dansa hi ha estils clàssics i lírics: contemporani, jazz, ballet, modern jazz... I els estils que més m'agraden, que són els urbans: hip hop, sexy, break, waacking, popping, house. Cada persona té el seu estil de dansa. L'estil es reflecteix quan ens deixem anar per la música i expressem qui som i què sentim. Si de veritat t'agrada, amb esforç i dedicació pots arribar on vulguis. Ballar és com una medicina, balleu i deixeu que les emocions flueixin!

Ainhoa Álvarez Triguero
3r ESO E

Una activitat: dormir

Dormir és una de les activitats que fem més durant la vida i la qual mai cansa. Dormir bé consisteix en 4 o 5 fases del son. Cada fase inclou períodes de son profund. A més a més aporta molts beneficis: millora la capacitat intel·lectual, ajuda a la coordinació, cuida el cor... Si no dorms bé augmenta el risc de patir accidents cardiovasculars, malalties al cor, diabetis de tipus 2... Per aquests diferents motius, crec que a dormir li hauríem de donar més importància. És una necessitat i ens ajuda a tenir millor salut.

Júlia Santó Buenaventura
3r ESO E

Un anime: *Death Note*

Aquesta sèrie va ser una autèntica revolució amb una història totalment original que aprofundia en la maldat de l'ésser humà i l'ètica. Yagami Light és un estudiant brillant, però un dia es troba amb un quadern que li canviarà la vida del tot. El *Death Note* és un llibre negre propietat d'un shinigami que el va deixar caure a la Terra. Amb aquest quadern, els shinigamis o déus de la mort poden matar les persones amb només escriure el seu nom, així que Light decideix crear el seu món perfecte. A mi m'agrada molt: els protagonistes són molt intel·ligents i la trama és molt interessant. Us la recomano!

Radouan Khalioui
3r ESO E

El món del cavalls

Jo et recomano el món dels cavalls, una manera d'endinsar-se en la natura i viure experiències diferents i úniques amb aquests animals. El cavall és un animal que rep els teus sentiments: si tu tens por ell ho rebrà, els cavalls necessiten tranquil·litat. Apunta't a una hípica i veuràs que bonic i divertit. Al principi fa una mica de respecte pujar a un cavall, més gran o més petit, però ja veuràs com al final t'acabes sentint còmode i acollit per aquests animals.

Sílvia Alessandria Roca
3r ESO B

Un esport: l'hoquei

No saps què fer tantes hores asseguda al sofà? Fes un esport!, per a mi és la millor activitat per recomanar a un amic, amiga, familiar, conegut o desconegut. I per què ho recomano? Doncs perquè vas amb patins, has de controlar una pilota amb un estic, s'ha de tenir molta precisió... Un dels motius perquè el recomano és pel sector femení: a Catalunya hi ha molts pocs equips femenins d'hoquei i m'agradaria moltíssim que se li donés més visibilitat. També va molt bé per desfogar-se, però el millor de tot és que pots desconnectar al 100%!

Eva Andreu Sendra
3r ESO B

Un esport: escalada

Jo recomano l'escalada perquè és un esport que està molt bé i fa que et posis en forma. Es pot practicar tant en un rocòdrom com en vies de muntanyes. És entretingut, però s'ha de tenir paciència. I si algú té vertigen i també li agradaria escalar pot fer boulder -escalada en bloc-. Per fer aquesta activitat és necessita arnés, corda, peus de gat, cintes, grigri -assegurador- i casc. Jo us animo que ho proveu.

Abril Coll Recasens
3r ESO B

Una activitat: patinatge

Si t'he de recomanar alguna cosa tinc molt clar que serà el patinatge artístic. És un esport molt bonic i molt emocionant. Si t'agrada patinar i ballar, amb el patinatge ho pots fer tot. Allà podràs treballar la força i sobretot la flexibilitat. Quan patines et sents molt bé i és una forma d'expressar el que sents i una manera per desconnectar de tot... Pots patinar sola o en grup. Jo ja fa molts anys que patino i amb els anys m'he adonat que en el moment que vaig decidir apuntar-me a patinatge, vaig prendre una de les millors decisions de la meua vida.

Candela Coll Recasens
3r ESO B

Una activitat: Ball de diables de Valls

Et recomano anar al Ball de diables de Valls. Tirar carretilles es una manera de desestressar-se perquè saltes, corres, balles amb la gent que ve al correfoc. Al principi, fa una mica de por, però després vas demanant que et posin dues carretilles o més, i això és com una addicció perquè cada cop en vols tirar més i més... Dins el ball de diables de Valls hi ha tres papers: el més comú és el de diable, després hi ha el de diablessa, que no tira carretilles, i per últim hi ha Llucifer, que és el que tira més carretilles de tots. Tots van amb espadenyes de pagès. En resum, és un molt bon passatemps.

Roc Rué Güell
3r ESO B

Música catalana

Jo recomano que la gent escolti música catalana, perquè hi ha molts gèneres i fomenta la nostra llengua. Si t'agrada el rap, et recomano que escoltis Lildami, un cantant de rap català que parla de l'amor de la vida... Ets més de músics catalans, però que canten en anglès i portuguès: Stay homas, que van aparèixer al confinament i tenen cançons molt mogudes en anglès. T'agrada el trap, hi ha un grup molt bo que es diuen The tyets, un trap català molt mogut i adaptat per a tothom. Que t'agrada la festa, escolta Buhos, un grup de música rock en català amb molta xerinola... I molts més grups i cantants de quilòmetre 0 que fan festivals molt moguts com Canet roc o l'Acampada jove... Per conèixer nova gent i gaudir de la nostra llengua amb la música.

Iker Tejera Blanco
3r ESO A

Un llibre: Invisible

Jo vull recomanar un llibre. Sí, ja sé, un llibre, quin pal no? Però no és un llibre avorrit, ni llarg, és un que t'enganxarà des del primer capítol, ja que comença explicant coses que no entens i això fa que vulguis seguir llegint. La història tracta sobre un nen que pateix assetjament escolar, de com comença a aïllar-se de tothom i la seva batalla interior. Crec que és una novel·la que tothom hauria de llegir perquè en acabar-la, entens molt les persones que pateixen assetjament i t'has ficat tant a la pell del personatge que, si alguna vegada et passés pel cap fer assetjament, se t'esborraria en un moment en recordar el llibre. També crec que estaria molt bé llegir-lo a l'institut perquè aporta molts valors importants per tractar amb adolescents. El llibre es diu Invisible i l'autor és Eloy Moreno Olaria.

Abril Milán Estruch
3r ESO A

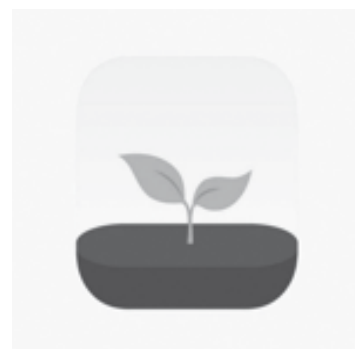
Una banda virtual: Gorillaz

La meva recomanació és una banda virtual que es diu Gorillaz, una banda formada per dos amics, Damon Albarn (vocalista) i Jamie Hewlett (il·lustrador). Tenen bones cançons i, a més, els personatges virtuals (2D, Russell, Noodle i Murdoc) tenen la seva pròpia història (iniciis, com van entrar a la banda, etc.). En cada disc hi ha una història, així pots seguir-los i saber més sobre ells en el seu món virtual (fantasmes, segrests, pirates, robatoris, les seves infàncies, etc)... Les seves cançons més famoses són: «Feel Good», «INC», «Clint Eastwood», «DARE», entre d'altres. Tenen diversos discos, el que més m'agrada és el tercer, que és titula *Plastic Beach*.

Paula Martínez Quirós
3r ESO A

Una aplicació: Forest

Forest és una aplicació per poder concentrar-te a l'hora d'estudiar i no estar enganxat a les xarxes socials. Aquesta aplicació fa que puguis introduir el temps que desitgis per no estar tota l'estona a la pantalla. També és molt eficaç a l'hora d'estudiar, ja que t'ajuda a estar pendent d'altres coses i que no et distreguis. En aquesta aplicació, quan s'introdueix es posa el temps i va creixent un arbre i en aquest temps pots aprofitar per fer deures, estudiar, organitzar-te... però si surts de l'aplicació l'arbre morirà. Com més arbres creixin, més gran pots fer el teu bosc. La veritat és que a mi m'agrada molt perquè m'ajuda en els meus estudis. Jo us la recomano sobretot si us costa estudiar o us distraieu molt fàcilment.

Xènia Macía Suriñach
3r ESO C

Un llibre: *Todo lo que nunca fuimos*

Todo lo que nunca fuimos és un llibre sobre una noia que es diu Leah. Aquesta noia té un accident i perd els seus pares i, com que el germà està estudiant fora del país, ella es queda amb el millor amic del seu germà, l'Axel. Durant aquest temps que passen junts, l'Axel intenta que torni la Leah d'abans, ja que després de l'accident no és la mateixa.

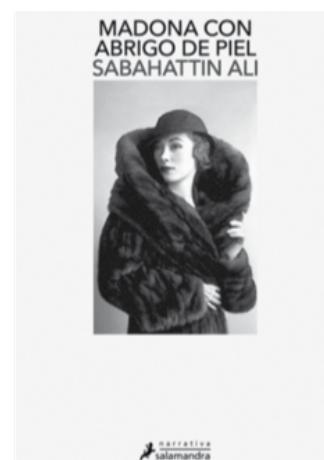
Recomano aquest llibre, perquè és un dels meus preferits i és molt bonic. És un llibre romàntic i de drama, i penso que us pot agradar pel fet que és un llibre per a adolescents.

Abril Miguel Garcia
3r ESO C

Una història original: *Madona con abrigo de piel*

Et recomano aquest llibre, ja que em va agradar moltíssim perquè és una història molt original i poc comuna. La trama és molt interessant, per tant, t'enganxes amb facilitat. L'original està escrit en turc per Sabahattin Ali, rescatat a finals dels noranta, posteriorment a la seva mort. A partir d'un diari, el narrador explica la història de Raif Efendi, on ell descriu les seves experiències i emocions. En una exposició d'art s'enamora de la dona que apareix en un quadre. En ell troba tot el que havia estat buscant en una dona, per tant, fa tot el possible per trobar-la. Poc després, es coneixen en un bar i acaben sent parella, fins que, al l'haver de distanciar-se, la seva comunicació finalitza. Aleshores, Raif es va tornar una persona solitària i apagada, ja que, si la persona en la qual més confiava el va defraudar, qualsevol podria fer-ho. Més tard, descobreix per què no li contestava, encara que segueix havent-hi alguna cosa que els uneix.

Alba Pérez Moreno
3r ESO C

Viatjar a Londres

Si estàs pensant fer un viatge aquest estiu, la meva recomanació és la ciutat de Londres. La temperatura allí és ideal i gairebé mai supera els 29°C de màxima. És un lloc ideal si el que t'agrada és visitar monuments i atraccions turístiques. L'abadia i el Palau de Westminster, la Torre de Londres, Tower Bridge, Big Ben i el London Eye són alguns dels monuments més bonics i importants de la ciutat. Londres també ofereix la possibilitat de gaudir passejant pels seus grans i fantàstics parcs i jardins com poden ser Hyde Park, St James's Park, Green Park... entre d'altres. Les seves possibilitats són infinites i segur que t'emportes un bon record del viatge.

Marc Valverde Sans
3r ESO C

SOLUCIONS PASSATEMPS:

vacassa	persever	asseverar
var	perseverar	avar o àvar
vara o varà	pervers	avara o àvara
varar	perversa	avarar
varec	preservar	avarca
varva	prevere	averar
vas	rave	avés
vasa	recavar	avesar
vecera	rerevera	capvespre
ver	reserva	cava
vera	reservar	cavar
verpa	reva	càvea
verra	revers	càvec
vers	revés	cerva
versar	revessa	cerver
ves	revessar	cervesa
vesar	serva	cerveser
vesc	servar	cervesera
vespa	server	esparver
vesper	servera	esparverar
vespra	seva	esvarar
vespre	sever o sèver	esverar
vessa	severa	parasceve
vessar	vaca	parva
	vacar	pavès

GASTRONOMIA CATALANA

F	P	A	A	M	B	T	O	M	A	C	A	K	E
R	O	M	E	S	C	O	S	E	O	A	F	S	S
R	C	F	R	I	C	A	N	D	O	R	Q	A	Q
D	Y	C	A	Y	L	C	S	N	J	Q	C	R	U
M	B	A	P	J	M	R	S	N	E	U	O	S	E
E	X	L	A	M	V	E	A	C	S	I	C	U	I
L	C	C	N	O	K	S	M	U	C	N	A	E	X
I	R	O	E	N	K	C	F	A	A	V	R	L	A
M	E	T	L	A	I	U	A	L	L	O	T	A	D
A	M	S	L	D	Y	D	I	L	I	L	Q	S	A
T	A	M	E	I	H	E	N	I	V	I	H	Z	K
O	F	Q	T	T	Y	L	A	O	A	S	U	G	F
X	N	H	S	D	R	L	L	D	S	S	I	I	
O	R	D	S	K	R	A	X	I	A	I	R	A	Y

PARAULÒGIC

Normes

- Cal formar paraules amb aquestes lletres. Les lletres es poden repetir.
- La lletra del mig és obligatòria.
- Les paraules han de tenir un mínim de 3 lletres.
- Dels verbs només s'admeten els infinitius (no les formes conjugades). Dels noms i adjectius s'admeten les formes masculina i femenina (no els plurals).
- No s'admeten noms propis; només paraules que figurin al Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC).

SOPA DE LLETRES

GASTRONOMIA CATALANA

F	P	A	A	M	B	T	O	M	A	C	A	K	E
R	O	M	E	S	C	O	S	E	O	A	F	B	S
R	C	F	R	I	C	A	N	D	O	R	Q	A	Q
D	V	C	A	V	L	C	S	N	J	Q	C	R	U
M	B	A	P	J	M	R	S	N	E	U	O	S	E
E	X	L	A	M	V	E	A	C	S	I	C	U	I
L	C	C	N	O	K	S	M	U	C	N	A	E	X
I	R	O	E	N	K	C	F	A	A	Y	R	L	A
M	E	T	L	A	I	U	A	L	L	O	T	A	D
A	M	S	L	D	Y	D	I	L	I	L	Q	S	A
T	A	M	E	I	H	E	N	I	V	I	M	Z	K
O	F	Q	T	T	V	L	A	O	A	S	U	G	F
X	N	H	S	D	R	L	L	D	S	S	I	I	
O	R	D	S	K	R	A	X	I	A	I	R	A	Y

ALLIOLI
CALÇOTS
CARQUINYOLIS
COCA
CREMA
ESCALIVADA
ESCUDELLA
ESQUEIXADA

FRICANDÓ
MELIMATÓ
MONA
PA AMB TOMACA
PANELLETS
ROMESCO
SAMFAINA
SARSUELA

KENKENS

5+		3+
4+	3+	
		3

→

5+	2	3	3+	1
4+	3	3+	1	2
	1	2	3	3

2+		7+	4
1-	3-		2-
		4x	
1-			

11+	2+		20x	6x
	3-			3+
240x		6x		
		6x	7+	30x
6x				3+
8+			2+	

CANÇONS VALLENQUES

Com estimar, de Mariona Escoda

Records que han volat, no parar
de pensar
Se'm feia molt fàcil trobar-te a
faltar
Ja no em _____, desapareixes.

Escric sense pausa, procuro

Em guardo paraules que no
vam parlar
Ja no m'abrades, però ja no
m'espantes.

Vaig _____ per sentir que
marxaves de sobte
Vaig oblidar que hi ha frases
que maten quan cauen a sobre
Vaig fingir que d'amor no es
podia morir, no
I vaig desitjar que tot el que
vam viure ho prenguessis amb
tu,
I ara he oblidat com estimar.

Omplies els somnis, sabies què
fer

Van passar dos dies, em vas dir
adéu
Ja no m'importa, vull estar

Vaig plorar per sentir que marxaves de sobte
Vaig oblidar que hi ha frases que maten quan cauen a sobre
Vaig fingir que d'amor no es podia _____, no
I vaig desitjar que tot el que vam viure ho prenguessis amb tu,
I ara he oblidat com estimar.

De deu en deu, de FigaFlawas

El cotxe arrenca
però no sap on anar
enmig d'una _____
de sobte ho té clar, ho té clar...

De deu en deu
la _____ rebenta els altaveus.
De deu en deu
de l'etiqueta no miro ni el preu.
De deu en deu
Ens escolten bramant a tot arreu

De deu en deu
la _____ que em trepitja tot el peu.

Ja no sé si plorar o si riure.
Fa tan de fred, però m'agrada riure
Pensant que no t'importa res que bonic omplir el carrer
La gent pateix però sap què fer navegant _____.

Buscant al febrer la flor
se sent el teu plor
Un any tard però poc que estem millor.
(Poc que estem millor)

Sempre amorosa
No és divina la resposta
_____ anys passen i no torna.
(No torna)

Pensa alguna salvació
on floreixi la llavor
no portem ni el cinturó
Ai, nena no tinguís _____.

De deu en deu
la música rebenta els _____.

De deu en deu
de l'etiqueta no miro ni el preu.
De deu en deu
Ens escolten bramant a tot arreu
De deu en deu
la vida que em trepitja tot el peu.

Sempre tornes, de Maria Jacobs

Rere de la _____, em mires fixament, dos
segons eh eh, en vull més.
Són les maneres, d'apropar-te lentament,
tres segons eh eh eh, dona'm més.

Em mata la curiositat,
no hi ha demà.
Agafa'm no em deixis anar,
saltant, ballant.

Sempre _____,
quan mires les històries
i llavors te n'adones
de tot el que has perdut.
Sempre tornes,
quan ja ningú et consola,
fa dies que no et trobes
i se't menja _____.

Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.
Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.

És la manera d'abraçar-nos lentament,
quan cap dels dos eh eh vol dir _____.
I crec que mai més tornarà,
aquell sentiment eh eh eh tant innocent.

Però em mata com m'agafes la mà,
no hi ha demà.
Explotes el meu _____ bategant
saltant, ballant.

Sempre tornes,
quan mires les _____
i llavors te n'adones
de tot el que has perdut.
Sempre tornes,
quan ja ningú et consola,
fa dies que no et trobes
i se't menja l'orgull.

Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.
Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.

Si creïem que tot està fos (sempre tornes, sempre
tornes).
Si busquem totes les raons (sempre tornes, sem-
pre tornes).
Quan finalment t'he oblidat (sempre tornes,

sempre tornes).
Quan finalment ho has acceptat (sempre tornes,
sempre tornes).

Sempre tornes,
quan mires les històries
i llavors te n'adones
de tot el que has perdut.
Sempre tornes,
quan ja ningú et _____,
fa dies que no et trobes
i se't menja l'orgull.

Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.
Sempre tornes quan ja no hi ha res a fer.

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (ESO)

BATXILLERAT

MODALITAT DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

MODALITAT D'HUMANITATS I CIÈNCIES SOCIALS

CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ

Tècnic/a en activitats comercials

Tècnic/a en gestió administrativa

Tècnic/a en sistemes microinformàtics i xarxes

Tècnic/a en instal·lacions elèctriques i automàtiques

Tècnic/a en mecanització

Tècnic/a en soldadura i caldereria

Tècnic/a en cures auxiliars d'infermeria

Tècnic/a en excavacions i sondejos

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

Tècnic/a superior en administració i finances

Tècnic/a superior en desenvolupament d'aplicacions multiplataforma

Tècnic/a superior en administració de sistemes informàtics en xarxa

Tècnic/a superior en ensenyament i animació socioesportiva

Tècnic/a superior en programació de la producció en fabricació mecànica

Tècnic/a superior en disseny en fabricació mecànica

Tècnic/a superior en mecatrònica industrial

Tècnic/a superior en automatització i robòtica industrial

Tècnic/a superior en transport i logística

PFI

Auxiliar de comerç i atenció al públic

Auxiliar de manteniment i muntatge d'instal·lacions elèctriques, aigua i gas

FP dual

Erasmus+

innova fp
Innovació i transferència de coneixement

A Asses
sora
ment

R Reco
neixe
ment

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

(octubre - maig)

de 10 h a 13 h de dilluns a divendres

de 16 h a 18 h dilluns i dijous

(juny - setembre)

de 10 h a 13 h de dilluns a divendres

Carrer Creu de Cames, s/n

43800 VALLS

TEL. 977 600 938 FAX. 977 612 565

e3004611@xtec.cat

www.institutjaumehuguet.cat

FESTES

DECENNALS

2021+1

reviscola